

யோரானி

இதழ் - 4

ஜனவரி - ஏப்ரல் 1999

நன்கொடை ரூ. 10/-

இந்திய நாடாளுமன்ற அரசியலின் மோசடித்தனம் !

ஏகாதிபத்தியங்கள் வீசுகின்ற எலும்புத் துண்டுகளுக்காக இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் நாய்சண்டை முன்னெப்போதையும் விடத் தீவிரமடைந்துள்ளது. கடந்த 8 வருடங்களில் 7 நம்பிக்கை வாக்கெடுப்புகளையும், 4 ஆட்சிகளையும் கண்டு சாதனை படைத்துவரும் இந்திய நாடாளுமன்ற அரசியலின் மோசடித்தனம் வெட்டவெளிச்சமாகி உள்ளது. பெயரளவிலான கொள்கைகளையும் கூட காற்றில் பறக்கவிட்டு, சந்தர்ப்பவாதமே ஒரே அரசியல் கொள்கை என்றாகிவிட்டது. பணத்திற்காக, பதவிக்காக எதை வேண்டுமானாலும், எப்படி வேண்டுமானாலும் யாரோடும் சேர்ந்து செய்து விடுவது என்பதே அரசியல் நோக்கமாகி உள்ளது. கட்சி தொண்டர்கள், வாக்களித்த மக்கள் என அனைவரையும் கழுத்தறுக்கும் இந்த பச்சோந்தித்தனமான அரசியல் முதலாளிய சனநாயக மரபுகளைக் கூட கொன்றுள்ளது.

உள்ளே...

⇒ பட்ஜெட் '99 - 2000	- 3
⇒ தென்கிழக்காசிய நெருக்கடி	- 11
⇒ பிலூர் - ரன்வீர்சேனா	- 19
⇒ நக்சல்பாரி இயக்கத்தின் முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வுகள்	- 26
⇒ போராட்ட, போர்கள செய்திகள்	- 30
⇒ செங்கொடிக்கு பதில்	- 35
⇒ 50 ஆண்டு கால அடிமைத்தனம்	- 48

இந்திய மக்களிடம் நம்பிக்கை இழந்துவிட்ட நாடாளுமன்ற கட்சிகள் எதற்கும் பெரும்பான்மை பலம் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டு கூட்டணி ஆட்சிகள் கூடுவதும் கலைவதுமாக இருக்கும் நிலையற்ற தன்மை அரசியலில் மீண்டும் மீண்டும் தொடர்கிறது. அமைகின்ற கூட்டணிகள் கூட ஒவ்வொருவரின் நலன்களுக்கும் சேவை செய்ய முடியாமல் நீர் குமிழி போல முடிந்து விடுகின்றன.

இந்துமத வெறியர்களான பா.ஜ.க. தலைமையில் அமைந்த கூட்டணி அரசாங்கம் கேடுகெட்ட சந்தர்ப்பவாத கூட்டணியாகும். மதவாத பா.ஜ.க., மதவெறி எதிர்ப்பு மம்தா, 'சோசலிச' சமதா, 'திராவிட' அதி.மு.க போன்றவர்களைக் கொண்ட பச்சோந்தி கூட்டணியாகும். ஊழலை 'எதிர்க்கும்' பா.ஜ.க. ஊழல் ராணிக்கு துணையாக 'நீதித்துறை'யில் தலையிட்டு ஊழலை எதிர்த்தது! இக்கூட்டணியின் ஒரே நலன் சுயநலன். அதிகாரத்தில் பங்கு என்பதே இவர்களின் ஒட்டு மொத்த பொதுநலன்.

தெலுங்கு தேச கட்சிக்கு சபாநாயகர் பதவி கொடுத்து ஆட்சியமைத்த வாஜ்பேய் தலைமையிலான அரசாங்கம் துவக்கம் முதலே தனது வாழ்நாளை எண்ணிக் கொண்டிருந்தது. இன்று, நாளை என்று இருந்த பா.ஜ.க. ஆட்சி இறுதியாக அமெரிக்க கைகூலியான ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு நாரதன் சுப்பிரமணிய சாமியின் திருவிளையாடலில், ஊழல் பராசக்தி ஜெயலலிதாவின் ருத்திர தாண்டவத்தில், ஆட்சிக் கலைப்பு எமதர்ம காங்கரஸ் முன்னிலையில், சகுனி மூப்பனார் தயவில் விஷ்வரூபம் எடுத்து "ராம ராஜ்ய" ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டது. 'திராவிட' கருணாநிதியின் வேசம் கலைக்கப்பட்டது.

ஏப்ரல் - 22. இ.க.க. (மா-லெ) (மய)
துவக்க நாளில் வீரசபதம் ஏற்போம்!

1989 லேயே பா.ஜ.க. வும், போலி கம்யூனிஸ்ட், மார்க்சிஸ்ட் கட்சிகளும் கூட்டாக வி.பி.சிங்கின் தேசிய முன்னணி ஆட்சியை ஆதரித்ததை மறந்துவிட்ட போலி கம்யூனிஸ்டுகள், தற்போது காங்கிரசுக்கு காவடி தூக்கிய துடன், அரசியல் புரோக்கர்களாகவும் சீரழிந்து பேரம் பேசி ஆள் பிடித்துக் கொடுக்கின்றனர். மதவாத எதிர்ப்பு என மக்களையும், அணிகளையும் ஏமாற்றுவதாக நினைத்து தங்களை தாங்களே ஏமாற்றிக் கொள்கின்றனர்.

இனி அமைகின்ற புதிய ஆட்சியும் கூட மிகவும் நிலையற்ற ஒன்றாகவே அமையும். மதவாத எதிர்ப்பு என ஒன்று சேர்க்கப்படும் புதிய கூட்டணியில் சீக்கிய, காஷ்மீர் படுகொலைகளை நடத்தி, பாபர் மசூதியை தரைமட்டமாக்க பாதுகாப்பு கொடுத்த காங்கிரஸ் மதசார்பற்றதா? பாபர் மசூதியை இடிக்க ஆள் அனுப்பிய ஜெயலலிதா மதசார்பற்றவரா? ஊழலை எதிர்பதாக கூறும் த.மா.க ஊழலற்றதா? லல்லு - ஜெயா ஒருவருக்கு ஒருவர் ஊழலில் சளைத்தவர்களா? காங்கிரஸ் தானே ஊழலின் மாகாபிரபு! போர்பாஸ் முதல் ஹவாலா வரை நாடு நாறிக் கிடக்க வில்லையா? ஊழலை எதிர்க்கிறார்களாம்! மதசார்பின்மையை வளர்க்கிறார்களாம்!

கட்டிய கோவணத்தையும் மக்களிடமிருந்து புடுங்கி ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு விற்று, கமிசன் காசில் கோட்டு, சூட்டு போட்டுத் திரியும் அரசியல் வியாபாரிகளா ஊழலை எதிர்ப்பு! மதசார்பின்மையை காப்பு! விவசாயப் பெரும் குடி மக்களையும், தொழிலாளி வர்க்கத்தையும் படுகுழியில் தள்ளி விடும் இந்த ஆட்சியாளர்களா நாட்டின் பொருளியலை காப்பு? ஆளும் வர்க்கங்களுக்காக நாட்டையும், மக்களையும் அடகு வைத்தவர்களா நாட்டு நலன் பற்றி வாய்கிழிய கத்துவது? நாட்டு மக்களை ஏமாற்றி கோடி கோடியா சுருட்டிக் கொள்ளத் தானே இந்த கூத்தாடி அரசியல் நாடகங்களை போடுவது!

இதில் அந்த கூட்டணி என்ன? இந்தக் கூட்டணி என்ன? எல்லாக் கூட்டணியும் கொள்ளைக் கூட்டணியே! அதிகாரவெறி, பதவியெறி, மதவெறி, சாதியெறி பிடித்த சண்டாள சனியன்களின் கூட்டணியே.

புதிய கூட்டணியின் நோக்கம் என்ன?

ஐ.எம்.எப் - உலக வங்கியின் 1999-2000க்கான இந்திய பட்ஜெட்டை அமல்படுத்துவது. அன்னிய மூலதன சுரண்டலுக்கு நாட்டை தாராளமயமாக்குவது. பெட்ரோல், டீசல் விலை முதல் வெங்காய தக்காளி விலைவரை அனைத்தையும் ஏற்றி மக்களிடமிருந்து அநியாயமாக வரியை புடுங்குவது. அரசு நியாய விலைக் கடைகளை, மருத்துவமனைகளை, பள்ளிகளை, கல்லூரிகளை, இழுத்து மூடுவது. தொழிற்சாலைகளை விருப்பம் போல மூடுவது.

தொழிலாளர்களை வீதிகளில் வேலையற்றவர்களாய் வீசி எறிவது. சின்னச் சின்ன முதலாளிகளை நொடித்து போகச் செய்து அன்னிய முதலாளிகளை வாழவைப்பது இது தானே ஒரே நோக்கம்!

இந்த கொள்ளைக்கு ஏகாதிபத்தியங்களும் இந்திய ஆளும் வர்க்கங்களும் வீசும் எலும்புத் துண்டுக்கு நாயாய் அலைவது, பதவிச் சண்டைக்கும், பங்குச் சண்டைக்கும் ஒருவருக்கு ஒருவர் கொள்கை பேசுவது. இது தானே ஒரே கொள்கை!

அவன் இந்துமத வெறி அரசியலைச் சொல்லி செய்கிறான், இவன் 'மதசார்பின்மை' எனச் சொல்லி செய்கிறான்.

அனைவரும் ஒன்றாக செய்வது இரண்டே விசயங்கள்தான். ஒன்று ஏகாதிபத்திய - தரகு முதலாளிய நிலப்பிரபுத்துவ சுரண்டலை கட்டிக்காப்பு. இரண்டாவதாக இதற்கு எதிரான சனநாயக சக்திகள், மத, இன, சிறுபான்மையினர், போராடும் தேசிய விடுதலைப் போராளிகள், கம்யூனிச புரட்சியாளர்கள் இவர்களை ஒடுக்குவது. இவை இரண்டிலும் ஒன்றாக இருக்கும் இவர்களது நடவடிக்கைக்கு ஒரு உதாரணம் தான் தண்டகாரணயா கெரில்லா மண்டலத்தின் மீதான இவர்களின் 'கூட்டு அதிகார ஒருங்கிணைப்பு மையம்'. இரண்டு காங்கிரஸ் அரசாங்கம், ஒரு தெலுங்கு தேச கட்சி அரசாங்கம், ஒரு இந்து மதவெறி சிவசேனா அரசாங்கம் என ஒரிசா, மத்திய பிரதேசம், மஹாராஷ்டிரா, ஆந்திர மாநில அரசுகள் ஒன்று சேர்ந்து இ.க.க (மா-லெ) (மக்கள் யுத்தம்) தலைமையில் நடக்கும் ஆயுதப் போராட்டத்தை நசுக்குவதுதான் இவர்களது ஒற்றுமை. அசோம், பஞ்சாப், காஷ்மீர் போராட்டங்களை ஒடுக்குவதில் ஜோதிபாக, பருக் அப்துல்லா, பாதல் போன்றவர்களுக்கும் காங்கிரஸ், பி.ஜே.பி.க்கும் இருக்கும் ஒற்றுமையும் இதுதான். மக்களை ஒடுக்குவதில் எல்லோரும் ஒன்றுதான்.

நிலைத்த தன்மை என்பதற்கு இந்திய மக்களுக்கு நிலைத்த தன்மை என்று பொருளல்ல. இந்திய ஆளும் வர்க்கங்களுக்கும், ஏகாதிபத்தியங்களுக்கும் சுதந்திரமாக, நம்மைச் சுரண்ட கிட்டும் நிலைத்த தன்மையாகும். நமது நிலைத்த தன்மையானது இந்திய நாடாளுமன்றத்தின் இந்த கூத்தாடிகளின் எண்ணிக்கைகளில் உருவாக்கப்படுவது இல்லை. நமது போராட்டத்தில் உருவாக்கப்படுவது. இவர்களின் சவக்குழிகளின் மேல் உருவாக்கப்படுவது. இந்த உன்னத லட்சியத்திற்கு உயிர்விட்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான தியாகிகளின் கனவுகளை நாம் நிறைவேற்றும் போது உருவாக்கப்படுவது. நமக்காக நம்மால் உருவாக்கப்படுவது.

பா.ஜ. க. அரசின் பட்ஜெட் புதைகுழியை நோக்கிய இன்னுமொரு அடி

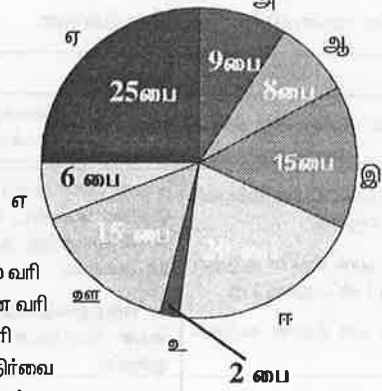
பா.ஜ.கவின் 'சுதேசி' முடிக்கங்கள் சென்ற ஆண்டிற்கான பட்ஜெட்டிலேயே அம்பலப்பட்டுப் போய்விட்டன. இந்த பட்ஜெட்டிலோ எவ்வித 'சுதேசி' பாவலாக்களும் இன்றி, தனது அந்நிய அடி வருடித்தனத்தையும் மக்கள் விரோதத் தன்மையையும் அப்பட்டமாக வெளிக்காட்டிக் கொண்டுள்ளது. மீண்டும் ஒரு முறை ஜ.எம்.எப். உலக வங்கியின் வழிகாட்டுதலில் போடப்பட்டுள்ள பட்ஜெட் இந்திய மக்களின் மீது திணிக்கப் பட்டுள்ளது.

1999-2000 பட்ஜெட்		
1. எதிர்பார்க்கப்படும்		
மொத்த வரவு	-	103,927 கோடி
2. திட்டமிடப்பட்டுள்ள		
மொத்த செலவு	-	283,882 கோடி
பற்றாக்குறை (2-1)	-	79,955 கோடி

வரவுகள் எப்படி?

வழக்கம் போலவே 1999-2000 நிதியாண்டின் வரவுகளில் 25% கடன்களையே சார்ந்துள்ளது. அடுத்ததாக, சாதாரண மக்களின் வயிற்றிலடிப்பதன் மூலம் வரவுகள் சாதிக்கப்பட்டுள்ளன. பெட்ரோல், டீசல் மீதான கூடுதல் தீர்வை (ஏறத்தாழ 5,000 கோடி ரூபாய்கள்), தபால் கட்டண உயர்வு, ரயில் கட்டண உயர்வு, வருமான வரியில் 10% கூடுதல் வரி (இது அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சம்பள உயர்வுக்கான தண்டனை!) ஆகியவற்றின் வாயிலாக சாதாரண மக்களிடமிருந்து கொள்ளையடிப்பதன் மூலம் அரசு தன் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொண்டுள்ளது. எதிர்பார்க்கப்படும் இன்னொரு பெரும் வருவாய் பொதுத்துறைகளின் பங்குகளின் விற்பனையாகும். இதிலிருந்து ரூ 10,000 கோடி எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இது தவிரவும் பெட்ரோல் மீதான அநியாய சுங்கத் தீர்வை மூலம் ரூ 10234.62 ஆயிரம் கோடிகள் சுருட்டப்படுகின்றன. இது, மொத்த சுங்கத்தீர்வையில் ஏறத்தாழ 20% மட்டும். இவை, அனைத்துமே பெரும்பான்மையான உழைக்கும் மக்களை நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ பாதிக்கக் கூடியவையாகும், உதாரணமாக, பெட்ரோலிலிருந்து பெறப்படும் மொத்தத்தொகையான 15,000 கோடி ரூபாய்களும் பஸ், ரயில் கட்டண உயர்வுகள், பொருட்களின் விலை உயர்வு என்ற வகையில் மக்கள் தலையில் தான் வந்து விழும்.

பணம் வருவது

- அ தொழில் வரி
- ஆ வருமான வரி
- இ சுங்க வரி
- ஈ ஆயத் தீர்வை
- உ பிற வரிகள்
- ஊ வரியற்ற வருவாய்
- எ கடன் சாரா மூலதன வருவாய் மற்றும் கடன்கள் மற்றும் பிற வருவாய்.

குறிப்பு:- பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் திட்ட ஒதுக்கீடு நீங்கலாக மொத்த வருவாயில் மாநில வரி மற்றும் தீர்வைகளும் சேர்த்து.

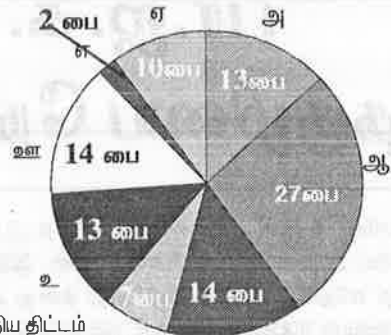
செலவுகள் இப்படி!

மறுபுறம், பல சீர்திருத்தங்கள் மூலம் சுங்கத்தீர்வை பெருமளவு குறைக்கப்பட்டுள்ளது, இது பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கும் தரகு முதலாளிகளுக்கும் பெரும் லாபத்தைத்தரும், கிராமப்புறங்களில் நிலப்பிரபுக்கள் மற்றும் முதலாளிய நிலப்பிரபுக்களுக்கு எவ்வித வரியும் கிடையாது. பங்குச் சந்தைக்கு ஊக்கம் தரும் வகையில் யூனிட்டெர்ஸ்ட் ஆப் இந்தியாவின் யு. எஸ். 64க்கு வரிவிலக்கு தரப்பட்டுள்ளது. வீடு கட்டுமானத்துறைக்கும் பெரும் வரிவிலக்குகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

பட்ஜெட்டின் செலவுகளுக்கான ஒதுக்கீட்டைப் பார்த்தால், அதன் மக்கள் விரோதத் தன்மை இன்னும் தெளிவாக வெளிப்படும். வட்டிக்கு செலுத்தப்படும் தொகை சென்ற பட்ஜெட்டின் 77,248 கோடி ரூபாய்களிலிருந்து, ரூ 88,000 கோடிகளாக அதிகரித்துள்ளது, இது பட்ஜெட் செலவில் 25% மாகும், ராணுவத்திற்கான ஒதுக்கீடானது ராணுவ செலவு வளர்ச்சி ரூ 41,200 கோடிகளிலிருந்து, 45,000 கோடி ரூபாய்களாக உயர்ந்துள்ளது. இது ஒதுக்கீட்டில் ஏறத்தாழ 14% தொலை தொடர்பு, மின்சாரம் போன்ற உள்கட்டுமானப் பணிகளுக்கு ரூ 44,192 கோடிகள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. வாஜ்பாயி அறிவித்துள்ள 'சூப்பர் ஹைவே' திட்டத்திற்கான ஒதுக்கீட்டையும் சேர்த்தால், இது இன்னும் பல கோடிகள் அதிகரிக்கும், ஜ. எம். எப். பும் உலக

வங்கியும் வலியுறுத்தும் 'உள்கட்டுமான வளர்ச்சி', என்பதன் பொருள் அனைத்து மக்களுக்கும் வீடு, அனைத்து கிராமங்களுக்கும் சாலை, மின்சாரம் வழங்குவது என்பதல்ல. பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் தமது சரக்குகளை நாடு முழுவதும் விரைந்து கொண்டு செல்ல 'குப்பர்' நெடுஞ்சாலைகள் மிக நவீன தொலை தொடர்பு அவர்களின் தொழில் நடக்க மின்சாரம்... இதுதான் அதன் பொருள்! பெட்ரோல் மூலம் கிடைக்கும் கூடுதல் வரியும், பொதுத்துறை பங்குகளை விற்பதில் கிடைக்கும் தொகையும் கூட இந்த உள்கட்டுமான வளர்ச்சி (?) பணிகளுக்கே பயன்படுத்தப்படப் போகின்றன.

பணம் செல்வது

- அ மத்திய திட்டம்
- ஆ வட்டி
- இ பாதுகாப்பு
- ஈ மானியங்கள்
- உ பிற திட்டமிட்ட செலவுகள்
- ஊ வரிகள் மற்றும் தீர்வைகளில் மாநிலங்களின் பங்கு.
- எ மாநில மற்றும் யூனியன் பிரதேச அரசாங்கங்களுக்கு திட்டம் சாரா உதவிகள்
- ஏ மாநில மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு திட்ட உதவிகள்

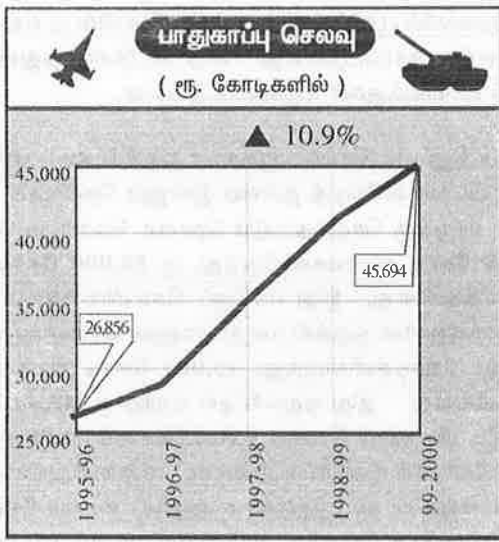
குறிப்பு:- பொதுத்துறை நிறுவனங்களிலிருந்து வரும் ஆதரவைச் சார்ந்த திட்ட ஒதுக்கீடுகள் நீங்கலாக. மொத்த செலவில் மாநிலங்களின் வரிகளும் தீர்வைகளும் சேர்ந்து.

ஒருபுறம் பட்ஜெட்டில் மக்களை ஒடுக்கும் ராணுவத்திற்கும், ஏகாதிபத்திய ஆதரவுத் திட்டங்களுக்கும்மான ஒதுக்கீடுகள் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றன. மறுபுறம், மக்கள் நலனுக்கான ஒதுக்கப்படும் தொகை குறைந்து கொண்டே வருகின்றது. கல்வி, சுகாதாரம் போன்றவற்றிற்கான ஒதுக்கீடுகள் வெட்டப்பட்டு, அவற்றிற்கான கட்டணங்கள் உயர்த்தப்பட்டு வருகின்றது, ரேசன் அரிசிக்கான மான்யம் கூட கடுமையாக வெட்டிக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.

1990-91 ஆம் நிதியாண்டில் பட்ஜெட் செலவில் 11.55% மாக இருந்த மான்யங்கள், 1999-2000-க்கான ஒதுக்கீட்டில் 8.4% மாகக் குறைந்துள்ளன. இது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 2.09% லிருந்து 1.19% மாகக் குறைந்துள்ளதை, மேற்கண்ட அட்டவணை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இதே காலகட்டத்தில், பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கும், தரகு முதலாளிகளுக்கும் தரப்பட்ட மாபெரும் வரிச்சலுகைகளின் விளைவாக, வரி வருவாயானது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 10.9% லிருந்து 8.8% மாகக் குறைந்துள்ளது. ராணுவம், ஏகாதிபத்திய ஆதரவு திட்டங்களுக்கான ஒதுக்கீடுகளோ, பட்ஜெட்டில் ஏறத்தாழ 40% அளவை விழுங்கி உள்ளன.

இந்த பட்ஜெட்டின் வரவு-செலவு வகைகளின் தன்மையை ஒரே வார்த்தையில் சொல்வதெனில், "மக்கள் மீது கொடூர வரிச்சமை, ஏகாதிபத்திய-இந்திய ஆளும் வர்க்கங்களுக்கு ஏராளமான வரிச்சலுகைகள்... மக்கள் நலத்திட்டங்கள் வெட்டு, சுரண்டும் கூட்டங்களின் நலன் காக்க பெரும் ஒதுக்கீடுகள்" என்று கூறலாம், இது கட்சிகள் மாறியும், ஆட்சிகள் மாறியும் தொடரும் ஐ.எம்.எப் உலக வங்கியின் மாதிரி பட்ஜெட் !

1999 - 2000 - பட்ஜெட்	
மக்கள் மீதான வரிச்சமைகள்	பண முதலகைகளுக்கான வரிவிலக்குகள்
<ul style="list-style-type: none"> ● உயர் வேக டீசல் மீதான கங்கவரி 1 லிட்டருக்கு 1 ரூபாய் ● உயர்வேக டீசல் மீதான கூடுதல் ஆயத்தீர்வை 1 லிட்டருக்கு 1 ரூ ● வருமான வரி மீதான கூடுதல் வரி 10% ● தபால் கட்டண உயர்வு ● ரயில் கட்டண உயர்வு 	<ul style="list-style-type: none"> ● டிவி, குளிப்பதனப் பெட்டி, வாசிங் மெசின், பெயின்ட், சோப், சக்லேட் போன்றவற்றிற்கு ஆயத்தீர்வையில் 2% குறைப்பு ● மருத்துவதுறை, கணிப்பொறி மென் பொருட்கள் 125% வரி குறைப்பு ● கணிப்பொறி பாகங்களின் கங்கத்தீர்வை 5% குறைப்பு ● டி.டி.ஐ. மற்றும் அனைத்து பரஸ்பர நல நிதி வருமானத்திற்கு வரிவிலக்கு ● தொலைபேசி ஒட்டுமொத்த இறக்குமதிக்கு 1% கங்கவரி விலக்கு ● செல்லுவார் போன் - 5% கங்கவரி விலக்கு ● உள் கட்டுமான துறைக்கு 15 ஆண்டு கால வரிவிலக்கு ● மின்சாரம் சார்ந்த ஒட்டு மொத்த இறக்குமதிக்கு 5% வரிவிலக்கு.

குறைந்து வரும் மானிய ஒதுக்கீடு (சதவிகிதத்தில்)		
வருடம்	உள்நாட்டு உற்பத்தியின் % த்தில்	பட்ஜெட் செலவின் % த்தில்
1990-91	2.09	11.55
1991-92	1.83	11.00
1992-93	1.56	9.78
1993-94	1.45	8.94
1994-95	1.25	8.04
1995-96	1.10	7.50
1996-97	1.16	8.14
1997-98	1.25	8.40
1998-99	1.39	8.75
1999-2000	1.19	8.40

* பட்ஜெட் உத்தேச மதிப்பீடு

மக்கள் விரோத திட்டங்கள்

வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் போலவே இந்த பட்ஜெட்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ள பல திட்ட அறிவிப்புகளும் கூட இதே தன்மையில்தான் உள்ளன. அவற்றை ஓரளவு விளக்கமாகப் பார்ப்போம். முதலில் விவசாயத்துறையை எடுத்துக்கொள்வோம். கடந்த பத்தாண்டுகளாக கடைபிடிக்கப்பட்டு வரும் மக்கள் விரோதக் கொள்கைகளின் விளைவாக ஏழை, நடுத்தர விவசாயிகள் கடன் பிடியில் மேலும் மோசமாகச் சிக்கிக் கொண்டுள்ளனர். நாடு முழுக்க விவசாயிகளின் தற்கொலைகள் தொடர்கின்றன. அவர்களின் நிலமோ வட்டிக்காரர்கள் நிலப்பிரயுக்கர்கள் கைகளுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. விவசாயத்தில் பணப்பயிர் அதிகரிப்பின் காரணமாக, உணவு தானிய உற்பத்தியும் குறைந்து வருகின்றது.

இந்த பட்ஜெட்டில் ஏழை, நடுத்தர விவசாயிகளின் நலனுக்கான அறிவிப்பு ஏதுமில்லை. அதற்கு மாறாக, பெரும் பண்ணையார்களுக்கும், முதலாளிய நிலப்பிரயுக்களுக்கும் தாராளமாக வங்கிக் கடன்கள் கிடைக்குமென அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அதே போல, விவசாயம் சார்ந்த தொழில்களை வளர்ப்பது மற்றும் கிராமப்புற தொழில்மயமாக்கம் என்ற பெயரில் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கும் தரகு முதலாளிகளுக்கும் விவசாயத்துறையைச் சூறையாட பல சலுகைகளை அறிவித்துள்ளது.

பெரும் பண்ணைகளிடம் குவிந்துள்ள நிலங்களை கூலி, ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கும், உண்மையான நிலச் சீர்திருத்தத்திற்கு மாறாக, தரிசு நிலங்களை விவசாயத்திற்குகந்ததாக மாற்றி கூலி ஏழை விவசாயிகளுக்கு தருவதாக, மோசடித் திட்டத்தை அறிவித்துள்ளனர். இருக்கும் நிலங்களுக்கே பாசன வசதி செய்து தர வக்கில்லாத போது தரிசு நிலங்களை விளை நிலங்களாக மாற்றப் போகிறார்களாம். ஏழை மக்களின் காதில் பூச்சுற்றப் பார்க்கிறார்கள்!

மாநில அரசுகள் விவசாயிகளுக்கு பாசனத்திட்டங்கள் மூலம் தரும் நீருக்கு சரியான கட்டணத்தை வசூலிக்காவிட்டால், பாசன திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு தரப்படமாட்டாது என்கிறது இன்னொரு அறிவிப்பு! ஏற்கனவே விவசாயிகளுக்கு தரப்படும் இலவச(?) மின்சாரத்திற்கு கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டும் என மைய அரசு, மாநில அரசுகளை நிர்ப்பந்தித்து வருகிறது. இந்நிலையில் மேலே கூறப்பட்டுள்ள அறிவிப்பின் பொருள் என்ன? பாசன வசதிகளை செய்து தரும் பொறுப்பிலிருந்து அரசு தன்னை முழுமையாக விலகிக் கொள்வதன்றி வேறென்ன? 'குப்பர் ஹைவே' போட்டு பன்னாட்டு நிறுவனங்களை வரவேற்கும் வாஜ்பாயி, ஏழை உழவனின் வயிற்றிலேறி மிதிப்பதுதானே இது! இதன் விளைவுகள் என்ன? நீண்ட காலக் கண்ணோட்டத்தில் விவசாயம் சீரழியும், பெரும் பண பலமும், அரசியல் செல்வாக்கும் கொண்டவர்களே விவசாயம் செய்ய முடியும் என்ற நிலை உருவாகும்.

மக்கள் நலத்திட்டங்கள் கோவிந்தா !!!

கிராமம் தோறும் பள்ளிக் கூடமும், ஆரம்ப சுகாதார நிலையமும் உருவாக்கப் பட வேண்டுமென நிதியமைச்சர் கனவு காண்கிறார், சொர்க்கம் பற்றி கனவு காணும் யஷ்வந்த் சின்ஹா காட்டும் வழியோ நரகத்திற்கு ... ஆம் ! பஞ்சாயத்துக்கள் மக்களிடம் நிதி திரட்டி ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் அமைத்தால், பிறகு அதற்கு சமமான நிதி உதவி அரசிடம் இருந்து கிடைக்குமாம். மருத்துவமனை அமைக்க வசதியில்லாவிட்டால், கிராம மக்களை அந்த அயோத்தி ராமர்தான் காப்பாற்ற வேண்டும். வறிய கிராமங்களுக்கு மருத்துவமே கிடைக்காமல் செய்யும் திட்டம் இது! அதே போல, கல்வியிலும் கூட பஞ்சாயத்து (திரும்பவும்) மக்களிடம் நிதி திரட்டி பள்ளிகளை நடத்தினால் (?), அரசு போர்டு - சாக்பீஸ் (பயிற்சி சாதனங்களாம்!) வழங்கும், பகுதி நேர ஆசிரியரை கிராமச் செலவில் நியமித்துக் கொள்ள வேண்டும். இருக்கும் மருத்துவமனைகள், பள்ளிகளில் கட்டணம் செலுத்தச் சொல்லி கொள்ளை அடிப்பது போதாதென்று, கிராமப் புறங்களில் புதியவற்றைத் திறக்க மறுப்பதுதான் இது! அரசு தனது பொறுப்புகளிலிருந்து விலகிக் கொண்டு, செலவுகளைக் குறைக்கிறது. பட்டினியில் வாடும் பன்னாட்டு நிறுவன முதலாளிகளுக்கு ஆயிரமாயிரம் கோடி வரிச்சலுகை தந்துள்ள யஷ்வந்த் சின்ஹா, பன்னீரில் புரளும் கிராமப்புற ஏழைகள் முட்டாளாகச் சாகட்டும் என்று விட்டுவிட்டார் போலும்!

இது மட்டுமல்ல, பொது விநியோக முறையிலும் கூட, 'வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே உணவுப் பொருள் வழங்கப்படும்' என்றிது பட்ஜெட். இவர்களின் மோசடி வறுமைக் கோட்டிற்கு மேலே உள்ள பல கோடி ஏழை, நடுத்தர (?) மக்களுக்கு ரேஷன் கிடையாது என்பதே இதன் பொருள்! ராமராஜ்யத்தில் சோத்துக்கும் வந்தது வேட்டு!

மொத்தத்தில் இந்த பட்ஜெட்டின் திட்ட அறிவிப்புகளில், கொள்கை அளவிலேயே, கல்வி, சுகாதாரம், பொதுவிநியோகம், பாசன வசதி போன்றவற்றில் அரசின் பாத்திரம் ஒழித்துக்

கட்டப்பட்டுள்ளது. சமூகப் பங்கேற்பு, இலக்கு நோக்கிய விநியோக முறை போன்ற சொற்சாலங்களின் பின்னே, மக்கள் வாழ்வைப் பறிக்கும் கொடூரமான திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், தரகு முதலாளிகளுக்கு ஜே!

மக்களின் வாழ்க்கை தேவைகளைக்கூட ஆடம்பரமென ஒழித்துக்கட்டும் திட்டங்களைப் போட்டுள்ள இந்த பட்டுஜேட், ஏகாதிபத்தியங்களுக்கும் தரகு முதலாளிகளுக்கும் எத்தகைய திட்டங்களை வழங்கியுள்ளது? முதலாவதாக, தொழில் (வளர்ச்சி மட்டும் முறைப்படுத்தும்) சட்டத்தை மாற்றப் போவதாக அறிவித்துள்ளார்கள், அதாவது, முறைப்படுத்தும் விதிகளைத் தளர்த்தப் போகிறார்களாம்! இதன் பொருள் சிறிதளவு இருந்து வரும் கட்டுப்பாடுகளையும் முழுமையாக நீக்கி, அவர்களின் சுரண்டலுக்கு முழுச் சுதந்திரம் தருவதுதான்.

அடுத்தப்படியாக ஏகபோக வணிகச் செயல்பாடுகள் தடுப்புச் சட்டத்தை (MRTP) நீக்கப் போகிறார்களாம், இது சில ஏகபோக முதலாளிகள் சந்தையைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு, தமது விருப்பப்படி விலையேற்றம், கூலிக்குறைப்பு, போட்டியாளரை ஒழித்தல் போன்ற செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுவதை தடுப்பதற்கான சட்டமாகும், ஏகாதிபத்தியங்களுக்காக பெயரளவிலான ஏகபோகத் தடுப்புச்சட்டத்தையும் ஒழித்துக் கட்டத் துடிக்கும் பிஜேபியின் தேச பக்தியை என்னவென்று பாராட்டுவது! அது சில ஏகபோக நிறுவனங்கள் தொழில்துறை முழுவதையும் கட்டுப்படுத்துவதற்கே வழிவகுக்கும்.

மூன்றாவதாக, நிறுவனச் சட்டத்தில் (Companies Act) நிறுவன கைப்பற்றுதல்கள், இணைப்புகள், பிரிதல்கள் போன்றவற்றிற்கு இருக்கும் தடைகளை நீக்கப் போகிறார்கள், இதன் விளைவு, பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் உள்நாட்டு நிறுவனங்களை கைப்பற்றுவதை எளிமையாக்கி விடும். இதன் மூலம், பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் குறைந்த செலவில் இந்திய நிறுவனங்களையும் அதன் சந்தைகளையும் (புதிய நிறுவனங்களை நிறுவாமல்) கைப்பற்றி பெரும் லாபம் சம்பாதிக்க முடியும்.

மொத்தத்தில், தொழிற்துறை சார்ந்த இந்த சட்டத்திருத்தங்கள் தாராளமயமாக்கலின் வளர்ச்சிக்கேற்ற தொழிற்துறை மறுகட்டமைப்பு என்று கூறுகிறார் நிதியமைச்சர். ஏகாதிபத்தியங்கள் இந்தியத் தொழில்துறையில் தமது வேட்டையைத் தீவிரப்படுத்தியுள்ள சூழலில், அவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் தொழில் நடத்தவும், ஏகபோக (முழுமையான) கட்டுப்பாட்டை நிறுவவும், இணைப்பு கைப்பற்றல்கள் மூலம் உள்நாட்டு நிறுவனங்களைக் கைப்பற்றவும் செய்யப்படும் மறுகட்டமைப்புத்தான் இது!

மருந்து உற்பத்தித்துறையிலோ, உயிர்காக்கும் மருந்துகள் மீதான விலைக்கட்டுப்பாடு நீக்கப்படப் போகிறது, மருந்து உற்பத்தி நிறுவனங்கள் உயிர்காக்கும் மருந்துகளை தமது

விருப்பப்படி விலையேற்றுவதால் ஏழை மக்களுக்கு இம்மருந்துகள் கிட்டாமல் போய் விடக் கூடாது என்பதற்காக இச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால், ஏகாதிபத்திய மருந்து உற்பத்தி நிறுவனங்களுக்கு தமது தடையற்ற கொள்ளையைத் தொடர இச்சட்டம் தடையாயிருந்தது. இச்சட்ட நீக்கத்தின் மூலம் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் கொள்ளை லாபத்திற்காக, ஏழை மக்களின் எதிர்கால வாழ்க்கையையே அடகு வைத்துள்ளது 'சுதேசி' பா.ஜ.க. அரசு! மேலும் இத்துறையில் 74% வரை நேரடி அந்நிய முதலீடு அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளது. இது, மருத்துவ துறை பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் விளையாட்டு மேடையாக மாற வழிவகுப்பதுடன், பல உள்நாட்டு நிறுவனங்கள் ஒழித்துக்கட்டப்பட வழி வகுக்கும்.

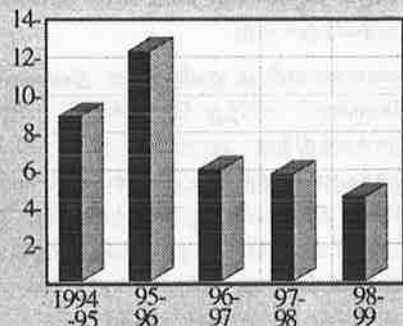
வீழ்ந்து கிடக்கும் வீடு கட்டுமானத் துறையை (Real Estate) தூண்டிவிட, நில உரிமைச் சட்டங்களில் திருத்தம், கட்டுமான நிதி நிறுவனங்களுக்கு வரி விலக்குகள், வங்கிகளில் வீடு கட்டுமானத்துறைக்கு கடன் என பல ஊக்குவிப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இறுதியாக, பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் (அந்நிய நேரடி முதலீடு) தன் விருப்பப்படி நுழையக் கூடிய துறைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது, ஏகாதிபத்தியங்கள் நுழைவதற்கு இருந்த மிகச் சில தடைகளையும் நீக்குவதாகும். அந்நிறுவனங்களுக்கு 30 நாட்களுக்குள் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது, மேலும் அவற்றின் நுழைவை ஊக்கப்படுத்த புதிதாக 'அந்நிய முதலீட்டு நடைமுறையாக்க ஆணையகம்' ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்களுக்கோ (NRI) அனைத்துத் துறைகளிலும் 100% வரை முதலீடு செய்ய அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

நோயையே நோய்க்கு மருந்தாக பரிந்துரைக்கும் எத்தர்கள்

கடந்த பத்தாண்டுகளாக, மன்மோகன் சிங், சிதம்பரம், யஷ்வந்த் சின்ஹா என அனைத்து கட்சிகளின் நிதியமைச்சர்களும் இத்தகைய மக்கள் விரோத. ஏகாதிபத்திய சார்பு பட்டுஜேட்டுகளைத்தான் போட்டு வருகிறார்கள், அந்நியச் செலாவணி நெருக்கடி, கடன் நெருக்கடி, நிதிப் பற்றாக்குறை, வளர்ச்சியின்மையில் சிக்கிக் கொண்டிருந்த இந்திய

வீழ்ந்துவரும் தொழில் துறை வளர்ச்சி... [சதவிகிதத்தில்]

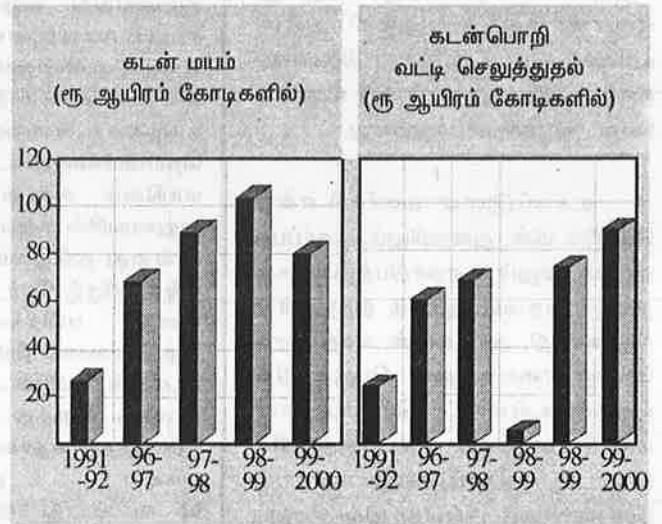

பொருளியலை மீட்பதற்காகவே இத்தகைய கொள்கைகள் பின்பற்றப்படுவதாகக் கூறி வருகின்றனர். அரசுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கடுமீ நிதிப் பற்றாக்குறையைத் தீர்ப்பதற்காக மானியங்களை வெட்டுவதாகவும், பொதுத்துறையை தனியாருக்கு விற்பதாகவும், அந்நிய முதலீடுகள் தாராளமாக நுழைவதன் மூலம் இந்தியாவில் தொழில் வளர்ச்சி பெருகும் என்றும், இங்கு ஏற்றுமதி சார்ந்த பொருளியலை வளர்ப்பதன் மூலம் அந்நியச் செலாவணியை சம்பாதித்து அந்நியச் செலாவணி நெருக்கடியைத் தீர்க்க முடியுமென்றும் கூறினர். ஆனால், கடந்த பத்தாண்டுகளில் இக்கொள்கைகளின் நடைமுறையால் தோன்றிய விளைவுகள் யாவை? இதற்கு நாம் பதில் கூற வேண்டியதில்லை. 1998-99 ஆம் ஆண்டிற்கான மைய அரசின் பொருளாதார ஆய்வே பதில் கூறும்!

வருவாய் பற்றாக்குறையானது கடந்த பத்தாண்டுகளில் தொடர்ந்து அதிகரித்து வந்து 98-99ல் உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 3.4%மாக இருந்தது. கடன்கள் பெருமளவு அதிகரித்த போதும், நிதிப் பற்றாக்குறையானது 6%மாக இருந்து வருகிறது தொழில் வளர்ச்சியோ அனைத்து துறைகளிலும் கடுமீ தேக்கத்திற்குள்ளாகி, பல துறைகள் எதிர்மறை வளர்ச்சியைக் காட்டுகின்றன. 1994-95ல் 7% மாக இருந்தது 98-99ல் 3.9%மாகக் குறைந்துள்ளது. ஏற்றுமதியோ கடுமீ வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளன. கடன் சுமையும் வட்டி செலுத்தலும் மிகப் பெரும் அளவுகளை எட்டியுள்ளன. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சியும் கூட வீழ்ச்சியடைந்து 5%மாகக் குறைந்துள்ளது. அந்நியச் செலாவணி நெருக்கடியும் கூட அச்சுறுத்தும் நிலையிலேயே உள்ளது. மொத்தத்தில், இவர்கள் கூறிய வளர்ச்சிகள் ஏதுமின்றி, நெருக்கடிகள் மேலும் கூர்மையடைந்துள்ளதையே 98-99இன் பொருளியல் ஆய்வு காட்டுகிறது.

காரணம் என்னவெனில், நிதிப்பற்றாக்குறையைக் குறைக்க மானியங்களை வெட்டி, பொதுத்துறைகளை விற்கிற அதே சமயம், பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு தந்த பல கோடி வரிச்சலுகைகள் வருவாயைக் குறைத்ததால், பற்றாக்குறை தொடர்ந்து வருகிறது. மேலும், ராணுவச் செலவுகள், ஏகாதிபத்திய ஆதரவுத் திட்டங்களுக்கான பெரும் செலவுகள், இப்பற்றாக்குறையையும் கடன் நெருக்கடியையும் பெருமளவு தீவிரப்படுத்தியுள்ளன. ஏற்றுமதி சார்ந்த வளர்ச்சியானது பெருமளவிலான இறக்குமதிகளைச் சார்ந்துள்ளதால், அது அந்நியச் செலாவணி நெருக்கடியைக் குறைக்கவில்லை. மேலும், ரூபாயின் மதிப்பிற்கும் அந்நியக் கடன்களைப் பல மடங்கு அதிகரித்ததன் மூலம் இந்நெருக்கடி மேலும் தீவிரமடைந்துள்ளது. ஏகாதிபத்திய மூலதன வரவுகள் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியைப் பெருக்கவில்லை. மாறாக, தொழில்துறையை சிதைத்து சீரழித்துள்ளது. இவற்றின் விளைவாக, மக்களின் வாழ்நிலையில் ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்புகள், சந்தை வளர்ச்சியைத் தடுத்து தொழில் வளர்ச்சியை மந்தப்படுத்தி உள்ளன. உண்மையில் இவர்களின் நோக்கம் இவர்கள் கூறி வந்த தொழில் வளர்ச்சியும் நெருக்கடிகளிலிருந்து மீள்வதும் அல்ல! மாறாக, அந்நியச்

செலாவணி நெருக்கடியிலிருந்து தற்காலிகமாக மீட்சி பெற, ஏகாதிபத்தியங்களின் கட்டளைகளை நடைமுறைப் படுத்துவதுதான், இதன் விளைவாக அனைத்து நெருக்கடிகளும் தீவிரமடைந்துள்ளன. ஒட்டு மொத்தப் பொருளியலும் ஏகாதிபத்தியங்களின் கட்டுப்பாட்டில் செல்வதும், அனைத்து சுமைகளும் மக்கள் முதுகில் திணிக்கப்படுவதுமே இதன் உண்மை நோக்கமாகும். இந்நோக்கத்தை மறைக்கவே நிதியமைச்சர்கள் வளர்ச்சி பற்றிக் கதையளந்து வருகின்றனர். உண்மையில், நாட்டின் வளர்ச்சி படுகுழியை நோக்கியே முன்னேறுகிறது. அதை நோக்கிய இன்னுமொரு அடிதான் 1999-2000 பட்ஜெட்!

தமிழக நிதிநிலை அறிக்கை

சுருணாநிதி அரசின் 1999 -2000 க்கான நிதிநிலை அறிக்கை மைய பட்ஜெட்டின் வழித்தடத்திலேயே செல்கின்றது. இறுதி பற்றாக்குறை ரூ 529.13 கோடிகளாக இருக்கையில், சிறு சேமிப்பு நிதியிலிருந்து ரூ 779 கோடிகள் கடனாகப் பெறப்படுகிறது. இது தவிரவும் மின்சார வாரியமும், மூலதனச் சந்தையிலிருந்து ரூ 297 கோடிகளைத் திரட்டியுள்ளது. உள்கட்டுமான பணிகளுக்கும் மூலதன சந்தையிலிருந்து பெருமளவு கடன் திரட்ட திட்டமிட்டுள்ளது. இது பொதுக் கடன்களாக 4,921.49 கோடிகள் பெறப்படவுள்ளன. மொத்தத்தில் பல்வேறு வகையான கடன்களை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளது தமிழக நிதி நிலை அறிக்கை.

1999-2000 தமிழக வரவு - செலவு திட்டம்	
மொத்த செலவு	ரூ 18,500.32 கோடி
மொத்த வரவு	ரூ 15,867.78 கோடி
கூடுதல் நிதி ஆதாரம்	ரூ 1,842.41 கோடி
பற்றாக்குறை	ரூ 790.13 கோடி
புதுவரிகள்	ரூ 261.00 கோடி
இறுதி பற்றாக்குறை	ரூ 529.13 கோடி

இப்படி பெருமளவில் கடன்களை சார்ந்துள்ள போதும், பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கும், தரகு முதலாளிகளுக்கும் வரிச்சலுகை தருவதில் மைய அரசுக்கு சிறிதும் சளைக்கவில்லை தமிழக அரசு. கணிப்பொறிகள் மற்றும் அதன் துணைச் சாதனங்கள், செல்லலார் தொலைபேசி, தங்கம், வெள்ளிக் கட்டிகள், வைரம், நகல் பெருக்கி இயந்திரங்கள் (XEROX), மின்னணு டெலி பிரின்டர்கள், பேக்ஸ் இயந்திரங்கள், வி.சி.ஆர் இன்னும் பலவற்றிற்கு பெரும் வரிவிலக்கு அளித்துள்ளனர். சூரிய ஒளி மின்கலங்கள் போன்றவற்றிற்கு முழுவரி விலக்கு, கணிப்பொறி மீதான கூடுதல் விற்பனை வரி, நீக்கம், இப்படி தனது எசமானர்களுக்கு அள்ளி அள்ளி வரிவிலக்கு வழங்கியுள்ளார் திருவாளர் கருணாநிதி. இதனால் வரி வருவாய் பெரும் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது.

உள்கட்டுமான வளர்ச்சி என்ற பெயரில் மின் துறையிலும், நகர்ப்புற பராமரிப்பிலும் ஏகாதிபத்தியங்கள் நுழைய கதவை அகலத் திறந்துள்ள கருணாநிதி, அவர்களின் வசதிக்காக நெடுஞ்சாலைகளுக்கு பெரும் நிதி ஒதுக்கி உள்ளார். பெரும்பாலான மக்கள் வசிக்கும் பல பகுதிகளில் (கிராமம் / நகரம்) சாலைகள் படு மோசமாகவும் அல்லது இல்லாமலும் உள்ள சமயத்தில் நெடுஞ்சாலைகளுக்கு மட்டும் பெரும் பணம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. அனைவருக்கும் ஆரம்பக் கல்வி என மனோகரா பாணி வசனம் பேசும் கருணாநிதி அது பற்றி மூச்சுத் திறக்கவில்லை. ஆனால் 1200 மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் கணிப்பொறி கல்வி தொடங்க பெரும் தொகை ஒதுக்குகின்றார். ஆரம்பக் கல்வியின் அவசியம் பற்றி பெரும் பிரச்சாரம் மட்டும் செய்வார்களாம்!

தொழில்துறையிலோ, சிறு தொழில்களை ஒழித்துக்கட்டி விட்டு பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு கவரி வீசி வரும் கருணாநிதி அரசு, சிறு தொழில் வளர்ச்சி கழகத்தை (சிப்காட்) தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி கழகத்துடன் இணைத்து (TIDCO) தமிழ்நாடு முதலீட்டு கழகமாக்க (TIDC) போகிறதாம். இது தொழில் வளர்ச்சிக்கான அடிப்படைகளை வளர்ப்பதில் மட்டுமே ஈடுபடுமாம். சிறு தொழில்களை முற்றிலும் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு பன்னாட்டு ஏகபோகங்களுக்கு வசதி செய்து தரும் கொள்கையின் எதிரொலிப்பே இது! பன்னாட்டு நிறுவனமான வேல்டு டெல் என்ற தொலை தொடர்பு நிறுவனத்துக்கு தமிழகம் முழுவதும் இணைய மையங்களை (இண்டர் நெட்) நிறுவ அனுமதி தரப்பட்டுள்ளது. இது தமிழகத்தில்

ஏகாதிபத்தியங்கள் பரவலாக ஊடுருவ செய்து தரப்பட்டுள்ள வாய்ப்பாகும். சமீப - காலமாக தமிழில் கணிப்பொறி, தமிழ் இணையம் என்றெல்லாம் பேசி தமிழகத்தை வளர்க்கப் போவதாக புரூகி வந்த கருணாநிதியின் உண்மை நோக்கம் வெளிப்பட்டு விட்டது. பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் தமிழகச் சந்தையைச் சூறையாட மேடை அமைத்துத்தரத்தான் இந்த ஏற்பாடுகளெல்லாம். (இவை பற்றி பிறகொரு சமயம் விரிவாய் காண்போம்)

இந்த பட்ஜெட் அறிக்கையில் தமிழகத்தில் வறுமை அளவு குறைந்துள்ளதாக அறிவித்துள்ளார் கருணாநிதி. வறுமையிலும் ஊட்டச் சத்து உணவு இன்மையிலும், தனிநபர் உணவு அளவிலும் இந்தியாவிலேயே மிக மோசமான மாநிலங்களில் ஒன்றாக தமிழகம் உள்ளதை புள்ளி விவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. வளர்ச்சியடைந்த மாநிலம் என்று கூறிக்கொண்டு வறுமையில் பிஹூருக்கு இணையாக உள்ளது தமிழகம். சமீப காலத்தில் பல்லாயிரம் பேர் வேலை இழப்பும், பணப் பரிசீலனையில் நஷ்டமும் இந்நிலையை தீவிரப்படுத்தியுள்ளன. ஆனால், தமிழக அரசு வறுமை வீதம் 32.40 ரூ விருந்து 29.58 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளதாகக் கதையளக்கிறது. மக்கள் நலத்திட்டங்களை வெட்டுவதையும், பெருமுதலாளிகளுக்கு சலுகை வழங்குவதையும், நியாயப்படுத்த கபடவேடதாரி கருணாநிதி அரசு அடிப்படையற்ற பொய்களைக் காட்டி அறிக்கை வெளியிட்டுள்ளது.

விவசாயத்துறையை முற்றிலுமாக புறக்கணித்துள்ள இந்த நிதி நிலை அறிக்கை, விவசாயிகள் மிகவும் சிரமப்பட்டு, வரும் கடன் சுமை பற்றி வாயே திறக்கவில்லை. "ஜப்தி செய்ய மாட்டோம்" என்று மட்டும் ஒரு போலி வாக்குறுதியை வழங்கியுள்ளனர். கரும்புக்கு கட்டுப்படியாகும் விலை குறித்தும், கிழங்கு விவசாயிகள், பருத்தி விவசாயிகளின் நெருக்கடிகள் குறித்தும் எதுவும் கூறவில்லை. மைய அரசைப் போலவே, தரிக நிலத்தை மேம்படுத்தி ஏழைகளுக்கு வழங்கப் போகிறார்களாம்! சபாஷ்! மூப்பனார் போன்ற நண்பர்களின் 4000 க்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களைக் காப்பாற்றி விட்டு, தரிக நிலங்களை வழங்குங்கள்! இதுவல்லவா வர்க்க பாசம்!

தமிழ் நாட்டில் கடந்த சில ஆண்டுகளில் மட்டும் ஆயிரக் கணக்கான சிறு மற்றும் பெரிய தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டுள்ளன. நெசவாலைகளோ கட்டும் நெருக்கடியில் சிக்கி, கோடிக்கணக்கான

தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை உத்தரவாதமின்றி உள்ளது. கைத்தறித் தொழிலோ சாவின் விளிம்பில் போராடிக் கொண்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் கருணாநிதியின் கண்ணில் படவில்லை போலும்! இவை பற்றி அறிக்கையில் மூச்சு விடவில்லை. கருணாநிதி அன்றும் இன்றும் என்றுமே தொழிலாளிவர்க்கத் துரோகிதான் என்பதை நிரூபித்துள்ளார். சட்டமன்றத்தில் சொல்லுக்குச் சொல் கருணாநிதி புகழ்பாடும் சி.பி.ஐ. சி.பி.எம் திரிபுவாதிகளும் இது பற்றி வாய் திறக்கவில்லை.

மொத்தத்தில் ஆரம்பக்கல்வி, விவசாயம், தொழிலாளர் நலன், மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை புறக்கணித்து விட்டு பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு தரகு முதலாளிகளுக்கும் குறிப்பாக தகவல் தொடர்புத் துறை பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு பரிசுகள் வழங்கியுள்ள அவர்களின் விசுவாசமான எடுபிடயின் பட்ஜெட் இது!

தமிழக போராட்டச் செய்திகள்...

தருமபுரி மாவட்டம் நாயக்கன் கொட்டாய் நத்தம் பகுதியில் 8 பேருக்கு சொந்தமான நிலத்தை ஒருவரே பயன்படுத்தி வந்து கொண்டிருந்தார். நீண்ட நாட்களாக இருந்து வந்த இப்பிரச்சனையை ஒட்டி கிராமக் கூட்டம் நடத்தப்பட்டது. கிராம மக்களின் முழு ஒத்துழைப்புடன் சம்மந்தப்பட்ட நபர் 8 பேருக்கும் நிலத்தை விட்டு விட வேண்டும் என கூட்டமாக முடிவு எடுக்கப்பட்டது. மேலும் இந்த 8 பேரில் காலனி வீடு வைத்துள்ளவர்கள் இந்நிலத்தையோ அல்லது காலனி வீட்டையோ வீடில்லாத மற்றவர்களுக்கு விட்டுவிட வேண்டும் எனவும் முடிவு செய்தனர். ஏழை மக்கள் தங்களுக்கிடையே நிலத்தை பகிர்ந்து கொண்டதுடன், வீடில்லாதவர்களுக்கு பட்டாக்களை கொடுத்து தங்களது புரட்சிகர சனநாயக உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தினர்.

நாயக்கன் கொட்டாய் அருகே குண்டுப்பட்டி கிராமத்தில் பெங்களூருக்கு வேலை தேடிச் சென்ற ஒருவரின் வீட்டில் புகுந்து ரூ.20 ஆயிரம் மதிப்புள்ள பொருட்களை திருடிய திருடனுக்கு சரியான பாடம் புகட்டப்பட்டது. வீட்டில் திருடியது மட்டுமன்றி, போலீசில் புகார் கொடுத்தால் கொலை செய்துவிடுவேன் என மிரட்டியதுடன், திமிராகப் பேசித் திரிந்த இவனுக்கு பகுதி இளைஞர்கள் சரியான பாடம் புகட்டினர்.

ஊர் கூட்டம் கூட்டப்பட்டு மக்கள் மன்றத்தில் அவனை இழுத்து வந்து மன்னிப்பு கேட்க வைத்தனர். திருடிய பொருட்களை திருப்பிக் கொடுத்து விடுவதாக வாக்குறுதி அளித்த பின்னர் அடித்து விரட்டப்பட்டான். நமது இளைஞர் அமைப்பின் தலைமையில் நடைபெற்ற இந்நடவடிக்கை ஊர் மக்களுக்கு ஒற்றுமையையும், தைரியத்தையும் கொடுத்துள்ளது.

ஏரி மீன் மக்களுக்கே!

தருமபுரி அருகே கொளகத்தூர் கிராமத்தின் ஏரியில் மக்களுக்கு உள்ள உரிமையை நிலைநாட்ட கிராம மக்கள் தொடர்ச்சியாக போராடி வருகின்றனர். தருமபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள மிகப்பெரிய ஏரிகளில் ஒன்றான இவ்வேரியில் அணை நீர் வரத்து இருப்பதால், ஏராளமான மீன் பெருக்கமும் ஏற்படுகிறது. ஏரியில் நீர் வற்றும் போது தருமபுரி சந்தை கூடும் நாளில் மேற்கண்ட ஏரியில் மீன் பிடிப்பதாக பல்வேறு கிராமமக்களுக்கும் தண்டரா போடப்படும். இப்பகுதியின் பல்வேறு கிராமமக்கள் திரண்டு வந்து நான்கைந்து தினங்கள் கூட்டாக மீன்பிடித்துச் செல்வது வழக்கம். ஆனால் தற்போது ஏரியை ஏலம் விடுவதும், ஏரியில் மோட்டார்களை வைத்து நீர் இறைத்து வருவதும், நடைபெறுகிறது. இவ்வூரின் முன்னாள் சேர்மன் பெரியசாமி ஏரியில் கிணறு வெட்டி தனது நிலத்திற்கு

நீர்பாய்ச்சி வருகிறான். இதை எதிர்த்து கொளகத்தூர் மக்கள் நீண்ட காலமாக போராடி வருகின்றனர். தனது ஆதிக்கத்தை நிலை நாட்ட பெரிய சாமி பிரச்சினையை திசைதிருப்ப முயற்சி செய்து வேறு சிலரையும் ஏரியில் மோட்டார் வைத்து நீர் இறைக்கச் செய்வது, ஏரியை ஏலம் விடச் சொல்லி தூண்டிவிடுவது போன்ற குள்ளநரி வேலைகளைச் செய்து வந்தான். இதை எதிர்த்து மக்களும் தொடர்ந்து போராடி வருகிறார்கள். கொளகத்தூர் ஏரிப்பிரச்சினை பற்றிய பிரச்சார இயக்கம் பகுதி முழுவதும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. உள்ளூர் ஆதிக்க சக்தியான பெரியசாமிக்கு எதிரான போராட்டம் தொடர்கிறது.

ஏரிக்கரை ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்து

தருமபுரி மாவட்டம், பென்னாகரம் பகுதியில் உள்ள பூதிப்பட்டி கிராமத்தில் ஏரிக்கரையை ஆக்கிரமித்து, அதை உடைத்து விவசாய நிலமாக மாற்ற முயன்றான் உள்ளூர் ஆதிக்க சக்தியான மாதையன் என்பவன். கால்நடைகளுக்கும், அக்கம் பக்க கிணறுகளுக்கும் ஊற்றாய் பயன்தரும் இக் குட்டையின் கரையை உடைத்து ஆக்கிரமித்ததை கிராமமக்கள் எதிர்த்தனர். நமது உழவர் உழைப்பாளர் மாமன்ற தோழர் ராமச்சந்திரன் இப்பிரச்சினையில் மக்களுக்கு முன்னின்று செயல்பட்டார் என்ற காரணத்திற்காக மாதையன் மற்றும் அவனது குடும்பத்தினரால் தாக்கப்பட்டார். வேறு சில பகுதி இளைஞர்களும் இவர்களது தாக்குதலுக்கு உள்ளாயினர். குட்டைக் கரையை உடைத்து அவ்விடத்தைச் சுற்றிலும் மாதையன் அடைந்திருந்த வேலியை அகற்றியதற்காகத்தான் இந்த தாக்குதல்.

மேலும் அவ்விடத்தில் ஓர் ஒட்டி பயிரிட மாதையன் முயன்றபோது வேலியை தீவைத்து கொளுத்தியதுடன், குட்டைகரை வழியாகவே இனி கால்நடைகளை ஒட்டுவது எனவும், மாதையன் அவ்விடத்தை பயிரிடு நிலமாக மாற்றுவதை தடுப்பது எனவும் மக்கள் ஒரு மனதாக முடிவு செய்தனர். இந்நடவடிக்கையிலும் முன்னிற்ற மாமன்ற தோழர் ராமச்சந்திரனை மாதையன் மீண்டும் தாக்கியதுடன், ராமச்சந்திரனும் வேறு சிலரும் தன்னை தாக்கிவிட்டதாக காவல்துறையினரிடம் பொய்வழக்கு கொடுத்தான். மாதையனின் அண்ணன் பூதிப்பட்டி கிராமத்தின் ஊர் கவுண்டராக இருப்பதைப் பயன்படுத்தி ஊர் சார்பாக வழக்கு கொடுத்தது போல சித்தரித்தான்.

மாதையன், உதவி ஆய்வாளர்கள் (எஸ்.ஐ) ரங்கசாமி, காவேரி மற்றும் காவலர் மனோகரன் ஆகியோர் கூட்டாக பைனான்சு கம்பெனி நடத்தி வருவதுடன், எஸ்.ஐ.

ரங்கசாமியின் பிணாமி பெயரில் உள்ள கோழிப் பண்ணைக்கு கூலிவேலைக்கு ஆள் அனுப்புவதையும் மாதையன் தான் செய்துவருகிறான். காவல் துறையினருடன் இவன் இது போன்ற கூட்டை மட்டும் கொண்டிருக்கவில்லை. ஐந்து வருடத்திற்கு முன்னரே பூதிப்பட்டி கிராமத்தில் உள்ள நமது அமைப்பின் ஆதரவாளர்கள் இருவரை போலீசுக்கு காட்டிக் கொடுத்தவன் இவன். அதனால், பொய் வழக்கு போட்டு, மக்களை ஒடுக்குவதில் பெயர் போன போலீசார் மாதையனோடு சேர்ந்து கொண்டு மக்களை மிரட்டி வருகின்றனர்.

போராட்டத்தின் வளர்ச்சியையும், மாதையனின் அப்பட்டமான நில ஆக்கிரமிப்பையும் யுறையக் முடியாத போலீசார் மக்களை ஏமாற்ற சதித்திட்டம் தீட்டினர். பஞ்சாயத்து தலைவர்கள், முன் சீப், பி.டி.ஓ., தாசில்தார், காவேரி (எஸ்.ஐ) என அனைவரும் கிராமத்திற்கு படையெடுத்து வந்தனர். மாதையன் கரையை உடைத்தது தவறு என்றும், கரையை மீண்டும் கட்டிக் கொடுத்து விடுவதாகவும் வாக்குறுதி கொடுத்து நல்ல பிள்ளை நாடகம் போட்டனர். ஒரு புறம் பொய்வழக்கிட்டு மக்களை மிரட்டுவது மறுபுறம் மக்களை சமரசம் செய்வது ஆகிய வழிகளை மேற்கொண்ட காவல் துறையினரின் மோசடி மக்களிடம் அம்பலப்பட்டதுடன் குட்டைக் கரையை கட்டமறுத்த மாதையனை பகுதி மக்கள் நமது அமைப்பு தலைமையில் தண்டித்தனர். பொய்வழக்கை வாபஸ் பெறுவது, குட்டைக் கரையை மீண்டும் கட்டிக் கொடுப்பது ஆகியவற்றை உடனே செய்ய வேண்டும் என எச்சரிக்கையும் விடப்பட்டது.

மாதையனோ, தனது பிரச்சனையை ஊர் பிரச்சனையாகவும், சாதி பிரச்சனையாகவும் மாற்றி உழைக்கும் மக்களை பிரிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டதுடன், ராமச்சந்திரன் உட்பட நமது அமைப்பு தோழர்கள் ஊரில் நுழைந்தால் கட்டிப்போட்டு, அடித்து, போலீசில் ஒப்படைக்கப் போவதாக கூறி மக்களை மீண்டும் மிரட்டி வந்தான்.

மாதையனின் செயலை வன்மையாக கண்டித்து எச்சரிக்கை செய்தும், நாம் எந்த ஒரு சாதிக்கோ, ஊருக்கோ எதிரி இல்லை என்பதை விளக்கி மக்களிடம் பேசிக் கொண்டிருந்த போது மாதையன் கூட்டாளி ஒருவனுடன் சேர்ந்து நாட்டுத் துப்பாக்கியால் தோழர்களை சுட வந்தான். மக்கள் அவனை தடுத்து நிறுத்தவே, காவல் துறையினரிடம் ஓடினான். அரைமணி நேரத்தில் 38 பேர் கொண்ட போலீஸ் படையுடன் ஊருக்குள் வந்து கொட்டாய் கொட்டாயாக தோழர்களை தேடுகிறோம் என்ற பெயரில் ஆள்காட்டி வேலை செய்தான். நாட்டுத் துப்பாக்கி ஒன்றை பகிரங்கமாக வைத்துக் கொண்டு ஊரில் அலைந்து திரியும் இவன் ராமச்சந்திரனையும், அமைப்பு தோழர்களையும் சுட்டு விடுவதாக பேசித்திரிகிறான்.

தருமபுரியில் மோப்பம் பிடித்து திரியும் கியூ பிரிவு போலீசார் மாதையனுக்கு ஆதரவாக நின்று கொண்டு மாதையனை

தூண்டிவிடுகின்றனர். இதன் மூலம் நமது அமைப்பையும் போராடும் மக்களையும் ஒடுக்கிவிடலாம் என கருதுகின்றனர். இது போல மனப்பால் குடித்து திரிந்த மாதையன்கள் மக்களின் முன் மண்டியிட்டதுதான் வரலாறு. மாதையன் விசயத்தில் மட்டும் வரலாறு திரும்பிவிடாது.

காலனிக்கு ஒதுக்கிய நிலத்தை மீட்க

சேலம் மாவட்டம் கெங்கவல்லி தாலுகா கொண்டையம்பள்ளி கிராமத்தில் காலனி வீடுகளுக்கு ஒதுக்கிய நிலத்தை மக்களுக்கு வினியோகிக்கக் கோரிய கடந்த 18 வருடகாலமாக தலித் மக்களின் மனுக்களும் வேண்டுகளும், ஓட்டுக் கட்சித் தலைவர்களின், அதிகாரிகளின் வாக்குறுதி நாடகங்களும் பிரச்சனையை தீர்த்தபாடில்லை.

காலனிக்கு ஒதுக்கிய நிலத்தை மீட்டுத் தர கோரி பஸ் மறியலில் ஈடுபட்ட மக்களிடம் சில மாதங்களுக்குள் பிரச்சனைக்கு தீர்வுகண்டு விடுவதாக கூறிய அதிகாரிகள், போராட்டம் முடிந்த ஒரு சில மாதங்களுக்குள் கைது வாரண்டுகளுடன் வந்தனர். அனுமதியின்றி அன்று மறியல் செய்ததற்கு இன்று வாரண்டுகளுடன் வந்து 10க்கும் மேற்பட்டவர்களை கைது செய்து செய்து தங்களது 'வாக்குறுதியை' நிறைவேற்றினர். தலித் மக்களுக்கு மேம்பாடு, சமத்துவபுரம் என பேசி வரும் கருணாநிதி, அதிகாரிகளை கூட்டி ஆயிரம் முறை மாநாடு போடுவது பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காண அல்ல. பிரச்சனைகளை எதிர்த்து கேட்போர்களுக்கு தீர்வு காணத்தான் என்பது கொண்டையம் பள்ளி விசயத்திலும் அப்பட்டமாகி உள்ளது.

சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூர் தாலுகாவில் கீரிப்பட்டி கிராம தலித் மக்கள் காலனி நிலத்திற்கும் சுடுகாட்டு பாதைக்குமான போராட்டம் தொடர்ந்து வருவதை நாம் அறிவோம். காலனிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்தின் உடமையாளர் ராமகிருஷ்ணன் தற்போது பஞ்சாயத்து தலைவர்.

கீரிப்பட்டி தலித் மக்கள் பஞ்சாயத்து அலுவலகத்தை முற்றுகையிட்டு போராட்டம் செய்ய முடிவு செய்து போராடினர். காலையுதல் தொடர்ந்த போராட்டத்தை முறியடிக்க போலீசார் மக்களை கைது செய்தனர். மொத்தம் கைது செய்யப்பட்ட 49 பேர்களில் பெண்கள் குழந்தைகள் 22 பேர். கைது செய்யப்பட்ட இளைஞர்களை காவல் நிலையத்தில் போலீசார் முன்னிலையிலேயே மிரட்டிய ராமகிருஷ்ணன், சிறையில் இருந்த மக்களிடம் கூட தனது குள்ளநரி வேலையை காட்டியுள்ளான். அவன்தான் ஜாமீனுக்கு முயற்சி செய்வதாகவும், ஊரில் வேறுயாரும் முயற்சி செய்யவில்லை எனவும் புரளி கூறி குறிப்பாக பெண்களை அச்சுறுத்தியுள்ளான். காலனி நிலத்தை மீட்பதற்காக கீரிப்பட்டி மக்கள் நடத்தும் 20 வருட போராட்டம் தொடர்கிறது.

தென் கிழக்காசிய நெருக்கடி - சரணாகதிக்கு கிட்டிய பரிசு.

'ஆசியாவின் அதிசயம்' வளரும் நாடுகளுக்கு 'முன்னுதாரணம்', 'ஆசிய புலிகள்' என ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் வானளாவப் புகழப்பட்ட தென்கிழக்காசிய நாடுகள் சமீபத்தில் பெரும் நெருக்கடிக்கு உள்ளாயின. மற்ற வளரும் நாடுகளும் இந்நாடுகளை பின்பற்றி பொருளியலை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என உலகவங்கி, ஐ.எம்.எப் போன்ற ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்களும், ஏகாதிபத்திய பொருளியலாளர்களும் கடந்த காலங்களில் ஓயாமல் பிரச்சாரம் செய்து வந்தனர். ஏகாதிபத்திய தாசர்களான இந்திய ஆளும் வர்க்கங்களும் இந்தியாவை சிங்கப்பூர் ஆக்குவோம்! தென்கொரியா போல மாற்றுவோம்! என முழங்கி வந்தனர். ஆனால் இவர்களின் கனவுக் கோட்டைகளும், வார்த்தை ஜாலங்களும் தகர்ந்து வீழ்ந்தன. தென்கிழக்காசிய புலிகள் பூனைகளாயின. 'சுதந்திர சந்தை' என்ற பசுத்தோல் போர்த்திய ஏகாதிபத்திய புலிகளின் கோரமுகம் உலக மக்களின் முன் அப்பட்டமாக அம்பலமானது.

1997 ஜூலைமீயில் தாய்லாந்தில் துவங்கி நவம்பர் மாத இறுதிக்குள் தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் பணமதிப்பு 40% முதல் 80% வரை வீழ்ந்தது. இந்த 4 மாதங்களில் இந்நாடுகளின் பங்குச் சந்தைகளும் பெரும் வீழ்ச்சியைக் கண்டன. இந்நெருக்கடியைத் தொடர்ந்து ஜப்பான், அமெரிக்கா போன்ற ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் பொருளியலும் பாதிப்படைந்தது. தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்நெருக்கடி உலகப் பொருளியல் நெருக்கடியை மேலும் தீவிரப்படுத்துகிறது.

இன்றைய சூழ்நிலையில், தாராளமயக் கொள்கையின் பெயரில் இந்திய பொருளியலை ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு அகலத்திறந்து விடுவதன் சாரத்தை புரிந்து கொள்வதற்கு, சமீபத்திய தென்கிழக்காசிய நெருக்கடிகள் உதவிகரமாக அமையும். எனவே இக்கட்டுரையில் தென் கிழக்காசிய நாடுகளின் பொருளியல் வளர்ச்சி, நெருக்கடி ஆகியவற்றிற்கான காரணங்கள் மற்றும் விளைவுகளை சுருக்கமாக காண்போம்.

தென் கிழக்காசிய வளர்ச்சியும் - அதன் பின்னணியும்.

கடந்த 3 நூற்றாண்டுகளாக பல்வேறு ஏகாதிபத்தியங்களின் வேட்டைக் காடாக இப்பகுதி இருந்து வருகிறது. உலகையே தனது காலடியில் வைத்திருந்த பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இப்பகுதியின் பெரும்பாலான நாடுகளை தனது காலனியப் பிடிக்குள் வைத்திருந்தது. இரண்டாவது உலக யுத்தத்தில் பிரிட்டிஷ் வீழ்ச்சியடைந்தது முதலாக இப்பகுதியின் பல நாடுகள் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் பிடியில் சிக்கின.

சீனப் புரட்சியின் அலை இப்பகுதியில் பற்றிப் படர்ந்து விடும் என்று ஏகாதிபத்தியங்கள் அஞ்சி, கம்யூனிச எதிர்ப்பு என்ற நோக்கத்தில் அமெரிக்க தலைமையில் இப்பகுதியை ஆதிக்கம் செய்யத் துவங்கின. புரட்சிக்கு பிந்தைய சோவியத் ஒன்றியத்தின் வளர்ச்சியைக் கண்டு நடுங்கிய ஏகாதிபத்தியங்கள் மாவோவின் தலைமையிலான சீனாவிற்கு போட்டியாக ஏகாதிபத்திய ஜப்பானை யுத்த நெருக்கடியிலிருந்து விரைவாக வெளிக் கொணர அமெரிக்கா அயராமல் பாடுபட்டது. அமெரிக்காவின் செலவில் மீண்டு வந்த ஜப்பான் இப்பகுதியில் தனது நிதி ஆதிக்கத்தை நிறுவியது மட்டுமின்றி இன்று அமெரிக்கா விற்கே போட்டியாளனாக உலக அரங்கில் உலா வருகிறது.

கொரிய விடுதலைப் போராட்டம், வியட்நாம் மீதான அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பு, இந்நோனேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 15 லட்சம் பேர் அமெரிக்க சி.ஐ.ஏ.உதவியுடன் கொடுங்கோலன் சுகர்த்தோ தலைமையில் மாபெரும் படுகொலை செய்யப்பட்டது. வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க மலேசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை ஒழித்தது, பிலிப்பைன் சின் புதிய சனநாயகப் புரட்சியை ஒடுக்கியது என அமெரிக்கா இப்பகுதியில் தனது நிரந்தர ராணுவ தளங்களை நிறுவி மேலாதிக்கம் செய்தது. அமெரிக்க, ரசிய ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு இடையிலான உலக மேலாதிக்கத்திற்கான போட்டியின் போது

அமெரிக்காவின் நட்சத்திர போர் நடவடிக்கைகளுக்கு மின்னணுத் தொழில் நுட்பக் கருவிகளை ஜப்பான் குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்து வழங்கியது. அமெரிக்க சந்தை ஜப்பானுக்கு திறந்து விடப்பட்டதுடன், அமெரிக்க அரசு ஜப்பான் பொருட்களுக்கான முக்கிய நுகர்வாளனாகவும் இருந்தது. அமெரிக்க மற்றும் ஐரோப்பிய சந்தையை பயன்படுத்தி ஜப்பான் துரித வளர்ச்சியடைந்தது, தென் கிழக்காசிய நாடுகளிலும் தனது சந்தையை விரிவாக்கியதுடன், நிதி மூலதனத்தையும் ஏற்றுமதி செய்து மேலாதிக்கம் புரிந்தது.

கம்யூனிச எதிர்ப்பில் தோன்றி, குறைந்த கூலிபகுதியை நோக்கிய ஏகாதிபத்திய நிதி மூலதன ஓட்டத்தின் போது, ஏகாதிபத்திய வேலைப்பிரிவினையின் ஒரு அங்கமாக தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் பொருளியல் வளர்ச்சியடைந்தது. 'ஆசிய புலிகள்' என அழைக்கப்பட்ட ஹாங்காங், தென்கொரியா, சிங்கப்பூர், தைவான் ஆகிய நாடுகள் அமெரிக்கா மற்றும் ஜப்பான் ஏகாதிபத்தியங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மின்னணுப் பொருட்களை இறுதி வடிவமைப்பு செய்யும் கடைகளாக மாற்றப்பட்டன.

1970 களின் துவக்கத்தில் விவசாயப் பொருட்களையும், கனி வளங்களையும் (ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கான மூலப் பொருட்களையும்) முக்கிய ஏற்றுமதிப் பொருட்களாக கொண்டிருந்த தென்கிழக்காசிய நாடுகள் 1980களில் ஆயத்த ஆடை தயாரிப்பு, மற்றும் மின்னணுப் பொருட்களை இறுதி வடிவமைப்பு செய்து ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளாக மாறின. பின்தங்கிய உற்பத்தி முறையில் இருந்த இந்நாடுகளில் ஏற்பட்ட உற்பத்தி உறவுகளின் மாற்றங்கள் ஏகாதிபத்திய நிதிச் சார்பு, தொழில் நுட்பம், சந்தை ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலானதாகும். இம் மாற்றங்கள் அரைத்திறமை சார்ந்த உழைப்பு சக்திகளின் வளர்ச்சியுடன் (ஸ்கூரு டிரைவர் தொழில் நுட்பம்) கூடிய மாற்றங்களே ஒழிய உண்மையான தொழில் வளர்ச்சி உறவுகளின் அடிப்படையில் அமைந்தவை அல்ல.

தென்கிழக்காசிய ஏற்றுமதி இயைபு - 1970 மற்றும் 1994

நாடுகள்	வருடம்	அடிப்படை பொருட்கள் விவசாயம், சுரங்கம்	நெசவு, பிற உழைப்பு சார் பொருட்கள்	மின்னணுப் பொருள், இயந்திரப்பொருள்	பிற உற்பத்தி பொருட்கள்
இந்தோனேசியா	1970	98.6%	0.2%	0.0%	1.2%
	1994	60.7%	22.8%	4.8%	11.7%
மலேசியா	1970	94.7%	0.9%	1.0%	3.4%
	1994	29.4%	8.3%	44.4%	17.9%
சிங்கப்பூர்	1970	71.2%	6.8%	8.0%	14.0%
	1994	17.1%	4.9%	57.7%	20.3%
தென்கொரியா	1970	35.2%	39.6%	6.3%	18.9%
	1994	8.1%	22.2%	34.5%	35.2%
தாய்லாந்து	1970	94.0%	1.4%	0.1%	4.5%
	1994	31.1%	23.8%	27.7%	17.4%

(ஆதாரம் : வளரும் ஆசியா, மாற்றங்களும் சவால்களும்)

ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் அன்னிய நேரடி முதலீட்டின் லாபத்திற்காக இந்நாடுகளின் பங்குச் சந்தைகள் சந்தைகள் ஊதிப் பெருக்கப்பட்டன. வீடு மற்றும் வீட்டுமனைத் தொழில் மாபெரும் வளர்ச்சியைக் கண்டது. ஹாங்காங், சிங்கப்பூர், கோலாலம்பூர் போன்ற நகரங்களில் வீட்டுமனைத் தொழில் விண்ணை முட்டி வளர்ந்தன. சொத்துக் களின் மதிப்பு ஊகவணிகர்களால் செயற்கையாக பன்மடங்கு உயர்த்தப்பட்டன. பங்குச் சந்தைகள் ஏராளமான தொகையிலான பண பரிவர்த்தனைகளைச் செய்தன. ஊகவணிகர்களின் ஆட்டக்களமாக இருந்த இந்நாடுகளின் பொருளியல் அன்னிய முதலீட்டாளர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன.

தொழில் நிறுவனங்களின் மூலதன ஆக்கத்திற்காக வங்கிக் கடன்களையும், அன்னிய கடன்களையும், ஊகவணிகர்களின் நிதியையும் முழுமையாக சார்ந்திருந்த இந்நாடுகளின் பொருளியல் வளர்ச்சி கடன் சார்ந்த பொருளியல் வளர்ச்சியாகும். அதிக வட்டியில், குறுகிய கால ஒப்பந்தங்களிலான கடன்களின் வாயிலாக சில தொழில் நிறுவனங்கள் ஊதிப்பெருத்தன. இவை உள்நாட்டில் ஏகபோகம் பெற்றதுடன், ஏற்றுமதியை சார்ந்து உலகச் சந்தைக்குள் களமிறங்கின. சாம்சங், ஹூண்டாய் போன்ற சில நிறுவனங்கள் உலகச் சந்தையில் அமெரிக்க, ஐரோப்பிய ஜப்பானின் பன்னாட்டு நிறுவனங்களோடு போட்டியும் இட்டன.

ஏகாதிபத்திய நிதிச் சூதாடிகளுக்கு உல்லாசபுரியாக இந்நாடுகள் மாற்றப்பட்டதால், சுற்றுலாத்துறை வளர்ச்சியடைந்து, விபச்சாரம், மேற்கத்திய பாணியிலான கேளிக்கை விடுதிகள், சூதாட்ட விடுதிகள் புற்றீசல் போலத் தோன்றி செழித்தன. போதைப்பொருள் கடத்தல் மற்றும் ஆயுத வியாபாரிகளின் மையமாக இந்நாடுகளின் நகரங்கள் விளங்கின.

ஏகாதிபத்தியங்களிடம் உள்பூர்வமாக சரணடைந்து ஏகாதிபத்திய சுரண்டலுக்கு தங்களது நாடுகளை அகலத் திறந்துவிட்ட முந்தைய முடியாட்சி மன்னர் பரம்பரைகளும், ஆளும் வர்க்க அரசியல் தலைவர்களும், அதிகார வர்க்கத்தினரும் ஏகாதிபத்தியங்கள் வீசிய எலும்புத் துண்டுகளைக் கொண்டு பெரும்லாபம் அடைந்தனர்.

பிலிப்பைன்சின் மார்கோஸ், இந்தோனேசியாவின் சுகர்த்தோ, மலேசியாவின் மகாதீர் முகமது போன்றவர்கள் தங்களது உற்றார் உறவினர்களை பெரும் முதலாளிகளாக உருவாக்கினர். குறைந்த கூலியில் கட்டும் உழைப்பை மேற்கொண்ட இப்பகுதி மக்களின் வாழ்வு இந்த ஏகாதிபத்திய வாதிகளால் சூறையாடப்பட்டது. பெண்களின் உழைப்பு மலிவாகவும், கொடுமையாகவும் சுரண்டப்பட்டது.

இப்படித்தான் 'ஆசிய புலிகளின்' வளர்ச்சி ஏகாதிபத்தியத்தின் உலகமயமாக்கத்தின் ஒரு அங்கமாக, குறிப்பாக அமெரிக்கா மற்றும் ஜப்பானால் சாத்தியமானது. 1996ல் தென்கொரியா உலகின் 11வது மிகப்பெரிய பொருளியல் கொண்ட நாடாக விளங்கியது. கப்பல் கட்டுமானம், இரும்பு எஃகு தொழில், மோட்டார் வாகன உற்பத்தி மற்றும் அரைமின்கடத்திப் பொருட்கள் உற்பத்தி ஆகியவற்றில் முக்கியமானதாகியது. தாய்லாந்து அமெரிக்காவுக்கு அடுத்த படியாக அரிசி ஏற்றுமதி செய்யும் நாடாகியது. கணிப்பொறியின் மதர்போர்டு என்ற முக்கிய உதிரிபாக உற்பத்தியில் உலகின் 74% த்தை தைவான் உற்பத்தி செய்தது.

1970களின் இறுதியிலேயே கிழக்காசிய நாடுகள் உலகின் மின்னணுத் தொழிலில்

இறுதிவடிவமைப்பு செய்யும் தொழிலாளர்களில் 95% த்தினரைக் கொண்டதாக இருந்தது. 1980களில் புதிதாக தொழில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் என அழைக்கப்பட்ட தென்கொரியா, ஹாங்காங், சிங்கப்பூர், தைவான் ஆகியன, வளர்ச்சி யடைந்த நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியான உற்பத்தி பொருட்களில் 50%த்தை பெற்றிருந்தது. 1965க்கும் '89க்கும் இடையே மேற்கூறிய நான்கு நாடுகளின் உற்பத்தி பொருட்களின் ஏற்றுமதி உலக வர்த்தகத்தில் 8 மடங்கு அதிகரித்தது. அதேவேளையில், மற்ற வளரும் நாடுகளின் ஏற்றுமதி 1988ல் 5% மட்டுமே இருந்தது.

இவ்வாறு கடந்த 25 வருடங்களாக சராசரியாக வருடத்திற்கு 8% உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சியையும், தனிநபர் வருவாய் அதிகரிப்பையும், அன்னிய செலாவணிகையிருப்பு, வர்த்தக கையிருப்பு என வளர்ச்சியடைந்த பொருளியல்தான் சமீபத்தில் வெடித்துச் சிதறின. 'ஆசிய புலிகள்' பூணைகளாயின. ஏகாதிபத்தியங்களின் றோசடிக்கொள்கைகள் அம்பலமாயின.

தென் கிழக்காசிய பொருளியல் நெருக்கடியும் அதன் காரணமும்.

சென்ற பகுதியில் பொருளியல் வளர்ச்சியின் ஏகாதிபத்திய பின்னணி

யைப்பற்றி கண்ட நாம் இப்பகுதியில் அதன் தகர்விற்கான வரலாற்று போக்குகளைப் பற்றி முதலில் காண்போம்.

அட்டவணை-2

ஆசியாவின் வருடாந்திர தனிநபர் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி	
1965 - 1995	
நாடுகள்	சதவிகிதம்
'நான்கு புலிகள்'	6.6%
ஹாங்காங்	5.6
கொரியா	7.2
சிங்கப்பூர்	7.2
தைவான்	6.2
சீனா	5.6
கிழக்கு ஆசியா	3.9
இந்தோனேசியா	4.7
மலேசியா	4.8
பிலிப்பைன்ஸ்	1.2
தாய்லாந்து	4.8
தெற்காசியா	1.9
பங்களாதேஷ்	1.6
இந்தியா	2.2
பாகிஸ்தான்	1.6
சிறிலங்கா	2.3
பிற வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் (ஓ.இ.சிடீ)	2.1
லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகள்	0.9
சப் சகாரா ஆப்பிரிக்கா	0.2

1930 களின் மாபெரும் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து உலகப் பொருளியல் கடும் நெருக்கடியில் சிக்கிக் கொண்டது. மேலும் 1970களின் துவக்கத்தில் ஏற்பட்ட எண்ணை நெருக்கடிகளும், அதன் பின் தொடர்ந்து 1981-82 மற்றும் '91-92 ஆகிய வருடங்களில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளும் முதலாளியப் பொருளியலின் பொது நெருக்கடி தீவிர மடைவதைக் காட்டியது. மேலும், மேலும் கடுமையான நெருக்கடிகளை சந்தித்த ஏகாதிபத்திய பொருளியல், பல்வேறு கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்தியும், தற்காலிக மீட்சிகளையே பெற முடிந்தது. ஆனால் அவைகள் கூட சமீபத்திய தென்கிழக்காசிய நெருக்கடி போன்ற மேலும் தீவிரமான நெருக்கடிகளுக்குத்தான் இட்டுச் சென்றன. 'உலகமயமாக்கல்' 'தாராளமயமாக்கல்' போன்ற கொள்கைகள்

இந்த நெருக்கடிகளுக்கு ஒரு தீர்வாக ஏகாதிபத்தியங்களால் கொண்டு வரப்பட்டவைகளே. அதாவது நெருக்கடியை எதிர்கொள்ள தங்களது பொருளியலை மறுகட்டமைப்பு செய்து கொள்ளுதல் என்பதே இதன் பொருளாகும். இது இரண்டு அடிப்படையான அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தது. முதலாவதாக ஏகாதிபத்தியங்கள் தங்களது நாடுகளில் உள்ள முதலாளியத்தை மறுகட்டமைப்பு செய்து கொள்வதாகும். இது மாபெரும் பல்கூட்டு தொழில் நிறுவனங்களின் உருவாக்கம் மற்றும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மீது பெருமளவிலான தாக்குதலை தொடுப்பதன் மூலமாக உபரி மதிப்பை (லாபத்தை) அதிகரிக்கச் செய்வது என இரு வழி முறைகளில் செய்யப்பட்டன. இரண்டாவதாக, மூன்றாம் உலக நாடுகள் மற்றும் முன்னாள் சோவியத் ஒன்றிய நாடுகளில் தங்களது சந்தைகளை பலவந்தமாக விரிவாக்குவது மற்றும் அவர்களின் மீது கட்டுப்பாட்டை கொண்டு வருவதாகும். இந்த இரு அடிப்படையான அம்சங்களின் பகுதியாகத்தான் ஏகாதிபத்தியங்கள் இன்று உலகமயம் தாராளமயம் என லாபவெறிபிடித்து அலைகின்றன. இதன் மூலம் தங்களது நெருக்கடியை மூன்றாம் உலக நாடுகளின் மீதும், தங்களது நாடுகளின் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மீதும் சுமத்தி நெருக்கடியிலிருந்து விரைவான மீட்சிகளைப் பெற முயற்சிக்கின்றன.

இந்த நிகழ்வுப் போக்கின் போது உருவானது தான் தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் ஏகாதிபத்திய சார்பான வளர்ச்சி. உலகின் குறைந்த கூலி பகுதிகளுக்கு உற்பத்தி அலகுகளை மாற்றிச் சென்று உழைப்பு சார்ந்த தொழில்களை பின்தங்கிய நாடுகளின் ஏற்றுமதி மண்டலங்களுக்கு கொண்டு சென்றதன் மூலம், உலகச் சந்தையில் ஏகாதிபத்திய பன்னாட்டு நிறுவனங்களும், நாடு கடந்த நிறுவனங்களும் மலிவான பொருட்களை அளித்து கொள்ளை லாபங்களை அடைந்தனர். இதனால் தென்கிழக்கு ஆசியா போல பல குறைந்த கூலிப் பகுதிகள் உலகின் மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம் உருவாயின. லத்தீன் அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா, கிழக்கு ஐரோப்பா போன்ற பகுதிகளின் பல நாடுகள் ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்களின் உற்பத்தி மையங்களாயின. ஒவ்வொரு நாடுகளும் ஏகாதிபத்திய தேவையை அடிப்படையாக கொண்ட ஒவ்வொரு துறைகளாக மாற்றப்பட்டன. உலகச் சந்தையில் ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு

இடையிலான போட்டியின் விளைவாக பல நாடுகளின் ஏற்றுமதி சார்ந்த பொருளியல் கள் நெருக்கடிக்கு உள்ளாகின்றன. மேலும் உலகச் சந்தையில் ஏற்பட்டுள்ள தேக்கம், வீழ்ச்சி ஆகியவற்றின் காரணமாக இந்த பின்தங்கிய உற்பத்தி மையங்களின் (மூன்றாம் உலக நாடுகள்) உற்பத்தி மற்றும் ஏற்றுமதி நெருக்கடியில் சிக்குகின்றன. சமீபகாலமாக கணிப்பொறி, மோட்டார் வாகன தொழில், இரும்பு எஃகு தொழில் போன்ற பல தொழில்கள் உலக அரங்கில் வீழ்ச்சியடைந்து வருவதும் தென்கிழக்கு ஆசிய புலிகளின் பொருளியல் நெருக்கடியில் முக்கிய பங்காற்றி உள்ளது.

அதுமட்டுமன்றி சோசலிச சீனா, சந்தைப் பொருளியலில் நுழைந்து ஏகாதிபத்தியத்திற்கான நுகர்வுப் பொருட்களை மலிவாக கிடைக்கச் செய்யும் நாடானது. சீனச் சந்தை ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு திறந்து விடப்பட்டது. மேலும் 1994 ல் சீனா தனது பணமதிப்பை 33% குறைத்தது. இதனால் சீனப் பொருட்களின் விலை அண்டைநாடுகளை விட மிகவும் மலிவாக ஏகாதிபத்திய சந்தைக்கு கிட்டியது. இது தென்கிழக்காசியாவின் ஏற்றுமதியில் பெரும் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது மட்டுமன்றி சமீபத்திய நெருக்கடியை துரிதப்படுத்தி கூர்மையடையச் செய்தது. இனிவரும் பகுதியில் இந்நெருக்கடியை பற்றிக் காண்போம்.

தென்கிழக்காசிய நெருக்கடி

1997 மே மாதத்தில் தாய்லாந்தின் பணமான பாத் வீழ்ச்சியடைய துவங்கியது முதலாக பணநெருக்கடி இப்பகுதியின் பிற நாடுகளுக்கும் பற்றிப் படர்ந்தது. தாய்லாந்து பாத் 60% மும், இந்தோனேசியாவின் ரூப்பியா 35% மும், பிலிப்பைன்சின் பெசோ 35% மும், தைவானின் என்.டி.டாலர் 7% மும், தென்கொரியாவின் 80% மும், சிங்கப்பூர் டாலர் 30% மும், மலேசிய ரிஞ்சித் 40% மும் வீழ்ச்சியடைந்து பணமதிப்பு குறைந்து போனது. இத்தோடு ஊதிப்பெருத்த நிலையில் இருந்த பங்குச்சந்தையும் நெருக்கடியில் சிக்கி வீழ்ச்சியடைந்தது. ஹாங்காங்கின் பங்குச் சந்தை 15% மும், தென்கொரிய பங்குச் சந்தை 24% மும், சிங்கப்பூரில் 60% மும், மலேசியாவில் 55% மும், வீழ்ந்தது. அன்னிய நேரடி முதலீடுகள் இந்நாடுகளை விட்டு வெளியேறத் துவங்கியது நிலைமையை இந்த அளவிற்கு

மோசமடையச் செய்தது. பணவீழ்ச்சியை தடுத்து நிறுத்த இந்நாடுகளின் அன்னிய செலாவணி கையிருப்பு சுமார் 273.2 பில்லியன் டாலர் செலவிடப்பட்டபோதும், இந்நாடுகளின் அரசாங்கங்களால் பணமதிப்பிற்கும் மற்றும் பங்குச்சந்தை வீழ்ச்சியை தடுத்து நிறுத்த இயலவில்லை. கவர்ச்சிகரமான வட்டிகளையும், பிற சலுகைகளையும் வழங்கிய பின்னரும் அன்னிய பண வெளியேற்றத்தை தடுக்க முடியவில்லை. மாறாக கடன் சுமையை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்தது. அன்னிய செலாவணி கையிருப்பு காலியான பின்னர் ஐ.எம்.எப்., உலகவங்கியின் மீட்பு நிதி உதவிகளும் இதற்காக செலவிடப் பட்ட பின்னரும் நிலைமை கட்டுப்பாட்டிற்குள் வரவில்லை. வீழ்ச்சிகள் தொடர்ந்தன. கடன்கள் பெருகின.

தென் கிழக்காசிய நாடுகளில் 1997ன் இறுதி 4 மாதங்களில் மட்டும் 1 டிரில்லியன் டாலருக்கும் அதிகமான தொகை அழிந்து போயின. அதற்குப் பின்னரும், இன்றுவரைத் தொடரும் சொத்து மதிப்பு இழப்பு, திவால்கள் போன்றவற்றை கணக்கிட்டால் இது மேலும் ஒரு பங்கு அதிகரிக்கும். இத்தகைய கடுமையான நிதி மற்றும் பங்குச் சந்தை நெருக்கடியினால் துறைகளும் பெரும் பாதிப்பிற்கு உள்ளானது. பொருளியல் 5 முதல் 10% வரை குங்கியது. தலைப்புகளின் கீழ் நாம் காணலாம்.

அதிகரிக்கும் கடன் சுமை

1994ல் 21.3% மாக இருந்த ஏற்றுமதி 1996ன் முதல் 6 மாதங்களில் 5% மாக குறைந்தது. இதனால் உற்பத்தியில் தேக்கம் ஏற்பட்டு, தொழிற்சாலைகளின் கடன் சுமை அதிகரித்தது. ஏனெனில், வங்கிகளிலிருந்து தனியார் துறைக்கு வழங்கப்பட்ட கடன் விகிதம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் அதிகமான விகிதங்களை ஏற்கனவே எட்டியிருந்தது. தென்கொரியாவில் 1991ல் இது 56% மாக இருந்தது, 1997ல் 74%மாகியது. இதே காலகட்டத்தில் தாய்லாந்தில் 89% விருந்து 143% மாகவும், இந்தோனேசியாவில் 45% விருந்து 61% மாகவும், மலேசியாவில் 1994ன் 111% விருந்து 1997 ல் 161% மாகவும் அதிகரித்தது. அது மட்டுமின்றி இந்நெருக்கடியில் தொழில் நிறுவனங்களின் பங்குகளின் விலையும் குறைந்தது. அவற்றிற்கு வழங்கவேண்டிய லாபங்களும் நிறுவனங்களால் கொடுக்க

முடியாமல் குவிந்தன. வங்கிக்கடன்களை திருப்பிச் செலுத்த இயலாமல் தொழில் துறையும், இதன் விளைவாக வங்கித் துறையும் விழிபிதுங்கிக் கொண்டிருந்த போது, அன்னிய நேரடி முதலீடுகள் நாடுகளை விட்டு ஓட்டமெடுக்கத் துவங்கின. இந்த வெளியேற்றத்தை தடுக்க ஐ.எம்.எப்பின் ஆலோசனைபடி வட்டி விகிதங்கள் உயர்த்தப்பட்டன. இது மறு புறத்தில் தொழில்களின் கடன்களை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்தது. வங்கிகளின் திருப்பி வராக் கடன் தொகையும் அதிகரித்து வங்கிகளும், தொழில் நிறுவனங்களும் திவாலாகின.

இந்தோனேசியாவின் தொழிற் குழுமங்களின் திரும்பவராக் கடன் 80 பில்லியன் டாலராகும். தாய்லாந்தின் தொழில் நிறுவனங்களின் அன்னிய கடன் மட்டும் 73 பில்லியன் டாலராகும். மலேசியாவில் திரும்பவராக் கடன் மொத்த கடனில் 30% மாகும். இது தென் கொரியாவில் 30% மும், தாய்லாந்தில் 35% மும் ஆகும். தென் கொரியாவின் சேபால்கள் (தொழிற்குழுமங்கள்) இயங்கு வதற்காக அதன் துணை ஒப்பந்த நிறுவனங்களுக்கு தங்களது கடனிலிருந்து 25 முதல் 40% வரை கடன்களை வழங்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தன. தென் கொரியா நிறுவனங்களின் 371 பில்லியன் டாலர் மொத்த கடனில் 5 ல் ஒரு பகுதி திருப்பி வராக் கடனாகியது. வட்டி விகிதம் அதிகரிக்கப்பட்டதால் தென் கொரியாவின் 600 நிறுவனங்கள் 1998 ல் 8 பில்லியன் டாலர் கூடுதல் வட்டியை செலுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. சிங்கப்பூரில் 92 ஆயிரம் சிறிய மற்றும் நடுத்தர தொழில் நிறுவனங்களை பாதுகாக்க அரசாங்கம் 1.17 பில்லியன் டாலர் கடன் வழங்க வேண்டியதாயிற்று. மலேசியா இதற்காக 400 பில்லியன் டாலர்களைச் செலவிட்டது.

இந்தோனேசியா 100 அன்னிய கடனீவோர்களிடமிருந்து குறுகிய கால கடனாக 80 பில்லியன் டாலரைப் பெற்றிருந்தது. இதில் 65 பில்லியன் டாலர்களை 1998 லேயே திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய கடப்பாடு கொண்டிருந்தது. தென் கொரியா 20 பில்லியன் டாலர்களை இவ்விதத்தில் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியிருந்தது.

கட்டமைப்பு சீரமைப்பு திட்ட காலத்தில் ஏகாதிபத்தியங்களால் ஊதிப் பெருக்கப்பட்ட ஆசிய புலிகளின் ஏகாதிபத்திய சார்பான

தொழில் வளர்ச்சி பெரும் கடன் சுமையில் சிக்கியது. எண்ணற்ற நிதி மற்றும் தொழில் நிறுவனங்கள் திவாலாகின. ஐ.எம்.எப். பின் மீட்பு நிதி கடன்களும், நாட்டின் அன்னியக் கடனோடு சேர்ந்து கொண்டு மக்களின் தலையில் வீழ்ந்தது.

திவால்கள் மற்றும் நொடிந்து போதல்

சொத்து வகையிலான, உற்பத்திசாராத செயற்கையான பொருளியல் வளர்ச்சிக்கு நிதி செய்தது மற்றும் தொழில் துறையின் திருப்பிவராக் கடன் மிதமிஞ்சிப் போனது, அன்னிய முதலீடுகள் நாட்டை விட்டு ஓட்டம் பிடித்தது ஆகியவற்றின் காரணமாக இந்நாடுகளின் பல நிதி நிறுவனங்கள் திவாலாகின. தாய்லாந்தில் 58 நிதி நிறுவனங்கள் 1997 ல் நொடிந்து போய், முடக்கப்பட்டன. '97 ல் இந்தோனேசியாவில் 16 வங்கிகள் இழுத்து முடப்பட்டன. பங்குச் சந்தையின் பட்டியலில் இருந்த 228 நிறுவனங்களில் 200 நிறுவனங்கள் ஏறத்தாழ திவாலாகி விட்டன. தென் கொரியாவில் 14 மாபெரும் வங்கிகள் உட்பட 55 நிதி நிறுவனங்கள் திவாலாகியதால் இழுத்து முடப்பட்டன. 1997 ல் மட்டும் 1,226 தொழில் நிறுவனங்கள் திவாலாகின. இதில் 11 செபால்களும் அடங்கும். தென் கொரியாவின் மொத்த தொழில் நிறுவனங்களில் ஐந்தில் இரு பங்கு நிறுவனங்களின் இழப்புகள் அவற்றின் மூலதனத்தை விட அதிகமாகும். தாய்லாந்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு நிறுவனங்களிலும், இந்தோனேசியாவில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு நிறுவனங்களிலும் இதே நிலை ஏற்பட்டது.

ஹாங்காங்கில் செயல்பட்டுவந்த 7 ஜப்பான் வங்கிகள் இழுத்து முடப்பட்டன. தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கு தனது வங்கிகளின் மூலம் 20% கடன்களைக் கொடுத்த ஜப்பான் வங்கிகளும், ஐரோப்பிய வங்கிகளும் கூட இழப்புகளைச் சந்தித்தன.

அதே வேளையில் தென் கொரியாவின் ஏற்றுமதி 6.4% மும், தைவானில் 7.1 மும், சிங்கப்பூரில் 5.9 விருந்து 0.5% மாகவும் குறைந்தது. இந்நாடுகளின் தொழில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உதிரிப்பாகங்களை பொருத்துகின்ற இறுதி வடிவமைப்பு தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்ததால், இறக்குமதியும் கடும் வீழ்ச்சியடைந்தது. இந்தோனேசியாவில் 30% மும் தென்கொரியாவில் 36% இறக்குமதி வீழ்ச்சி

ஏற்பட்டது. இதனால் தொழிற்சாலைகளுக்கு மூலப்பொருட்களின் வரத்து தடைப்பட்டதாலும் பல தொழில் நிறுவனங்கள் இழுத்து மூடப்பட்டன.

ஏற்றுமதியின் அதிக வளர்ச்சி நிலையில் இந்நாடுகள் இருந்த போது ஏகாதிபத்திய தாராளமயக் கொள்கையாளர்கள் 'ஏற்றுமதி செய்வதா அல்லது அழிந்து போவதா' என்று உலகிற்கே தாரக மந்திரம் ஒதிக்கொண்டிருந்தனர். ஏகாதிபத்தியத்தின் இந்த கூற்று தற்போது இந்நாடுகள் விசயத்தில் 'ஏற்றுமதி செய்! அதனால் அழிந்து போ' என்று ஆகிவிட்டது.

பங்குச்சந்தை ஊதிபெருக்கப்பட்ட போது இந்நாடுகளின் நடுத்தர வர்க்க பிரிவு மக்கள் தங்களின் சேமிப்புகளை பங்குகளில் முதலீடு செய்தும், சொத்துக்களில் முதலீடு செய்தும் இருந்தனர். இவைகளின் மதிப்பு இந்த நெருக்கடியில் ஒன்றுமில்லாமல் போய், தங்களின் வாழ்நாள் முழுவதும் உழைத்த உழைப்பின் பலனை இழந்து திவாலாகி வறுமை நெருக்கடியில் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

சொத்துக்களின் விலை வீழ்ச்சி

ஊகவணிகத்தில் ஏற்பட்ட மட்டற்ற வளர்ச்சியின் காரணமாக சொத்துக்களின் மதிப்பு ஊதிப் பெருக்கப்பட்டிருந்தது. பணவீழ்ச்சி மற்றும் பங்குச் சந்தை வீழ்ச்சியின் விளைவாக சொத்துக்களின் விலை வீழ்ந்தது. வீடு மற்றும் வீட்டுமனைத் தொழில் கொடிகட்டிப் பறந்த போது வாங்கிய சொத்துக்களின் மதிப்பு அதலபாதாளத்தில் வீழ்ந்தது. ஹாங்காங்கில் சொத்து விலைகள் 40% வீழ்ச்சியடைந்தது. இது மேலும் 30% அதிகரிக்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சிங்கப்பூரில் 20% மூழ்கியது.

திவாலாகிப் போன வங்கிகள் மற்றும் தொழில் நிறுவனங்களின் சொத்துக்களின் விலைகளும் கடுமீ வீழ்ச்சியடைந்துள்ளன. இது சர்வதேச நிதிச் சூதாடிகளுக்கும், பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கும் மலிவான சொத்துக்களை மலைபோல வழங்குகின்றன.

வேலையின்மை

கடந்த 15 வருடங்களாக ஏகாதிபத்திய வேலைப்பிரிவினையின் அங்கமாக வளர்ச்சியைக் கண்ட இந்நாடுகளில் வேலை வாய்ப்புகளும் வளர்ச்சியடைந்து, வேலை

யின்மை குறைந்த அளவிலேயே காணப்பட்டது. ஆனால் கடந்த இரு ஆண்டுகளில் இது பன்மடங்கு அதிகரித்தது. தென்கிழக்காசிய நெருக்கடியில் 10 மில்லியன் பேர் வேலை இழந்ததாக சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு அறிவித்துள்ளது. ஆனால் உண்மையில் இது அதைவிட பன்மடங்கு அதிகமாகும்.

தாய்லாந்தில் வேலையற்றோர் 2.8 மில்லியன் பேர். சென்ற ஒரு வருடத்தில் மட்டும் 1 லட்சம் வேலைகள் காணாமல் போய்விட்டன. இந்தோனேசியாவில் 1997 ன் இறுதி நான்கு மாதங்களில் மட்டும் 8 லட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்தனர். இது 1998 மார்ச்சில் 1.5 மில்லியனாக அதிகரித்தது. புதிதாக உழைப்பு சந்தைக்கு வந்த 2.4 மில்லியன் பேருக்கு எந்த வித வேலைவாய்ப்புகளும் இருக்க வில்லை. இந்தோனேசியாவில் மட்டும் 10 மில்லியன் பேர்கள் கடந்த இரு வருடங்களில் வேலையிழந்தனர். தென் கொரியாவில் வேலையின்மை 1996 ல் 3% இருந்தது. அது 1998 ல் 8% மாக அதிகரித்தது. -கமர் 3 மில்லியன் பேர் வேலையிழந்தனர். வாரத்திற்கு 48 மணி நேர உழைப்பு, ஓய்வூதிய முறை, கூலிமுடக்கம் போன்ற பல தொழிலாளர் விரோத அம்சங்களைக் கொண்ட புதிய தொழிலாளர் சட்டத்தை தென்கொரிய அரசாங்கம் கொண்டுவந்த போது நாடு தழுவிய அளவில் தொழிலாளர் - மாணவர் போராட்டம் வெடித்தது.

பிலிப்பைன்ஸ் மலிவான மனித இயந்திரங்களை உலகிற்கு வழங்கும் உலகின் மிகப் பெரிய நாடாகி உள்ளது. கமர் 4.5 மில்லியன் பிலிப்பைன்ஸ் மக்கள் அயல் நாடுகளில் வேலை செய்கின்றனர். இவர்கள் வருடம் தோறும் 5 முதல் 10 பில்லியன் டாலர் வருட வருமானத்தை பிலிப்பைன்சுக்கு கொண்டு வருவதால், சென்ற வருடத்தில் கிறிஸ்மஸ் விடுமுறைக்கு வெளிநாட்டிலிருந்து நாடு திரும்புகிற ஒரு லட்சமாவது ஆளாக வருகின்ற நபருக்கு அரசு பரிசு கொடுத்து மகிழ்வித்தது. இந்தோனேசியா மற்றும் தாய்லாந்தில் இருந்து 8 லட்சம் உழைப்பாளிகள் மலேசியாவில் வேலை செய்கின்றனர். சென்ற வருடத்தில் மட்டும் இதில் மேலும் 1,20,000 பேர் அதிகரித்தனர். இவர்கள் மலேசியாவின் மொத்த உழைப்பு சக்தியில் 10% ஆகும். பிலிப்பைன்சில் சென்ற ஒரு வருடத்தில் மட்டும் 1 லட்சத்திற்கும் அதிகமான பண்ணை விவசாய தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்துள்ளனர்.

மொத்தத்தில் இப்பகுதியில் 1997 க்கும் 98க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் மட்டுமே 3 முதல் 5% வேலையின்மை அதிகரித்துள்ளது. இதை 1991 நோடு ஒப்பிட்டால் உயர்வு 2 முதல் 15% வரை இருக்கும். வேலையின்மையின் அதிகரிப்பு இப்பகுதியின் கோடிக்கணக்கான மக்களை வறுமையின் பிடிக்குள் தள்ளியுள்ளது.

அட்டவணை - 3

நாடுகள்	பண வீழ்ச்சி	பங்கு குறியீடு வீழ்ச்சி	ப. ச. மூலதன ஆக்க வீழ்ச்சி (பில். டாலர்)	வேலையின்மை	
				1998	1997
இந்தோனேசியா	- 82.2 %	-35.0%	96 (-88%)	16.8%	14.2%
தாய்லாந்து	- 40.2%	-48.0%	- 40(-66%)	8.8%	3.0%
மலேசியா	- 39.4%	- 56.0%	-127(-76%)	5.0%	2.7%
பிலிப்பைன்ஸ்	36.1%	- 33.8%	-43(-58%)	13.3%	10.4%
தென்கொரியா	34.1%	- 58.7%	-111(-71%)	6.9%	2.6%
சிங்கப்பூர்	16.5%	- 43.5%	-91(-53%)	2.2%	1.7%
ஹாங்காங்	இல்லை	- 43.2%	-223(-42%)	4.2%	2.5%

குறிப்பு : பணவீழ்ச்சி - ஜூன் 30, 1997 முதல் ஜூலை 3, 1998 வரை வேலையின்மை - 1997 மார்ச் முதல் 1998 மார்ச் வரை. (இதற்கு பின்னரும் வீழ்ச்சி தொடர்ந்தது)

வறுமையாக்கல்

ஏகாதிபத்தியங்களின் லாபவெறி கோடிக்கணக்கான மக்களை வறுமையின் பிடியில் நாள் தோறும் தள்ளிக் கொண்டிருக்கிறது. தென்கிழக்காசிய நெருக்கடியில் அரசாங்கங்கள் உழைப்பின் மீது கொடூர தாக்குதல்களை தொடுத்து, நெருக்கடியிலிருந்து மீண்டுவர முயலுகின்றனர். இதனால் கடந்த ஒரு வருடத்தில் மட்டும் இந்தோனேசியாவில் ஏழைகளின் எண்ணிக்கை 5 மடங்காக அதிகரித்தது. 96 மில்லியன் பேர், அதாவது மொத்த மக்கள் தொகையில் 48% பேர் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே தள்ளப்பட்டனர். 80 மில்லியன் மக்கள் மாதம் ஒன்றிற்கு 4 டாலர்களையும் விட குறைவாகவே சம்பாதிக்கின்றனர். 7 மில்லியன் மக்கள் நாள் ஒன்றிற்கு ஒரு வேளை உணவே உண்ணுகின்றனர் என உலக உணவுத் திட்ட கழகம் அறிவித்துள்ளது. இந்தோனேசியாவின் கொடுங் கோலன், குடும்பத்தையே கோமாள்களாகக் கிய சீமான் சுகர்த்தோ தூக்கி எறியப்பட்ட பின்னர் அதிகாரத்திற்கு வந்த ஹபீப் என்ற சுகர்த்தோவின் கைத்தடி "எல்லா இந்தோனேசியர்களும் வாரத்திற்கு இரு வேளை பட்டினி இருந்தால் 3 மில்லியன் டன் அரிசியை நாடு சேமிக்கும்" என பட்டினியால் வாடும் மக்களிடம் கூறியுள்ளார். நாட்டுமக்களை பட்டினியில் தள்ளி விட்டு ஏற்றுமதியை ஊக்குவிக்கும் ஹபீப் போன்ற பாசிசவாதிகளிடமிருந்து வேறு எதைத்தான் எதிர்பார்க்க முடியும்?

தென்கொரியாவில் 1997 ஜனவரி முதல் மார்ச் வரையில் நாளொன்றிற்கு 25 க்கும் அதிகமானோர் வறுமையால் தற்கொலை செய்தனர். தாய்லாந்தில் இது நாளொன்றிற்கு 13 பேராக இருந்தது. தைவான், பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகளிலும் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் தள்ளப்படும் மக்களின் எண்ணிக்கை துரிதமாக அதிகரித்து வருகிறது.

ஆலை மூடல்கள், ஆட்குறைப்புகள், கூலிவெட்டுகள் மற்றும் கூலி முடக்கம் போன்றவற்றின் காரணமாக கோடிக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வறுமைப்பட்டாளத்தில் தள்ளப்படுகின்றனர். பண மதிப்பிற்குத்தால் ஏற்பட்ட விலைவாசி உயர்வால் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகள் பன்மடங்கு அதிகரித்தது. மானியவிலையில் கிட்டும் பொருட்களைக் கூட வாங்க முடியாமல் மக்கள் தவிக்கின்றனர்.

நாடுகள்	மக்கள் தொகை (மில்லியன்)	பணவீக்கம் நு.பொ.பட்டியல்	மொ.உ.உற். தனிநபர் வருவாய்(டாலர்)	அன்னியக் கடன் (பில். டாலர்)	நடப்பு கணக்கு பற்றாக்குறை (பில். டாலர்)
இந்தோனேசியா	200.0	79.4 %	3, 750	138.0	- 4.8
தென்கொரியா	46.4	7.2 %	13, 990	158.8	35.1
தாய்லந்து	61.4	5.9 %	6, 795	87.2	12.3
தைவான்	21.9	2.6 %	16, 610	0	5.1
சிங்கப்பூர்	3.1	1.7 %	28, 235	0	14.6
ஹாங்காங்	6.7	0.1 %	24, 550	0	2.1
மலேசியா	22.2	5.2 %	11, 520	28.9	2.5
பிலிப்பைன்ஸ்	73.4	10.2 %	3, 520	45.4	- 3.8

(டிசம்பர் - 1998 ல்)

50% முதல் 70% தள்ளுபடி விற்பனை அட்டைகள் கடைகள் தோறும் தொங்கிய போதும், சீண்டிப்பார்க்க நாதியில்லை. சாக்கடை புறவழியின் இரும்பு மூடிகளையும், மண்ணில் புதைத்து வைத்துள்ள கேபிள்களையும் இரவு நேரங்களில் எடுத்துச் சென்று விற்று வாழவேண்டிய நிலைக்கு தாய்லாந்தின் மக்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

விலைவாசி, வேலையின்மை, பணவீக்கம் பெண்களை மிகவும் வாட்டிவதைக்கும் ஒரு விசயமாகி உள்ளது. குழந்தைகளுக்கு போதிய ஊட்டச்சத்து உணவு அளிக்க இயலாமல் தாய்மார்கள் தடுமாறுகின்றனர். குழந்தைகளின் இறப்பு விகிதம் தாய்லாந்தில் 26% மும், இந்தோனேசியாவில் 50% மும், பிலிப்பைன்சில் 40% மும், தென்கொரியாவில் 8% மும், ஹாங்காங்கில் 4% மும் உள்ளது என 1996 ஜூலை மாதம் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. (சதவிகிதம் ஆயிரத்தில்) சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு பாலியல் தொழில் (விபச்சாரம்) மூலமான வருவாய் 1993 - 94 ல் இந்தோனேசியா, மலேசியா, பிலிப்பைன்ஸ், தாய்லாந்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 2% முதல் 14% வரை இருந்ததாக கணக்கிட்டது. இது தற்போது பன்மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. வறுமையின் காரணமாக குற்றங்கள் அதிகரித்து, சமூக பாதுகாப்பும் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகியுள்ளது.

நகர்புறங்களில் ஏற்பட்ட கடும் நெருக்கடியால், வாழ்வைத் தேடி கிராமப்

புறங்களுக்கு குடிபெயர்வோர்களின் எண்ணிக்கை வேகமாக அதிகரிக்கிறது. இது நிலத்தின் மீதான இவர்களின் சுமையை மேலும் அதிகமாக்குவதுடன், கிராமப்புற மக்களின் வாழ்வையும் சூனியமாக்கும். நோய் நொடிகளால் சாவின் பிடியில் தள்ளப்படுவோர் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கின்றன. தாய்லாந்தில் அரசாங்கம் புதிய 160 மனநோய் மருத்துவ மனைகளை துவங்க திட்டமிட்டுள்ள அளவிற்கு மனநோயாளிகளின் எண்ணிக்கை பெருகி உள்ளது.

மக்களின் வாழ்வைக் கொடூரமாக சூறையாடிய ஏகாதிபத்தியங்களும், அவர்களின் உணர்வுபூர்வமான எடுபிடிகளான உள்நாட்டு ஆளும் வர்க்கங்களும் தொழில் மற்றும் வங்கிகளை காப்பாற்ற மேலும் வறுமையை எப்படி அதிகரிக்கச் செய்யலாம் என ஐ. எம். எப். புடன் கூடி ஆலோசனை நடத்துகின்றனர். தொழிலாளர் விரோத, மக்கள் விரோத கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்த சரியான தருணத்தை எதிர்நோக்கி சதி ஆலோசனைகளை செய்கின்றனர். தாராளமயம் தான் நெருக்கடிக்கு ஒரே தீர்வு என ஒலமிடுகின்றனர்.

பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் ஊக வணிகர்களின் லாப வேட்டை

நிதிச் சூதாட்டம் நடத்துகின்ற ஒட்டுண்ணி ஊகவணிக கும்பல் உண்மையான தொழில் வளர்ச்சி

அடையாமல், ஒரு சில துறை சார்ந்த அதுவும் ஏற்றுமதி சார்ந்த ஒரு நாட்டின் பொருளியலை தாங்கள் விரும்பிய நேரத்தில் தகர்த்து எறிந்துவிட முடியும் என்பதை இந்த தென்கிழக்காசிய நெருக்கடி அப்பட்டமாக உலகிற்கு நிரூபித்தது. அமெரிக்காவின் ஜார்ஜ் சோராஸ், ராபர்ட் ரூபின், கிரின்ஸ்பென் போன்ற ஊகவணிக கோமாள்களின் ஒரு சில வார்த்தைகள் ஒரு நாட்டின் பொருளியல் இருத்தலையே நிலை குலையச் செய்யும் வல்லமை பெற்றவையாகி உள்ளது. நொடிப் பொழுதில் நாடு விட்டு நாடும், கண்டம் விட்டு கண்டமும், கணிப் பொறி மூலமாக கடந்துவிடும் இந்த நிதிச் சூதாடிகளின் பறக்கும் பணம் எப்படிப்பட்டது என்பதை "ஐந்து வருடகாலத்தில் எனது பணத்தை ஐந்து மடங்காக ஆக்கிய இது போன்ற ஒரு பகுதியை உலகில் வேறெங்கும் காணவில்லை" என மகிழ்ச்சியில் திளைத்த அமெரிக்க ஊக வணிகன் கோர்ட்டீஸ் வார்த்தையிலிருந்து தெளிவாக புரிந்து கொள்ளலாம்.

தென்கிழக்கு ஆசியாவில் ஐப்பான் தனது அயல்நாட்டு முதலீட்டில் 32% கொண்டுள்ளது. இந்நாடுகளுக்கு ஏகாதிபத்தியங்களிடமிருந்து வரும் வளர்ச்சி நிதி உதவிகளில் ஐப்பான் பங்கு 60% ஆகும். 1996 ல் ஐரோப்பிய வங்கிகள் தென் கிழக் காசிய நாடுகளில் 320 பில்லியன் டாலர் களை முதலீடு செய்திருந்தன. இதில் 83 பில்லியன் டாலர் கொரியா, தாய்லாந்து, இந்தோனேசியா மற்றும் மலேசியா ஆகிய நாடுகளுக்கு நேரடியாக வழங்கப்பட்ட கடன்களாகும். தனியார் முதலீடுகள் இப்பகுதியில் இதைப் போல ஒரு மடங்கு அதிகம் இருக்கும். இந்த கடனுக்கும் முதலீட்டிற்கும் கவர்ச்சிகர வட்டிகள் மூலம் ஏகாதிபத்திய நிதி நிறுவனங்கள் பெருத்த லாபத்தை அடைந்தனர்.

பண நெருக்கடியை ஒட்டி ஏற்பட்ட திவால்கள் மற்றும் நொடிவுகளையும், சொத்துவிலை வீழ்ச்சியையும் பயன்படுத்தி பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் இந்நாடுகளின் சொத்துக்களை குறைந்த விலையில் வாங்கிக் குவிக்கின்றனர்.

ஜெர்மனியின் பி.எ.எஸ்.எப் என்ற நிறுவனம் தென்கொரியாவின் டெய்சாங் என்ற சேபாலின் ரசாயன ஆலையை 600 மில்லியன் டாலருக்கு வாங்கியுள்ளது. ஹான்சோல் என்ற காகித நிறுவனத்தை நார்வே மற்றும் கனடாவின் கூட்டு

நிறுவனம் 30% குறைந்த விலையைக் கொடுத்து வாங்கியதுடன், தொழிற்சாலையை சிங்கப்பூருக்கு இடமாற்றம் செய்துள்ளது. இந்த நிறுவனம் ஆசியாவின் மிகப்பெரிய செய்தித்தாள் காகித ஆலையாகும். இந்தோனேசியாவின் ஐந்து வங்கிகள் அமெரிக்க மற்றும் அமெரிக்காவில் வாழும் ஆசிய பண முதலைகளுக்கு 1998 ல் விற்கப்பட்டன. தென் கிழக்காசிய நெருக்கடியை தூவி விட்டதாக மலேசிய பிரதமர் மகாதீர் முகம்மதால் குற்றம் சாட்டப்பட்ட அமெரிக்க ஊக வணிகன் ஜார்ஜ் சோராவின் கியூ இன்டர் நேஷனல் என்ற நிறுவனம் தென் கொரியாவின் சியோல் செக்யூரிட்டீஸ் என்ற நிதி நிறுவனத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் 27% மூலதனத்தைப் பெற்றுள்ளார். தைவானின் அரை மின் கடத்தி உற்பத்தி நிறுவனம் தனது 22% பங்குகளை அல்லது 10 பில்லியன் டாலர்களை அமெரிக்க முதலீட்டாளர்களுக்கு விற்ப்புள்ளது.

இதுமட்டுமன்றி, நொடிந்த நிறுவனங்களின் கடனுக்காக இந்நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் பறிமுதல் செய்த சொத்துக்களை ஏலம் எடுக்க பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் போட்டி போடுகின்றனர். தென் கொரிய அரசாங்கம் கைப்பற்றிய 220 சொத்துக்களை, கொரிய அரசு வங்கியான காம்கோ ஏலம் விட்டதை கோல்ட் மேன் சாச்சஸ் என்ற அமெரிக்க நிறுவனம் ஏலம் எடுத்துள்ளது. தாய்லாந்து அரசாங்கம் இது போல 10 பில்லியன் மதிப்புள்ள சொத்துக்களை ஏலம் விடுகிறது. இதை குறைந்த விலையில் ஏலம் எடுக்க கோல்ட் மேன் சாச்சஸ் மற்றும் மார்க்கன் ஸ்டான்லி என்ற இரு அமெரிக்க நிறுவனங்களிடையே கடும் போட்டி நிலவுகிறது. எ.பி.என் ஆம்ரோ என்ற நெதர்லாந்து நிறுவனம் தாய்லாந்தின் பாங்க் ஆப் ஆசியாவின் 75% பங்குகளை குறைந்த விலையில் வாங்கிக் குவித்துள்ளது. மீதப்பங்குகளை 2000 வருடத்தில் வாங்கிவிடலாம் என திட்டமிட்டுள்ளது. சுவீடனின் வோல்வா என்ற நிறுவனத்தின் கட்டுமான உபகரணப் பிரிவை 720 மில்லியன் டாலருக்கு வாங்கியது. தேசாங் என்ற தென்கொரிய கால்நடைத் தீவன தொழில் நிறுவனத்தை ஜெர்மனியின் பி.எ.எஸ்.எப் 600 மில்லியன் டாலருக்கு வாங்கியது. பிரிட்டிஷ் டெலிகாம் நிறுவனம் தென் கொரியாவின் எல். ஜி. டெலிகாம் நிறுவனத்துடன் 373 மில்லியன் டாலர் மதிப்பில் உடன்பாடு செய்து இந்நிறுவனத்தின் இரண்டாவது ரூபெரிய

பங்குதாரராகியது. அமெரிக்காவின் என்ரான் தென் கொரிய கார்பரேஷனுடன் கூட்டாக இணைந்து இயற்கை எரிவாயு விநியோகத்தில் 300 மில்லியன் டாலர்களை முதலீடு செய்வதாக 1998 டிசம்பரில் அறிவித்துள்ளது. ஹாங்காங்கின் ஆசியா சேட்லைட் டெலி கம்யூனிகேசன் என்ற நிறுவனம் ஐரோப்பாவின் மிகப்பெரிய செயற்கைக் கோள் ஒலிபரப்பு நிறுவனமான சொசைட்டி யூரோப்பியன் டெஸ் சேட்டி லைட்ஸ் என்ற நிறுவனத்திடம் தனது 34% பங்கை 372 மில்லியன் டாலருக்கு விற்ப்புள்ளது. சீனாவிலோ, தென்கிழக்காசியாவிலோ ஒரு புதிய தொழிலை துவங்குவதை விட இவ்வாறு நொடிந்த நிறுவனங்களை வாங்குவதன் மூலம் 20 முதல் 30% விலை குறைவாக உள்ளது. எனவே கடும் போட்டி நிலவுகிறது.

மூலப்பொருட்கள், உற்பத்தி அலகுகள், நிதி நிறுவனங்கள், பங்குச் சந்தை, துறைமுகங்கள் என அனைத்தும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் முழுக்கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவரும் முயற்சி படுவேகமாக நடைபெறுகிறது. அதுமட்டுமன்றி, தற்போது தென் கிழக்காசிய நாடுகளில் 100% அன்னிய முதலீட்டை அனுமதிக்கும் படியாகவும், 51% பங்கை அன்னிய நிறுவனங்களுக்கு வழங்க வேண்டும் எனவும், எந்தந்த துறைகளை தாராள மயமாக்குவது என்பது பற்றியும் பேரம் பேசப்பட்டு வருகிறது. பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் இந்நாடுகளின் அரசாங்கங்களை இதில் விரைவான முடிவு எடுத்து அறிவிக்க நிர்ப்பந்தம் செய்கின்றன. நெருக்கடியைப் பயன்படுத்தி இந்நாடுகளில் தாராளமயமாக்கம் துரிதமாக, மிகக் குறைந்த செலவில் செய்யப்பட்டு வருகிறது. மேலும் சுதந்திரச் சந்தை என்ற பெயரில் பிரான்சின் ஆடம்பரப் பொருள் ஏற்றுமதியில் 34% இப்பகுதியிலிருந்து கிட்டியது. பிரிட்டிஷ் ஏர்வேய்ஸ், ராயல்ட்சு - ஷெல், எரிக்சன் போன்ற 18 ஐரோப்பிய நிறுவனங்கள் தங்களது லாபத்தில் 13% ததை இப்பகுதியிலிருந்து பெற்றனர். உலக ஆயுத வியாபாரிகள் 1985 முதல் 1995 வரை வருட சராசரியாக 165 பில்லியன் டாலர் மதிப்புள்ள ஆயுதங்களை விற்று பெரும் லாபமடைந்துள்ளனர். அமெரிக்காவின் சிட்டி கார்ப் வங்கி 20% லாபத்தை ஆசியாவிலிருந்து பெறுகிறது. தாய்லாந்து ஜானிவாக்கர் விஸ்கியின் உலகின் மிகப்பெரிய சந்தையாக விளங்குகிறது. இவ்வாறு தென்கிழக்காசிய

நாடுகள் ஏகாதிபத்திய பொருட்களின் சந்தைகளாக்கப்பட்டன. விற்பனை மையங்களாக்கப்பட்டன.

அது மட்டுமன்றி பணமதிப்பு இறக்கத்தை ஈடுகட்ட செலவிடப்பட்ட 500 பில்லியன் டாலருக்கும் அதிகமான தொகையில் (ஐ.எம்.எப் பின் இடர் மீட்பு நிதி உதவி உட்பட) பெரும் பகுதி அன்னிய ஊகவணிகர்கள் மற்றும் பன்னாட்டு நிதி நிறுவனங்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பை சரிகட்டி, அவர்கள் தங்களது முதலீட்டை பாதுகாப்பாக திருப்பி எடுத்துச் செல்வதற்காக செலவிடப்பட்டவையாகும். இதன் மூலம் ஐ.எம்.எப் பின் 200 பில்லியன் டாலர் இடர் மீட்பு உதவிநிதியும், பல நாடுகளின் அன்னிய செலாவணி கையிருப்பும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கும், ஊகவணிகர்களுக்கும், அன்னிய நேரடி முதலீட்டாளர்களுக்கும் தாரைவார்க் கப்பட்டது.

இவ்வாறு பொருளியலின் ஒவ்வொரு தளத்திலும் ஊடுருவிய ஒட்டுண்ணி ஏகாதிபத்திய கும்பல் தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் 500 பில்லியன் மக்களின் வாழ்வைச் சூறையாடியது. இதற்கு ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் கருவியான ஐ.எம்.எப், உலகவங்கி, ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி ஆகியன நேரடியாக களமிறங்கி செயல்பட்டன.

ஐ.எம். எப். - உலக வங்கியின் ஏகாதிபத்தியக் கொள்கை

1950 களில் ஐ.எம்.எப், உலக வங்கி அமெரிக்காவில் உருவாக்கப்பட்ட பின்னர் 1950 களிலேயே ஜப்பான், ஹாங்காங் ஆகிய இரு நாடுகளும் அமெரிக்க அரசவணப்பின் காரணமாக ஐ.எம்.எப் பின் பராமரிப்பின் கீழ் வந்தன. 1970 களில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியின் போது பிலிப்பைன்சும், பின்னர் இந்தோனேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளும் ஐ.எம்.எப் ன் கீழ் வந்தன. சமீபத்தில் இப்பகுதியில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகள் ஏகாதிபத்தியங்களின் கருவியான ஐ.எம்.எப், உலக வங்கியின் மறுகட்டமைப்பு சீரமைப்பு திட்டத்தின் நேரடி விளைவாகும். ஏகாதிபத்திய தேவையின் அடிப்படையில் வளர்க்கப்பட்ட பொருளியல் கொள்கையின் தகர்வாகும்.

இந்நெருக்கடியிலிருந்து மீண்டு வருவதற்காக ஐ.எம்-எப் 200 பில்லியன் டாலரை 'இடர் மீட்பு நிதி' யாக இப்பகுதிக்கு வழங்கியுள்ளது. இதில் தாய்லாந்து,

இந்தோனேசியா, தென்கொரியாவிற்கு மட்டுமே மொத்தம் 117 பில்லியன் டாலர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இக்கடன்களை பல தவணைகளாக ஐ.எம்.எப் வழங்கியது. ஒவ்வொரு 'இடர் மீட்பு நிதி' வழங்கல் ஒப்பந்தத்தின் போதும் பல நிபந்தனைகளும், கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்பட்டன. அரசுத் துறையை தனியார் மயமாக்குவது, தாராள மயத்தை அனுமதிப்பது (பன்னாட்டு நிறுவனங்களை), நலிவடைந்த தொழில்களை கைவிடுவது, வட்டிவிகிதத்தை அதிகரிக்கச் செய்து அன்னிய நேரடி முதலீட்டை வரவேற்பது, முதலீடுகளுக்கு வங்கிகள் உத்தரவாதம் கொடுப்பது போன்ற நிதி மற்றும் வங்கி ஒழுங்கு முறைகளை மாற்றியமைப்பது, அரசு செலவீனங்களை குறைப்பது, மானியங்களை வெட்டுவது, சமூக நலத்திட்டங்களை கைவிடுவது, தொழிலாளர் விரோத சட்டங்களை இட்டு பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் சுதந்திரமான, முழுமையான சுரண்டலுக்கு அனுமதிப்பது போன்றவைகள் இதன் முக்கிய கட்டளைகளாகும்.

தென்கிழக்கு ஆசியாவின் நோய் உலகப்பொருளியலில் தொற்றிவிடும் என மிகவும் கவலைப்பட்ட ஏகாதிபத்தியங்கள், ஐ.எம்.எப், உலக வங்கி போன்ற தங்களது ஏஜென்டுகளின் மூலம் தென்கிழக்கு ஆசியாவின் நோயை விட ஆபத்தான மருந்தை நெருக்கடியை போக்க வழங்கி வருகின்றனர். இதன் மூலம் நோய் மேலும் அதிகரித்து விடும். தற்போது பிடித்திருக்கும் நோய்க்கு காரணமான மருந்தையே மீண்டும் நோய் தீர்க்கும் மருந்தாக வழங்கினால் வேறு என்னதான் நிகழும்?

மீண்டும் பணமதிப்பு இறக்கம், அதனால் பணவீக்கம் (கடன் நெருக்கடி, தொழில் நெருக்கடி, நிதி நெருக்கடி) இதனால் ஏற்படும் பட்ஜெட் நெருக்கடி, அன்னிய செலாவணி நெருக்கடி, வர்த்தக பற்றாக்குறை, அதற்காக கடன் பின்னர் மீண்டும் பணமதிப்பு இறக்கம் என ஒவ்வொரு நாடுகளும் நிரந்தர கடனாளியாகும், இதன் மூலம் ஏகாதிபத்திய நெருக்கடியை தள்ளிப் போடுவதுதான் உலகவங்கி, ஐ.எம்.எப் ன் கடன் உதவி திட்டங்களின் நோக்கமாகும். தென் கொரியாவின் சாம்சங் நிறுவனத்தின் மேலாளர் இது பற்றிக் கூறும் போது, "1965 க்கும் 95 க்கும் இடையே 89 நாடுகள் ஐ.எம்.எப் பின் பிடிக்குள் வந்தன. அதில் 16

நாடுகள் தேக்கமடைந்தன, 32 நாடுகள் ஏழைநாடுகளாகின" எனக் கூறியுள்ளார். தென் கிழக்காசியாவின் 500 பில்லியன் மக்களின் வாழ்வைச் சூறையாடிய ஐ.எம்.எப், உலக வங்கி, உலக வர்த்தக கழகம் மற்றும் பல ஏகாதிபத்திய ஆய்வு நிறுவனங்கள் இப்போது தென்கிழக்காசிய நெருக்கடிக்கு புறக்காரணம் முதன்மையானதா? அக்காரணம் முதன்மையானதா? வட்டி விகித அதிகரிப்பு கொள்கை தவறாகி விட்டதா? அல்லது அந்நாடுகளின் ஆட்சியாளர்கள் திட்டங்களை முறையாக அமலாக்கம் செய்யவில்லையா? என முட்டைக்கு மயிர் பிடுங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

சரணாகதிக்கு கிட்டிய பரிசு

நாம் மேலே கண்டபடி 'உலகமயமாக்கம்', 'தாராளமயமாக்கம்' என்ற ஏகாதிபத்திய மோசடிக்கு பலியாகியவர்களின் பட்டியலில் தற்போது தென் கிழக்காசிய நாடுகளும் நுழைந்து விட்டன. பிரேசில், மெக்சிக்கோ, அர்ஜென்டினா போன்ற லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளைச் சூறையாடி தற்போது உலகையே சூறையாடும் ஒரு முயற்சிதான் இந்த உலகமயமாக்கம் என்பதன் பொருள் என தெள்ளந் தெளிவாகி இருக்கும் போது, மூன்றாம் உலக நாடுகளின் ஆட்சியாளர்களும், ஆளும் வர்க்கங்களும் மேலும் மேலும் ஏகாதிபத்தியங்களிடம் சரணாகதி அடைந்து வருகின்றனர். காலத்தின் கட்டாயம் என காவடி தூக்குகின்றனர். மக்கள் திரள் சாதனங்களின் மூலம் அன்றாடம் பாதையாத்திரைப் பிரச்சாரம் செய்கின்றனர். நாட்டு மக்களை நரபலி கொடுக்கின்றனர். தட்டிக்கேட்கும் உழைக்கும் வர்க்கத்தை ஒட்டச் சுரண்டி கதியற்றவர்களின் நிலைக்கு தள்ளுகின்றனர். தேச விரோதிகள், தீவிரவாதிகள் என பட்டம் கொடுத்து சுட்டு வீழ்த்துகின்றனர். பிணங்களின் மேல் நின்று கொண்டு சனநாயக கண்ணீர் விடுகின்றனர்.

பிலிப்பைன்சின் மார்க்கோஸ், இந்தோனேசியாவின் சுகார்தோ, மலேசியாவின் மகாதீர் முகம்மது போன்ற ஆட்சியாளர்கள் ஏகாதிபத்திய சரணாதியின் மூலம் தங்களது உற்றார் உறவினர்களோடு கூட்டு கொள்கையிட்டு பல பில்லியன் டாலர்களை குவித்துக் கொண்டனர். பொருளியல் வளர்ச்சியில் 'ஆசிய அதிசயம்' என்ற மாயையை உருவாக்கியவர்கள், 25 வருடங்களுக்குப்

பின்னர் நாட்டை மீண்டும் பழைய நிலைக்கு கொண்டுவந்துள்ளனர். ஆனால் தங்களுக்கு காகவும், ஏகாதிபத்தியங்களுக்காகவும் நாட்டு மக்களின் 25 வருட உழைப்பை அபகரித்தனர். மக்களின் மீது பெரும் துயரங்களை ஏற்படுத்தினர். வறுமையிலும், பட்டினியிலும், கடும் உழைப்பிலும் வாட்டி வதைத்தனர். நாட்டையும் நாட்டு மக்களையும் ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு சரணாகதி ஆக்கியதால் நாட்டு மக்களுக்கு கடன் சுமையும், வறுமையும், வேலையின் மையும், தீராத நெருக்கடியும் பரிசுசுளாக வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இதை எதிர்த்த தென் கொரிய மாணவர்

- தொழிலாளர் போராட்டம் கொரிய ஆளும் வர்க்கத்தையே நடுங்க வைத்தது. இந்தோனேசிய மாணவர் போராட்டம், ஏகாதிபத்திய கைகூலியான சுகர்த்தோவை திரை மறைவிற்கு கொண்டு செல்ல வேண்டிய அவசியத்தை ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்கு ஏற்படுத்தியது. பிலிப்பைன்ஸ் மக்களின் ஆயுதப் போராட்டம் மீண்டும் பீனிக்ஸ் பறவையைப் போல எழுகிறது. போர்குணமான தொழிலாளர் போராட்டங்கள் தென் கிழக்காசிய பகுதிகளெங்கும் தன்னெழுச்சியாக அன்றாடம் நடைபெற்று வருகின்றன. ராணுவ ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரத்தையும் காவல் நாய்களையும் வீதிகளெங்கும் மக்கள் வீரமுடன் எதிர்

கொள்கின்றனர்.

ஏகாதிபத்திய உலகமயமும், தாராளமயமும் நெருக்கடிக்கு உண்மையான தீர்வு அல்ல, நாட்டுமக்களின் தேவையை அடிப்படையாக கொண்ட சோசலிச உற்பத்தி முறை மட்டுமே ஒரே தீர்வு என்பதை உலகின் ஒவ்வொரு உழைக்கும் மக்களும் விரைவாக புரிந்து கொள்வர்.

வரலாற்றை உருவாக்கும் மக்கள் கிழடு தட்டிப் போய், மரணப்படுக்கையில் கிடந்து, படுக்கைப் புண் பிடித்து, சீழ்பிடித்து அழுகிக் கொண்டிருக்கும் ஏகாதிபத்தியத்தை வேரடி மண்ணோடு வெட்டி சாய்க்காத வரையிலும் நெருக்கடிகளுக்கு தீர்வுகளே இல்லை.

அரசு - ரன்வீர் சேனா அடக்குமுறையை எதிர்கொள்ளுதல்.

மத்திய பிஹார் சமவெளியில் கடந்த இரண்டாண்டு கால எதிர்ப்பு போராட்டம்

பிஹார் விவசாயிகளின் ஆயுதம் தாங்கிய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை நசுக்க பிஹார் அரசு இரு வழிமுறைகளை துவக்கத்திலிருந்தே கையாண்டு வருகிறது. முதலாவதாக, சாதி அடிப்படையில் நிலப்பிரபுக்களின் படையை கட்டியமைத்து தேவையான அரசியல் மற்றும் நிர்வாக ஆதரவினை வழங்குவது. இரண்டாவதாக, அரசே ஒடுக்கு முறை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது. இயக்கத்தின் துவக்க நாட்களில் முதல்வகை ஒடுக்குமுறை முதன்மையாக இருந்தது. அரசின் நேரடியான தலையீடு இரண்டாம் பட்சமாக இருந்தது. அரசு குறிப்பிட்ட காலத்தில், குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் தான் ஒடுக்குமுறையை கட்டவிழ்த்து விட்டது. போலீஸ் படைகளின் அதிகார ஆணையும், ஒருங்கிணைப்பும் அதிகமும் மையப்படுத்தப் படாமலேயே இருந்தது. மேலும் திட்டமிட்டதாக முறைப்படுத்தப் படாமலும் இருந்தது. ஆனால் 1986ல் ஆர்வால் படு கொலைக்குப் பின்னர் அரசு அடக்கு முறையானது அதிகமும் முறைப்படுத்தப்பட்டு திட்டமிட்ட படி தொடுக்கப் படத் துவங்கியது. ஆர்வாலில், 1986 ல் அமைதியாக நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தின் மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தி 23 பேர்களை கொன்றதுடன், பலரை காயப்படுத்தி. போராடும் மக்களின் முன் அரசு தனது உண்மையான நிறத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டது. பிஹாரின் போர்க்குணமிக்க விவசாயிகளின் அமைப்பான எம்.கே. எஸ்.எஸ் தடை செய்யப்பட்டது முதல் இது துவங்கியது. அப்போதைய இ.க.க (மா-லெ) பார்ட்டி யூனிட்டி ஆரம்ப கட்டத்தில் மக்களைத் திரட்டி அடக்குமுறையை எதிர்த்ததுடன் ஆயுதப் போராட்டத்திற்கும் தயாரிப்புகளை மேற்கொண்டது. அதனடிப்படையில்

(அ) நடுத்தர விவசாயிகளையும், கிராமப் புறங்களிலுள்ள பிற மக்கள் பிரிவினரையும் அரசியல் ரீதியாக அணிதிரட்டச் செய்வதன் மூலம் தங்களது மக்கள் அடித்தளத்தை செங்குத்தாக விரிவுபடுத்தியது.

(ஆ) இவ்வடித்தளத்தை பக்கவாட்டில் விரிவாக்கம் செய்தது அதாவது, எதிர்ப்பு பகுதிகளை விரிவாக்கியது.

(இ) கட்சியையும் கெரில்லா குழுக்களையும் பலப் படுத்தியது.

1992 லிருந்து அரசு அடக்குமுறை அதிகரித்ததோடு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்தது. புரட்சியாளர்களும் ராணுவ நடவடிக்கைகளைத் துவங்கி காவல் துறை படையளையும் அரசு அலுவலகங்களையும் தாக்குவதன் மூலம் எதிர்ப்பு போராட்டத்தைத் துவங்கினர். அதிலிருந்து அரசு படை களுக்கும் கம்யூனிச கெரில்லாக்களுக்கும் இடையிலான ஆயுத மோதல்கள் அடிக்கடி நடக்கலாயிற்று.

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக, நிலப்பிரபுக்களின் படையான ரன்வீர் சேனாவையும், பிஹார் போலீஸ் மற்றும் துணை ராணுவ படையளையும் எதிர்த்து புரட்சி யாளர்கள் போராடி வருகின்றனர். கடந்த இரு ஆண்டு களில் இவர்களை எதிர்த்த புரட்சியாளர்களின் எதிர்ப்பு போராட்டங்களைப் பற்றி இங்கு நாம் காணலாம். ரன்வீர் சேனா என்பது ஓர் புதிய விசயமாகும். ரன்வீர் சேனா மற்றும் அரசு அடக்கு முறையை எதிர்த்த போராட்டங் களை நாம் ஒருங்கே காண்போம்.

1998 நவம்பர் 8 அன்று இ.க.க (மா-லெ) (மய) வின்

ஆயுதக்குழுக்கள் ஜகனாபாத் மாவட்டத்தின் கர்பி தாலுகா வின் ராம்பூர் கிராமத்தைச் சுற்றி வளைத்து மத்திய பிஹாரின் நிலப்பிரபுக்களின் ராணுவமான ரன்வீர் சேனாவின் தீவிர ஆதரவாளர்கள் ஏழுபேர்களை அழித்த தொழித்தன. ராம்பூருக்கு ஒரு கி.மீ. மேற்கே ஐயாரா கிராமத்திலும், கிழக்கே 2 கி.மீ. தூரத்திலுள்ள இமாம்கஞ்ச் பஜாரிலும் காவல்துறையினர் முகாமிட்டு ரன்வீர் சேனாவை பாதுகாத்து வந்தனர். கெரில்லா குழுக்களின் ஒரு பிரிவினர் ஐயாரா போலீஸ் முகாமிலிருந்து வரும் தாக்குதலை எதிர் கொள்ளுவதிலும், மற்றொரு பிரிவு இமாம் கஞ்ச் ராம்பூர் வழித்தடத்தை முடிவைப்பதில் ஈடுபட்டிருந்தன. மீதி பிரிவினர் 1988 ஜூலை 25 அன்று ராம்பூர் வயல் வெளிகளில் உழைத்துக் கொண்டிருந்த 3 விவசாய தொழிலாளர்களை கொன்றொழித்த அர்ஜுன் சிங் மற்றும் பிற ரன்வீர் சேனா குண்டர்களை தண்டித்தனர்.

ரன்வீர் சேனையின் தோற்றம்.

ரன்வீர் சேனை தங்களது நடவடிக்கைகளில் மத்திய கால காட்டுமிராண்டித் தனத்தை செயல்படுத்தி வருவதால், தற்போது அதிகமாக இகழப்படுகிறது. மத்திய பிஹார் மற்றும் வட பிஹாரின் பெரும் பகுதியை உள்ளிட்ட அரசியல் மற்றும் பொருளியலில் மேலாதிக்கம் செலுத்திய பூமிகார் என்ற சாதி அடிப்படையிலான நிலப்பிரபுக்கள் மற்றும் பிற்போக்காளர்களின் தனியார் ராணுவமே இது ஆகும். புரட்சிகர விவசாயிகள் இயக்கம் வளர்ந்து வந்த போது, நாட்டுப்புறங்களில் தங்களது நீண்ட கால ஆதிக்கத்தை இழந்து விடுவோம் என அஞ்சிய நிலப்பிரபுக்களும், நிலப்பிரபுத்துவ பிற்போக்கு சக்திகளும், முன்கை எடுத்து பல்வேறு தனியார் ராணுவங்களை உருவாக்கினர். சாதி இந்துக்களான பழைய நிலப்பிரபுக்களும் கூட தங்களது சொந்த சாதி அடிப்படையில் குண்டர் படையை அமைத்துக் கொள்வதில், சில நேரங்களில் மிகத் தீவிரமாகக் கூட இருந்தனர். பிஹாரில் நிலவியிருந்த ஆயுத பண்பாடும், பலமான சாதி உணர்வுகளும் இது போன்ற சாதி அடிப்படையிலான ஆயுதப் படைகளை உருவாக்குவதில் உதவி புரிந்தன. அரசாங்கம் தன்னால் இயன்ற அளவிற்கு இத்தகைய நிலப்பிரபுக்களின் படைகளுக்கு ஆதரவையும், பாதுகாப்பையும் வழங்கியதுடன், இச்சாதியத் தலைவர்கள் பல்வேறு முதலாளிய கட்சிகளிலும் அதிகார வர்க்கத்திலும் கூட இருந்தனர்.

இவ்வாறு, குர்மி சாதியின் நிலப்பிரபுக்கள் மற்றும் பிற்போக்கு வாதிக்களால் உருவாக்கப்பட்ட பூமி சேனா, யாதவ் சாதியின் பிற்போக்காளர்களால் உருவாக்கப்பட்ட லோரிக் சேனா, இராஜபுத்திர நிலப்பிரபுக்கள் மற்றும் பிற்போக்காளர்களாலும் உருவாக்கப்பட்ட குன்வார் சேனா, கிஷிக் சேவக் சமாஜ், சன்லைட் சேனா போன்றவையும், கிஷான் சங் குர்மி, யாதவ், பூமிகார் போன்றவற்றின் பிற்போக்காளர்களாலும் உருவாக்கப்பட்டன. இவற்றை எதிர்த்து புரட்சிகர விவசாய இயக்கம் போராடவேண்டி

யிருந்தது. பூமிகார் சாதியைச் சேர்ந்த நிலப்பிரபுக்களும், பிற்போக்காளர்களும் ஏற்கனவே ஓர் படையை கட்டியமைக்க முயன்றனர். பூமிகார் நிலப்பிரபுக்கள் பிரம்மரிஷி சேனாவையும், ஸவர்னா விடுதலை முன்னணியையும் கட்டினர். ஆனால் இவ்விரு அமைப்புகளும் சரியாக கட்டப்படாததாலும், மக்களது எதிர்ப்பை சமாளிக்க முடியாததாலும், தமக்குள் உருவான முரண்பாடுகளாலும் நிலைத்திருக்க முடியவில்லை. 1994 இறுதியில் போஜ்பூரில் ரன்வீர் சேனா உருவாக்கப்பட்டது. மத்திய பிஹாரில் உருவாக்கப்பட்ட பெரும்பாலான அனைத்து நிலப்பிரபுக்களின் படைகளும் சந்தர்ப்பவசமாக லிபரேசன் குழுவினரின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில்தான் முதலில் உருவாயின. அங்கு சமரசம் செய்து கொள்ளத் தக்க, வர்க்க - கூட்டுக் கொள்கையை கடைபிடித்து வந்த 'இது சாரி' சக்திகள் இருந்து வந்ததால் அவை வேகமாக வளர்வதற்கான சூழ்நிலை அதிகமாக இருந்தது. இவ்வாறு லிபரேசன் குழுவின் மேலாதிக்கத்திலிருந்த பாட்னா மாவட்டத்திற்குட்பட்ட பகுதியில் பூமிகார் சேனாவும், கிஷான் சங்கும் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஆயுதப் படையாக வளர்ந்தன. லிபரேசன் குழுவின் கேந்திர நடவடிக்கை பகுதியான போஜ்பூர் போராட்டங்கள் நிலப்பிரபுத்துவ மற்றும் மேல் சாதி ஆதிக்கத்தை சவால் விட்டு எதிர்த்து நடந்தன. ஆனால் பிற்காலத்தில் திருத்தல்வாத தலைமை நேர் எதிரிடையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதால் அப்போராட்டங்கள் வெறும் கூலி உயர்வு மற்றும் சமூக பொருளாதாரக் கோரிக்கைகளுக்கானதாக சீரழிந்து போயிற்று. இறுதியாக, அவர்களது நிலப்பிரபுத்துவ ஆதிக்கம் அடித்து நொறுக்கப்பட வேண்டுமானால் பிஹார் நிலப்பிரபுக்களின் ஊன்று கோல்களான நிலமும், ஆயுதமும் முழுவதுமாக முடமாக்கப்பட வேண்டும். இவை இரண்டும் தொடர்ந்து நீடித்திருக்கும் வரை, அவை தனியார் சேனைகள் வளர விளை நிலமாக இருந்து வரும். அதிகாரவர்க்கத்திலும், மாநில அரசியலிலும் சில சாதி சேனைகளின் ஆதிக்கமும், நடுத்தர மற்றும் ஏழை விவசாயிகளைக் கூட சாதி சேனைகளில் சேர தூண்டும் சாதி உணர்வு போன்ற பிற காரணிகளும் பிரதானமாக இதற்கு வலுசேர்க்கின்றன. ஆயுதப் பறிப்பிற் கான போராட்டங்களையும், நிலப்பறிப்பிற்கான போராட்டங்களையும் லிபரேசன் குழுவினர் நடத்தவில்லை. எனவே, சேனைகள் உருவாவதற்கான விளைநிலம் ஏற்கனவே இருந்து வந்தது. மேலும், லிபரேசன் குழுவின் நாடாளுமன்ற வாதமும் அதனடிப்படையில் உருவான பல்வேறு வர்க்க கூட்டுக் கொள்கைகளும் ரன்வீர் சேனையின் கொலை வெறி தாக்குதல்களை ஊக்கப் படுத்தின.

கடந்த இரண்டாண்டுகளின் அடக்குமுறைகளும் எதிர்ப்புகளும்.

முதலாவதாக, 1995 ஜனவரி 25 அன்று போஜ்பூர் மாவட்டம் சாத்துவா என்ற இடத்தில் லிபரேசன் குழுவின் 6 ஆதரவாளர்களை ரன்வீர் சேனை தாக்கி அழித்தது.

1997 ஜனவரி 19 க்குள், இரண்டாண்டுகளில் ரன்வீர் சேனையைச் சேர்ந்தவர்கள் 13 இடங்களில் 150க்கும் மேற்பட்டவர்களை மிகக் கொடுமையான முறையில் கொலை செய்தனர். இதில் போஜ்பூர் மாவட்டம் சாகர் பகுதியில் பார்க்கி - கரோவன் கிராமத்தைச் சேர்ந்த பதானி தோலாவில் பெரும்பாலும் பெண்களும், குழந்தைகளும் சேர்ந்து 22 பேர்களை ரன்வீர் சேனை படுகொலை செய்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவ்விரண்டாண்டுகளில் ரன்வீர் சேனாவின் தங்களது நடவடிக்கைகளை போஜ்பூர் மாவட்டத்தின் ஓர் சில வட்டாரங்களுக்குள் நடத்தி வந்தனர். 1996 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் சோனி ஆற்றைக் கடந்து மகத் மாவட்டத்தில் தங்களது நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்தத் தொடங்கினர். மகத் மாவட்டம் முன்னாள் சி.பி. ஐ (மா-லெ) (பார்ட்டி யூனிட்டி) வலுவாக இருந்த பகுதியாகும். சோனி ஆற்றங்கரையை ஒட்டிய 700 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலத்துக்காக நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகள் பல ஆண்டுகளாக போராடிவரும் ஜால்புரா (பாலி, பாட்னா மாவட்டம்) கிராமத்தை தங்களது நடவடிக்கைக்காக ரன்வீர் சேனாவின் தேர்ந்தெடுத்தனர். மாவட்ட நிர்வாகம் போராட்டத்தை திசை திருப்பும் நோக்கில் தலையீடு செய்து 300 பிகாஸ் நிலங்களை நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு பிரித்துக் கொடுத்தது. நிலப்பிரபுக்களும் பிற்போக்காளர்களும் சரணடைய ஆரம்பித்தனர். நிர்வாகத்தின் நடவடிக்கையை மக்கள் எதிர்த்ததோடு நிலம் அனைத்தையும் பிரித்தளிக்க கோரினர். இக்காலகட்டத்தில் தான் ரன்வீர் சேனா இப்பகுதியில் அடியெடுத்து வைத்தது. இதற்கு, அருகிலிருந்த பிற்போக்காளர்களின் மேலாதிக்கத்தில் இருந்த கிராமங்களான மாதூரா, காப், ரோக்பூர் போன்றவை உதவி செய்தன. அவர்கள் சர்க்கார்தா கிராமத்தை தீயிட்டு கொழுத்திவிட்டு, 1997 ஜனவரி 28 ல் ஜால்புரா தோலாவின் நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளை தாக்கி, மக்களின் சொத்துக்களை கொள்ளையடித்தனர். நிலமற்றவர்களை ஊரைவிட்டு வெறியேறச் செய்தனர். 1997 பிப்ரவரி 1 ல் இ.க.க. (மா-லெ) (பிடி) வின் ஆயுதக் குழு, பிரச்சனைக்குரிய 700 ஏக்கர் நிலத்தில் ரன்வீர் சேனையின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டு பயிரிட்டுக் கொண்டிருந்த ரன்வீர் சேனா ஆதரவாளர்களைத் தாக்கியது. இதைத்தொடர்ந்து அன்று காலை 11 மணியளவில் ரன்வீர் சேனை - போலீஸ் கூட்டுப்படையுடன் கெரில்லா அணி மோதியது. (நிலப்பிரபுக்களின் பாதுகாப்பிற்காக அக் கிராமத்தில் ஏற்கனவே போலீஸ் படை தங்கியிருந்தது.) உடனடியாக மேலும் போலீசார் வரவழைக்கப்பட்டு 200க்கும் அதிகமான காவல் துறையினர் இம் மோதலில் கலந்து கொண்டனர். ஏழு மணி நேரம் நடைபெற்ற இம்மோதலில் ரன்வீர் சேனா மற்றும் அதன் ஆதரவாளர்கள் 5 பேரும், ஓர் போலீசும் அழித்தொழிக்கப்பட்டனர்.

மகத்தில் ரன்வீர் சேனைக்கு துவக்கத்திலேயே கிடைத்த முதல் பெரிய அடி இதுதான். 1997 ஜனவரி 31

அன்று ஜகனாபாத் - கயா எல்லையில் ஜால்புராவிலிருந்து 45 கி.மீ தொலைவில் உள்ள ஹரிஹார்பூர் தோலா, மாஹ் டாம்பூர் காவல் நிலையத்திற்குட்பட்ட மாச்சில் கிராமத்தில் மக்கள்திரள் இயக்கத்தைச் சேர்ந்த மூன்று ஆதரவாளர்களை, அக்கிராம செயலர் உட்பட, ரன்வீர் சேனையினர் படுகொலை செய்தனர். 1997 பிப்ரவரி 15ல் பார்ட்டி யூனிட்டியின் ஆயுதக் குழு தூரியில் படுகொலைக்குத் திட்டமிட்டிருந்த ரன்வீர் சேனையின் 6 பேர்களை அழித்தொழித்தது. 1997 மார்ச் 23 அன்று லிபேசன் குழுவிடமிருந்து ஆதரவான 10 தலித் விவசாயத் தொழிலாளர்களை ஹைபாஸ் பூரியிலும் (பாட்னா மாவட்டம்), 3 விவசாய தொழிலாளர்களை ஜகனாபாத் மாவட்டத்தின் ஆர்வாலிலும் ரன்வீர் சேனையினர் கொன்று குவித்தனர். 1997, ஏப்ரல் 4 அன்று போஜ்பூர் மாவட்டம், சகாரி தாலுகாவின் ஏக்வாரி கிராமத்தில் 7 ஏழை மக்களை போலீஸ் - ரன்வீர் சேனா கூட்டாக படுகொலை செய்தனர். இப்படுகொலைகளுக்கு பதிலடியாக பார்ட்டி யூனிட்டியின் கெரில்லா அணி ரன்வீர் சேனாவின் முக்கிய புரவலனான பி.ஜே.பி எம்.எல்.ஏ ஜனார்த்தன சர்மாவின் கிராமமான ரோகோபூரை (பிக்ரம்) தாக்கி, எம்.எல்.ஏயின் வீட்டை நொறுக்கி, ரன்வீர் சேனாவின் 6 ஆதரவாளர்களை ஏப்ரல் 20 ஆம் தேதி அழித்தொழித்தனர். ஆயுதக் குழு தாக்குதல் முடித்துக் கொண்டு பின்வாங்கும் போது கான்புரா (பாலி, பாட்னா மாவட்டம்) கிராமத்தருகே போலீஸ் படையின் சுற்றி வளைத்தலுக்கு உள்ளாயினர். ஆயுதக் குழுவின் பதில் தாக்குதலை தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் சிறிய போலீஸ் படையினர் ஓடிவிட்டனர். ஆயுதக் குழு போலீஸ் ஜீப்பை தீக்கிரையாக்கியது. 1997 ஏப்ரல் 23 ல் போலீஸ் படை கிராமத்தைத் தாக்கியது. அங்கு தங்கியிருந்த ஆயுதக்குழு சிறு மோதலுக்கு பின்னர் பாதுகாப்பாக பின்வாங்கிவிட்டது. ஆனால் அருகாமையிலிருந்து இந்தோ ஆயுதக் குழுவின் பாதுகாப்பிற்காக வந்த மற்றொரு ஆயுதக்குழு போலீசின் சுற்றி வளைத்தலுக்குள் மாட்டிக் கொண்டது. இந்தோ கிராமத்தில் நடைபெற்ற இந்த மோதலில் தோழர் லலித் (கமாண்டர்), தோழர் பிரிந்து (துணை கமாண்டர்) உட்பட 6 கெரில்லா குழு உறுப்பினர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் வகையில் மக்கள் நடமாற்றம் சாக்கண்ட இரயில் நிலையங்களை தீக்கிரையாக்கினர்.

ரன்வீர் சேனையின் தாக்குதல்கள் மகத்தில் தொடங்கிய அதே வேளையில், பாட்னா மற்றும் ஜகனாபாத் மாவட்டங்களில் போலீஸ் அடக்குமுறை அதிகரித்தது. சோதனைகளும், சட்டவிரோத கைதுகளும், மக்களின் சொத்துக்களைக் கொள்ளையிடுதலும், தானியங்களை அழித்தலும், போலி மோதல்களும் அடித்து துன்புறுத்துவதும் அன்றாட நிகழ்ச்சிகளாயின. '97 மார்ச் 12 ஆம் நாள் நிகழ்விடக்காக, ஜகனாபாத் மாவட்டம் தாலி கிராமத்தின் கிராமச் செயலர். நுஸ்தம் ஜாவிது உட்பட விவசாய இயக்க தோழர்கள் நால்வரை போலீஸ் கைது செய்தது. மிகக்

கடுமையாக அடித்து துன்புறுத்தியது. போலீஸ் காவலி லேயே ரூஸ்தம் ஜாவிது அடித்துக் கொல்லப்பட்டார். இந் நிகழ்ச்சிக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் வகையில் மக்கள் பொது வேலை நிறுத்தத்தையும், சாலை மறியலையும், எதிர்ப்பு ஆர்பாட்டங்களையும் நடத்தினார்கள்.

1997 ஏப்ரல் 19 ஆம் நாள் ஆர்வால் தினம் கடை பிடிக்கப்பட்ட போது பெயர் பெற்ற கிரிமினல், ராம்பூர் கிராம போலீஸ் உளவாளி சிறினிவாசுடன், சாதாரண உடையணிந்த காவலர்கள் (சிறினிவாஸ் தற்போது ரன்வீர் சேனையின் ஜகனாபாத் மாவட்ட தலைவர்) இமாம் கஞ் பஜாரில் நடைபெற்ற தீவிர ஊர்வலத்தின் மீது தாக்கினர். அவர்கள் பகுதி மக்கள் திரள் அமைப்பின் செயல்வீரர் தோழர். பாவன் நாட் என்பவரை சுட்டுக் கொன்றனர். இதற்குப் பதிலடி கொடுக்கும் வகையில் மக்கள் போலீஸ் ஜீப்பின் ஓட்டுனரை சுட்டுக் கொன்றனர் (போலீஸ் ஜீப்பின் ஓட்டுநர் ஜகனாபாத் துப்ரண்ட் ஆப் போலீசின் ஓட்டுநர்). ஏப்ரல் 19 ஆம் நாள் ஜகனாபாத்தில் நடைபெறவிருந்த பொதுக்கூட்டம் தடை செய்யப்பட்டு தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு கடுமையாக அடித்து நொறுக்கப்பட்டனர். '97 மே 18 ஆம் நாள் கெரில்லா ஆயுதக் குழுவுக்கும், சோதனைக்கு வந்த போலீஸ் படைக்கும் இடையில் நடைபெற்ற மோதலில் ஒரு போலீஸ் காரன் கொல்லப்பட்டு இருவர் காயமுற்றனர். இதைத் தொடர்ந்து போலீஸ் படை டாட்பூர் (கோஷி, ஜகனாபாத்) கிராமத்தில் நடத்திய போலி மோதலில் பார்ட்டி யூனிட்டி ஆதரவாளர் ஒருவர் கொல்லப்பட்டார். மீண்டும் '97 மே 24 ஆம் நாள் மத்திய ரிசர்வ் போலீஸ் படையினர், ஆசாத் பீஹா கிராமத்தில் (பீலா, கயா) கெரில்லா ஆயுதக் குழுவை சுற்றி வளைத்து கொல்ல முயன்ற போது, ஆயுதக் குழு நான்கு மணி நேர மோதலுக்குப் பின் பின்வாங்கியது.

போலீஸ் கட்டவிழ்த்து விட்ட புதிய அடக்கு முறை இயக்கம், ரன்வீர் சேனாவை போராடும் மக்கள் மீது தாக்குதல் தொடுக்க ஊக்குவித்தது. பல இடங்களில், குறிப்பிட்ட நிலப்பிரபுக்கள் மற்றும் பிற்போக்காளர் மீது, போராடும் மக்கள் திணித்திருந்த பொருளாதாரத் தடைகளை, அழித்தொழிக்கும் படி தங்கள் சாதி சகோதரர்களுக்கு அறைகூவல் விட்டது. சாதி உணர்வுகளைத் தூண்டுவதற்காக, ஏதுமறியாத பூமிகார் சாதி கடைக் காரரை அவர்களே கொன்றுவிட்டு. (ஆகஸ்ட் 15 '97 ராம்பூர் கிராம கடைக்காரர் ஜதிந்திரசிங்) இக்கொலையை நச்சலைட்டுகள் செய்தனர் என்று கூறி ஆகஸ்டு 16 ஆம் நாள் ஜகனாபாத் - ஆர்வால் சாலையை மறித்து தடை செய்தனர். இக் குற்றச் சாட்டை மறுத்தும், நினைவுக் கூட்டத்திற்கு அறைகூவல் விடுத்தும் பார்ட்டி யூனிட்டி சுவரொட்டிகளை ஓட்டியது. வெகு சீக்கிரமாக அந்த சதி அம்பலப்படுத்தப்பட்டது. அதன் பிறகு போஜ்பூர் மற்றும் பிற இடங்களிலிருந்து தங்கள் சாதி மக்களைத் திரட்டி, ஜயாரா (கார்பி) வில் பொருளாதாரத் தடைகளைத் உடைக்க முயன்றனர். தங்களது மரியாதையைக் காத்துக்

கொள்ள போலீஸ் தலையிட்டு அதை முறியடித்தது.

அதே சமயம் ரன்வீர் சேனை ஆயுதக் குழுக்களாக தங்களது செயல்பாடுகளை பார்ட்டி யூனிட்டி பகுதிகளில் அதிகரித்தது. அத்தகைய ஆயுதநடாங்கிய குண்டர்களின் குழு '97 செப்டம்பரில் ஆங்குரி (பாலி) கிராம வயல் வெளிகளில் கெரில்லா ஆயுதக் குழுவுடன் மோதியதில், குண்டர்களில் ஐந்து பேர் கொல்லப்பட்டனர்.

அதிகரித்துவரும் போலீஸ் மற்றும் ரன்வீர் சேனாவின் அடக்கு முறைகளைக் கண்டுணர்ந்த பார்ட்டி யூனிட்டி, அரசு மற்றும் பிற்போக்காளர்களை எதிர்த்து மக்களைத் திரட்டியும் மற்றும் இராணுவ ரீதியிலும் எதிர்த்துப் போராடுமாறு தனது கட்சி அணிகளுக்கும், மக்களுக்கும் அறைகூவல் விடுத்தது. '97 நவம்பர் 11 ஆம் நாள் நவம்பர் புரட்சியை கொண்டாடும் நிகழ்ச்சியின் போது, ரன்வீர் சேனை குண்டர்களின் மையமான ஆராவில் போலீஸ் -ரன்வீர் சேனையின் கூட்டு செயல்பாடுகளுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க, பெருமளவி லான மக்களைத் திரட்ட முடிவு செய்யப்பட்டது. இக்கூட்டம் நடைபெறாமலிருக்க மகத் மற்றும் போஜ்பூர் பிராந்திய போலீஸ் அனைத்து நடவடிக்கைகளையும், முன்முயற்சி களையும் மேற்கொண்டது. அவர்கள் 55 வண்டிகளில் நிறைந்துவந்த ஆர்பாட்டக்காரர்களை டல்ஹின் பஜார் (பாட்னா) அருகிலும் 18 வண்டிகளுக்கும் அதிகமான வற்றை ஆர்வாலி (ஜகனாபாத்) லும், 20 வண்டிகளை கின்ஸார் ஜகனாபாத்திலும், மற்றும் பல இடங்களிலும் தடுத்து நிறுத்தினர். டல்ஹின் பஜாரில் இவ்வாறு தடுத்து நிறுத்தியதற்கு மக்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்த போது, போலீஸ் தடியடிப் பிரயோகம் செய்து மக்கள் திரள் இயக்கங்களைச் சேர்ந்த செயல் வீரர்களையும், விவசாயி களையும் தாக்கியதில் பல பெண்களும், ஆண்களும் படு காயமடைந்தனர். இரண்டு வயது குழந்தையைக் கூட விட்டு வைக்கவில்லை. ஒலி பெருக்கிகளும், பதாகைகளும், கட்சிக் கொடிகளும், அடித்து நொறுக்கப்பட்டு அழிக்கப் பட்டன. பொது மக்கள் கல்லெறிதலில் ஈடுபட்டனர். பல செயல் வீரர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். இருப்பினும் அராவில் 1000 பேர்கள் திரண்டு, சாலைகளுக்கு வந்து ஆர்பாட்டம் செய்து போலீசுக்கும், ரன்வீர் சேனைக்கும் எதிரான கோஷங்களை எழுப்பினர். பொதுக்கூட்டத்தில் ரன்வீர் சேனையைச் சேர்ந்தவர்கள் நான்கு வெடிகுண்டு களையும், இரு நாட்டு வெடி குண்டுகளையும் வீசினர். ஆனால் தரை ஈரமாக இருந்ததாலும், தொழில் நுட்பக் கோளாறுகளாலும் அவை வெடிக்கவில்லை. இவை யனைத்தையும் பார்த்துக் கொண்டு போலீஸ் நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்காமலிருந்தது. இந்நிகழ்ச்சியின் போது போலீஸ் நடத்திய கொடுமைகளை எதிர்த்து கெரில்லா ஆயுதக்குழு நவம்பர் 13 ஆம் நாள் ஆர்வால் வட்டார அலுவலகத்தை குண்டு வைத்து தகர்த்தது.

1997 ஆகஸ்டில் போலீசிடமிருந்தும், பிற்போக்காளர்

கனிமமிருந்தும் ஆயுதங்களைப் பறித்தெடுக்க பார்ட்டி யூனிட்டி அறை கூவல் விடுத்தது. மூன்று மாதங்களுக்கு இதுவே பிரதான வேலையாயிருந்தது. இம்மூன்று மாதங்களில் மகத்தில் மட்டும் போலீசிடமிருந்தும், பிற்போக்காளர்களிடமிருந்தும் 50 க்கும் மேற்பட்ட ஆயுதங்கள் பறித்தெடுக்கப்பட்டன.

இதில், '97 அக்டோபர் 8 ஆம்நாள், பிஷ்ணுக்கு போலீஸ் முகாமின் மீது நடத்திய ஆயுதப்பறிப்பும் அடங்கும் (மஹ்டாம்பூர் போலீஸ் சரகம் ஜகனாபாத்) போலீஸ் நிலைய ஆயுதப் பறிப்பிற்குப்பின்னர் ஆயுதப் படைகுழு ஒட்டிய சுவரொட்டியில் "இத்தாக்குதல், மக்கள் திரள் இயக்கங்களின் மீது அறிவிக்கப்படாத தடை விதித்து. புரட்சியாளர்களை போலி மோதல்களில் கொல்லும் இயக்கத்தைக் கட்டவிழ்த்துவிட்ட ஆதரவாளர்கள் மற்றும் செயல் வீரர்களின் வீடுகளை புல்டோசர்களைக் கொண்டு தரைமட்டமாக்கிய, போராடும் விவசாயிகளை சட்ட விரோதமாகக் கைது செய்து சொத்துகளை ஜப்தி செய்கிறோம் என்ற சாக்கில் கிராமமக்கள் சொத்துக்களை கொள்ளையிட்டு அபகரித்த ஒடுக்குமுறையாளர்களான, காவல்துறையினரை, நிராயுதபாணிகளாக்கும் நோக்கத்திலிருந்து செய்யப்பட்டது" என்றிருந்தது.

இதே போன்ற தாக்குதல்கள் கோயல் - கேய்மர் பிராந்தியத்திலும் அதாவது பலாமு, கார்வா, ரோடாஸ், பாபுவா, தெற்கு ஓளரங்காபாத், லோகர்டாகா மற்றும் கும்லா மாவட்டங்களில் நடைபெற்றது. கண்டியில் (மஜியோன் சார்வா) நடைபெற்ற வெற்றிகரமான தாக்குதலுக்குப் பின் இரண்டாவது தாக்குதல் 97 நவம்பர் 28 ல் டாப்ராவில் (பலாமு) நடத்த முயற்சிக்கப்பட்டது. இத்தாக்குதலில், மகத்தின் மூத்த பிராந்திய கமிட்டி உறுப்பினர் தோழர் புரமோத் என்ற உமேஷ் யாதவ் (34) (இவர்தான் சைன்ய சஞ்சலன் டீம் இன் பொறுப்பாளர்) மகத்தின் பகுதிக்கு உறுப்பினரும், பிஷ்ராம்பூர் ஆயுதப் படைக் குழுவின் கமாண்டருமான தோழர், ரஞ்சித் என்ற பிரயாக் ராம் (25) தியாகிகளாயினர்.

இ.க.க (மர்.லெ) பார்ட்டி யூனிட்டியிடம் படுதோல்வியடைந்ததனால் நிலை தடுமாறிப் போன ரன்வீர் சேனையினர் மனம் வெறுத்து ஓர் மாபெரும் படுகொலைக்குத் திட்டமிட்டனர். காட்டு மிராண்டித்தனத்தையும், கொடுமையையும் வெளிப்படுத்தி பொதுமக்களை பயமுறுத்துவதே அவர்களது நோக்கமாகும். அதற்காக அவர்கள் 'பாதே' (ஆர்வால், ஜகனாபாத்) கிராமத்தை - (சோனி ஆற்றங்கரையில் உள்ள) தேர்ந்தெடுத்தனர். '97 டிசம்பர் முதல் நாள் இரவில் கொலைகாரர்கள் பாதேயின் பேடன் பிஹா தோலாவை தாக்கி, 32 பெண்கள், 8 முதியோர்கள், 14 குழந்தைகள் உட்பட 58 பேர்களை கொன்று குவித்தனர். மிகக் கொடுமையான காட்டு மிராண்டித்தனமாக செயலாக அவர்கள் குறைந்த பட்சம் மூன்று கற்பிணி பெண்களை பாலியல் பலாத்காரம்

செய்ததோடு 1½ -3 வயது குழந்தையையும் கொலை செய்தனர். இதற்கு ஒத்திகை பார்த்தது போல் '97 நவம்பர் 22 ஆம் நாள் மங்கபீஹா (கார்மி, ஜகனாபாத்) ஓரானி தோலாவில் 6 விவசாயிகளை படுகொலை செய்தனர். பாதே படுகொலை நாடு தழுவிய எதிர்ப்பலையை உருவாக்கியது. நாட்டிலுள்ள ஜனநாயகவாதிகளும், முற்போக்கு அணிகளும் போலீஸ் ரன்வீர் சேனா கூட்டு சதி படு கொலைகளை எதிர்த்து ஆர்பாட்டங்களை நடத்தினர். பீஹாருக்கு வெளியே டெல்லி, கல்கத்தா, மும்பை பஞ்சாப் போன்ற இடங்களில் எதிர்ப்பு ஊர்வலங்களும், பேரணிகளும், பொதுக்கூட்டங்களும் கருத்தரங்குகளும் நடத்தப்பட்டன. "பாதே படுகொலைக்கு எதிரான மக்கள் பிரசார மையம்" பீஹாரில் புரட்சிகர மற்றும் ஜனநாயக சக்திகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்டு, பல பொதுக் கூட்டங்களும் ஆர்பாட்டங்களும் நடத்தப்பட்டன.

எதிர்பார்த்தது போல், சேனாவிற்கு எதிராக பதிலடி நடவடிக்கைகளை நக்சலைட்டுகள் மேற்கொள்ளக்கூடும் அத்தகைய நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பது என்ற போர்வையில் போலீஸ் கொடிய அடக்கு முறை இயக்கத்தை கட்டவிழ்த்துவிட்டது. இதனடிப்படையில் பீஹார் அரசு 50 கம்பெனிகள் துணை இராணுவப் படைகளை அனுப்ப மைய அரசைக் கோரியதற்கு, மைய அரசு 45 கம்பெனிகளை அனுப்பி வைத்தது. இப்போலீஸ் வேட்டையின் நோக்கம்.

1. பதட்டமான இடங்களில் அதாவது ரன்வீர் சேனாவின் தலைவர்களும், புரவலர்களும் வாழும் இடங்களில் கம்யூனிஸ்ட் கெரில்லா ஆயுதப்படையினர் இருக்கக்கூடாது.

2. மக்கள் மனதில் பயத்தை உருவாக்குதல் - அவர்களை பொய் வழக்குகளில் தொடர்பு படுத்தி, ஆண்கள், பெண்களை அடித்து நொறுக்கி, வீடுகளையும், சொத்துக்களையும் அழித்து துன்புறுத்துவதால் கெரில்லா ஆயுதக் குழுக்களுக்கு தங்குமிடமின்றி செய்தல்.

3. மக்கள் திரள் எதிர்ப்பு நிகழ்ச்சிகளை தடுத்து நிறுத்த பயங்கரத்தை செயல்படுத்தவும், பரவும் எதிர்ப்பலைகளை தடுத்து நிறுத்தவும்.

குறிவைக்கப்பட்ட ரன்வீர் சேனா தலைவர்களின் வீடுகளுக்கு அரசு நிர்வாகம் போலீஸ் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்தது. சோனி ஆற்றங்கரையை பல நாட்கள் போலீஸ் பாதுகாத்து, கெரில்லா ஆயுதக் குழுவின் பெரிய எண்ணிக்கையில் சோனி ஆற்றைக் கடந்து போஜ்பூர் சென்றடையாமல் பார்த்துக் கொண்டது. திட்டமிட்ட நடவடிக்கையாக, பூமிகார் சாதியைச் சேர்ந்த நடுத்தர விவசாயிகளை துன்புறுத்தி, பெரு நிலப்பிரபுக்களைத் தொடாமல் விட்டு விட்டு, சாதி வெறியைத் தூண்டினர். அரசும் இதை ஓர் சாதிச் சண்டையாகவே முன்னிலைப்படுத்த முயன்றது.

ஏரக்குறைய ஜகனாபாத் மாவட்டத்திலுள்ள அனைத்து கிராமங்களும், பாட்னா மாவட்டத்தை சுற்றியுள்ள அனைத்து வட்டாரங்களும் சோதனை என்ற பெயரில் தாக்கப்பட்டன. 1998 ஜனவரி 6 ஆம் நாள் அவர்கள், மஹ்டாம்பூர் வட்டாரத்திலுள்ள 45 கிராமங்களில் கெரில்லா படைக்குழுக்களைத் தேடி சோதனை நடத்தினர். பல் இடங்களில் போலீஸ் படைகள் தங்களுக்குள்ளேயே பயத்தினால் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்திக் கொண்டு அதை நக்சலைட்டுகளுடன் நடத்திய மோதல்களாகச் சித்தரித்தனர். 1997 டிசம்பர் 27 ஆம் நாள் கொடியாராவில் (பாலி) நடந்த மோதலில் இரு ஆயுதக் குழு உறுப்பினர்கள் தோழர் பதாலிமழி, (27) மற்றும் தோழர் பப்பு (2) தியாகிகளாயினர்.

இதற்குப்பதிலடி கொடுக்கும் வகையில் ராந்தி வட்டார அலுவலகம் வெடிவைத்துத் தகர்க்கப்பட்டது. கிடைத்துள்ள ஒரு கணக்குப்படி 500 க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் இரண்டு மாதங்களுக்குள் கைது செய்யப்பட்டனர்.

அறுவடை நெருங்கிக் கொண்டிருந்ததால், மாவட்ட நிர்வாகம் - ஐய்யாரா - ராம்பூர் கிராமங்களில் சமாதனக் கமிட்டிகளை உருவாக்க முயற்சித்தது. கட்சி அத்தகைய சமாதானக் கமிட்டிகளை நிராகரிக்குமாறு மக்களுக்கு அறைகூவல் விடுத்தது. இது போன்ற கமிட்டிகளைப் பற்றிய கசப்பான அனுபவங்களை மக்கள் ஏற்கனவே உணர்ந்திருந்தனர். கன்சாரா போராட்டத்தின் போது கூட மாவட்ட நிர்வாகம் இத்தகைய சமாதனக் கமிட்டிகளை உருவாக்கியது. பிற்போக்காளர்கள் அச்சமயத்தில் 4 பிடி தொழிலாளிகளைப் பிடித்து படுகொலை செய்தனர். (1986) ராம்பூர், ஐய்யாரா கிராம மக்கள் இத்தகைய சமாதான கமிட்டிகளை புறக்கணித்ததோடு அவை பொருளாதார முற்றுகையை சீர்குலைப்பதற்காக திட்டமிடப்பட்டுள்ளதாகக் கருதினர். ஆனால் சில விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இச்சதியைப் புரிந்து கொள்ளாமல், பிற்போக்காளர்களை நம்பினர். ராம்பூர் கிராமத்தில் பிற்போக்காளர்கள் மூன்று விவசாயத் தொழிலாளிகளை வேலைக்கு அழைத்தனர் (25.7.98) சமாதானக்குழுவில் உறுப்பினர்களாக இருந்ததால் அந்த பிற்போக்காளர்களை அவர்கள் நம்பினர். வயல் வெளிகளில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் போது அவர்களை ரன்வீர் சேனையினர் சுட்டுக் கொன்றனர்.

எதிரிகளை நம்பியதென்ற ஒரே ஒரு தவறைச் செய்த அப்பாவி கூலி விவசாயிகளின் இப் படுகொலையை கண்டித்து, பதிலடியாக '98 நவம்பர் 8 ஆம் நாள் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

ரன்வீர் சேனை நன்கு கட்டமைக்கப்பட்ட, காட்டுமிராண்டித்தனமான பிற்போக்கு ஆயுதந்தாங்கிய படையாகும். இது புரட்சிகர எதிர்ப்புப் போராட்டங்களை நசுக்க உருவாக்கப்பட்டது. இது முந்தைய தனியார்

படைகளான பூமிசேனா, சன்லைட் சேனா, லோரிக் சேனா, கிஷான்சங் போன்றவற்றிலிருந்து மாறுபட்டது. இதன் சில பண்புகளாவன. அதிகார வர்க்கத்துடன் மிக நெருக்கமான பிடிப்புடையது. ஓய்வு பெற்ற அதிகாரவர்க்கத்தினர் மற்றும் போலீஸ் அதிகாரிகள் மட்டுமின்றி, பணியிலிருக்கும் அதிகாரிகளும் இதன் ஆதரவாளர்களாக உள்ளனர். பல்வேறு முதலாளிய கட்சிகளில் உள்ள அவர்களது சாதிக் காரர்கள் இதன் புரவலர்களாக உள்ளனர். பி.ஜே.பி குறிப்பாக ரன்வீர் சேனாவை அமைப்பாக்குவதிலும், பாதுகாப்பதிலும் முக்கிய பங்காற்றுகிறது.

2. இராணுவ ரீதியில் நன்கு அமைப்பாக்கப்பட்டு அதன் குண்டர்களுக்கு உதவித்தொகை வழங்கப்படுகிறது.

3. இவர்கள் தங்களது அமைப்பை ரகசியமாகத் தொடங்குவதோடு, அதன் இரண்டாம் நிலை தலைமையும், அடியாட்களும் கிராமங்களில் வசிப்பது கிடையாது. நகரங்களில் உள்ள ரகசிய தங்குமிடங்களையே தேர்வு செய்கின்றனர். ஏதாவது நடவடிக்கை திட்டமிடப்படும் போதே கிராமங்களுக்கு வருகின்றனர்.

4. இவர்களது பிரதான தாக்குதல் வழி படுகொலையாகும். இது பயங்கரத்தை உருவாக்குவதற்கான கருவியாகும். எந்த ஒரு தனியார் படையும் படுகொலையை தனது முதன்மை அடக்குமுறை வடிவமாகக் கொண்டிருந்ததில்லை.

5. இது அரசியல் ரீதியாக அனுபவம் வாய்ந்ததாகும். ஏனெனில் புரட்சிகர இயக்கங்களை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாய நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் இடையிலான போராட்டங்களாகவே சித்தரிக்கின்றன. தனது வெளிப்படை அமைப்பாக, 'ராஷ்ட்ரவாடி கிஷான் மஹா சங்கம்' என்பதை நிறுவியுள்ளது.

முன்னாள் இ.க.க.(மா-லெ) (மயு) வும் முன்னாள் இ.க.க (மா.லெ) (பியு) வும் இணைந்ததன் மூலம் உருவான இ.க.க (மா-லெ) (மயு)ரன்வீர் சேனாவை அரசியல், பொருளியல் மற்றும் ராணுவ ரீதியில் முற்றிலுமாக அழித்தொழிக்க அறைகூவல் விட்டிருக்கின்றனர். ரன்வீர் சேனாவின் கிராம செயலாளர்கள், தலைவர்கள், செயல் வீரர்களை உள்ளடக்கிய தெரிவு செய்யப்பட்ட எதிரிகளைத் தாக்கும் இரட்டை செயல் உத்தியின் மீதான நம்பிக்கையை கட்சி மீண்டும் உறுதி செய்துள்ளது. சேனாவின் புரவலர்களாக உள்ள அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் தலைவர்களை அடையாளம் கண்டு, முகத்திரையை கிழித்தெறிவதுடன் நேரம் வரும்போது தாக்கவும் வேண்டும் என முடிவு செய்துள்ளது. ரன்வீர் சேனாவின் தாக்குதலிலிருந்து தம்மைக் காத்துக்கொள்ள மக்களுக்கு ஆயுதம் வழங்கவும் கட்சி நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

போலீசுக்கும் ரன்வீர் சேனாவிற்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பை தோலுரித்துக் காட்டி சமயம் கிடைக்கும்

போதெல்லாம் அதை தாக்க வேண்டும் என மக்களுக்கு அறைகூவல் விடுத்துள்ளது. ஒவ்வொரு படுகொலைக்கும் பின்னரும் கட்சி அணிகளிடமும், மக்களிடமும், ஒவ்வொரு படுகொலையையும் அதே போன்ற படுகொலையின் மூலம்தான் புரட்சிகர சக்திகளால் கணக்குத் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற வாதம் யதார்த்தமாகவே எழுகின்றது. இது ஓர் திசை விலகல் நடவடிக்கையாகும். புரட்சியாளர்கள் இக் கொள்கையை கைக்கொள்வார்களேயானால், சாதியின் பெயரால் மற்றொரு பக்கம் சென்றுவிட்ட சாதாரண சொந்த நிலமுள்ள விவசாயிகளை இனங் கண்டு தனியைப் படுத்த முடியாது. இந்த சரியான செயல் உத்தியை தனியார் படைகளிடமும், ரன்வீர் சேனாவிடமும் கையாண்டதன் விளைவாகத்தான், இ.க.க (மா.லெ) (ம.யுத்தம்) இத்தகைய போராட்டங்களை சாதி போராட்டங்களாக சீரழிவடையாமல் தடுக்க முடிந்தது. இதனால்தான், குறிப்பாக, ரன்வீர் சேனாவால் தங்களுக்கு ஆதரவாக, பெரும்பான்மையான தங்கள் சாதிக்காரர்களைத் திரட்ட முடியாமற் போனது. மேலும் இத்தகைய சாதி படைகளை கையாளும் போது பிஹார் சமூக அமைப்பின் சாதி - வர்க்க சிக்கலையும் நாம் தெளிவாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஓர் சாதாரண மேல்சாதியை சேர்ந்த சொந்த நில முள்ள விவசாயி, சமூக ரீதியாக மேலாதிக்கம் செய்யும் தகுதியை பெற்றிருப்பதோடு, நடைமுறையிலிருக்கும் சமூக ஒழுங்கைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதிலும் நாட்டமுடையவனாக இருக்கிறான். இத்தகைய சூழலில், அவன் சேனாவின் கொலை நிகழ்ச்சிகளில் செயலாக்கமுள்ள பங்களிப்பைச் செய்கிறான். சாதியும் வர்க்கமும் ஒன்றிற்குள் ஒன்று ஊடுருவிவிருக்கும் சிக்கலான சூழலில் புரட்சிகர சக்திகள் கவனமாக அடியெடுத்து வைக்கவேண்டும். ரன்வீர் சேனா அல்லது பிற தனியார் படைகளுக்கெதிரான போராட்டங்கள் ஏதோ கூலி உயர்விற்காகவோ அல்லது 'கெயர் - மதுருவா' (புறம்போக்கு) நிலத்திற்காகவோ அல்லது சாதி போராட்டமோ அல்ல. மாறாக கிராமப்புறங்களில் நிலப்பிரபுக்களும், நிலப்பிரபுத்துவ பிற்போக்காளர்களும் ஓர் புறமும், உழைக்கும் மக்கள் மறுபுறமும் நிற்கும் - இரு எதிர் சக்தி களுக்கிடையிலான போராட்டமாகும். இத்தகைய போராட்டங்கள் கிராமப்புறங்களில், அரசியல், சமூக, பொருளாதார அதிகாரத்திற்காக விவசாயத் தொழிலாளர்களும், ஏழை, நடுத்தர விவசாயிகளும் நடத்தும் போராட்டங்களாகும். நிலப்பிரபுத்துவ அதிகாரம் முற்றும் முழுவதும் அடித்து நொறுக்கப்பட்டு, மக்கள் ஆதிக்கம் நிலை நாட்டப்படும் வரை, ஏதாவதொரு வடிவில் தனியார் படைகள் தொடர்ந்து உருவாகிக் கொண்டு தானிருக்கும்.

ஆயுத எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் நாளுக்கு நாள் வலுப்பெற்று வருகையில், போலீஸ் அடக்கு முறையும் வலுவடைந்து கொண்டிருக்கின்றது. போலீஸ் வேட்டை மேலும் மேலும் மிக தீவிரமாகவும், காட்டுமிராண்டித் தனமாகவும் நடத்தப்படுகிறது. 1998 செப்டம்பர் 8 ஆம்

நாள் பாரா கிராமத்தில் (கார்பி, ஜகனாபாத்) 500 போலீஸ்காரர்கள் ஓர் கெரில்லா ஆயுதக் குழுவை சுற்றி வளைத்துக் கொண்டனர். சுற்றி வளைத்தல் 3கி.மீ அளவிற்கு இருந்தது. நீண்ட நேர மோதலுக்குப் பின் கெரில்லா ஆயுதக்குழு பாதுகாப்பாக பின்வாங்கியது. அதே ஆண்டு அக்டோபர் 8 ஆம் நாள் பிப்பார்டன் ஹாவில் (பாலி) கெரில்லா ஆயுத குழு அதே போன்ற சுற்றி வளைத்தலை உடைத்து வெற்றியுடன் வெளியேறியது. ராம்பூர் நிகழ்ச்சியை தொடர்ந்து திடீரென ஏற்பட்ட ஒடுக்கு முறைகளும், பகவான் கஞ்சில் காவல் துறை துணை ஆய்வாளர் அழித்தொழிக்கப்பட்டதும் (மதுரி, பாட்னா) எம்.கே.எஸ்.பி. மற்றும் மக்கள் யுத்தக் கட்சியின் ஆதரவாளர்கள் மற்றும் செயல் வீரர்கள் 50 பேர்களின் கைதுக்கு ஏதுவானது. தேடுதல் வேட்டையின் போது துணை இராணுவப்படைகள் பாதசாரிகளையும், முதியோர்களையும் கூட விட்டுவைக்கவில்லை. அறிவிக்கப்படாத முறையில் மக்கள்திரள் நிகழ்ச்சிகள் தடை செய்யப்பட்டன. அதே சமயம் 1998 ஆகஸ்ட் 20 ஆம் நாள் கிஷான் சங்க தலைவர் ராம்தயாள் யாதவின் வீட்டை வெடிவைத்துத் தகர்த்து அவனையும், அவனது கைக்கூலிகள் மூவரையும் அழித்தொழித்த மிகத் துணிச்சலான நடவடிக்கையை மக்கள் யுத்தக் கட்சியின் கெரில்லா ஆயுதப் படைக்குழு நடத்தியுள்ளது. மற்றொரு நிலப்போராட்டத்தில் பாத்ரா கிராமத்தில் (வாசிர்கஞ், கயா) தோழர்கள், பங்கஞ் என்ற அருணும், (கமாண்டர்) மற்றும் பிரேம் என்ற அருண் (கெரில்லா ஆயுதப்படைக்குழு உறுப்பினர்) ஆகிய இருவரும் தியாகிகளாயினர்.

போலீஸ் அடக்கு முறைகளையும், ரன்வீர் சேனாவின் தாக்குதல்களையும் தாங்கிக் கொண்டு, இ.க.க (மா-லெ) (மக்கள் யுத்தம்) ஒரு புறம் பெரும்பகுதி விவசாயிகளை, நிலப்பிரச்சினை, விவசாய வளர்ச்சி மற்றும் விவசாயத்தில் ஏகாதிபத்தியச் சுரண்டல் போன்றவற்றிற்கெதிராக அணிதிரட்டி பெருமளவிலான மக்கள்திரள் இயக்கங்களை நடத்துவதற்கும், மறுபுறம் அகநிலை சக்திகளை அதாவது கட்சி, கெரில்லா ஆயுதப்படைக் குழுக்கள் மற்றும் பல்வேறு மக்கள் திரள் அமைப்புகள் ஆகியவற்றை வலுப்படுத்தி, அரசு மற்றும் பிற்போக்கு சக்திகளை எதிர் கொள்ள தயாரிப்புகளை செய்து வருகின்றது.

READ AND SUBSCRIBE TO

PEOPLE'S MARCH

Voice of the Indian Revolution

CONTACT : Subrata Das
27, Shankar Ghosh Lane
Calcutta - 700 006, West Bengal
E-mail : peoplemarch@hotmail.com

நக்சல்பாரி இயக்கத்தின் முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வுகள்

கூட்டக்குழு பாதை கால கட்டம்

(1975 முதல் 1980 வரை)

சென்ற இதழில் (செப் 1980) தமிழ் நாட்டில் மா.லெ இயக்கம் 1974 இறுதியில் மூன்று குழுவாக பிரிந்து செயல்படத்துவங்கியது என்று குறிப்பிட்டிருந்தோம். இதில் மாநிலக் குழுவில் எஞ்சியிருந்த பெரும் பான்மை தோழர் கள் தோழர் தமிழரசனை செயலராகக் கொண்டு கூட்டக் குழு வழியை செயல்படுத்த துவங்கினர். இக்கால கட்டத்தில் நடந்த முக்கிய நிகழ்வுகளை இந்த இதழில் காண்போம். இக்கால கட்டம் 1975 முதல் 1980 இ.க.க (மா லெ) மக்கள் யுத்தம் உருவாகும் வரை ஆகும்.

தோழர் தமிழரசன் 1972 ல் தென்னாற்காடு மாவட்டம் சொரப்பூரில் நடந்த கூலி உழவர்களின் போராட்டத்தின் மூலமாக கிடைத்த அனுபவத்தை வைத்து கூட்டக் குழு வழியை முன் வைத்தார். இதன் சாரம் பின் வருமாறு :

" அழித்தொழிப்பு பாதையை "ஒரு" போராட்ட வடிவமாக பார்க்காமல் அதை "ஒரே" போராட்ட வடிவமாக அனைத்திற்கும் சர்வரோக நிவாரணியாக பார்த்த நம்மை இடது தீவிரவாத திசை விலகலுக்கு இட்டுச் சென்று மக்களிடம்

ஒன்றிணைவதில் தடுத்ததுடன் நமது கட்சியை பின்னடைவுகளுக்கும் இட்டுச் சென்றது. மக்களிடம் பெரும் செல்வாக்கு ஏற்பட்டிருந்தாலும் அவர்களை அமைப்பாக்காததால் நமது கட்சியும் கூட

பலவீனமாகவே இருக்கிறது. தற்போதைய கட்சி வழியினால் மக்களை வெறும் பார்வையாளராக மட்டுமே வைத்துள்ளோம். மக்களிடம் இயல்பாகவே இருக்கும் வர்க்க வெறுப்புணர்வும், நக்சல்பாரிகள் பால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பேரார்வத்தை புதிய ஜனநாயக புரட்சிக்கான புரட்சிகர உணர்வாக மாற்ற வேண்டும். மக்களின் உணர்வு மட்டத்தை உயர்த்த அரசியல் ரீதியிலும் அமைப்பு ரீதியிலும் அவர்களை ஒன்றுபடுத்த வேண்டும். அதற்காக பல்வேறு உணர்வு மட்டமுடைய மக்களை திரட்டி அன்றாட

இக்கட்டத்தில் நடந்த முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்.

- 1976 கடைசியில் தென்னாற்காடு சிறுமதுரையில் நெடுநாட்களாக மக்களுக்கும் கட்சிக்கும் தொல்லை கொடுத்து வந்த ஆளும் கட்சிக்கு வேண்டிய முக்கிய புள்ளியாக திகழ்ந்த நிலப்பிரபு அழித்தொழிக்கப்பட்டார்.
- இதே சமயத்திலேயே தருமபுரி அத்தி பள்ளத்தில் இருந்த நிலப்பிரபு ஏழை உழவர்களின் நிலங்களை பறித்துக் கொண்டு அவர்களிடமே குத்தகை வாங்கி வந்தான். மேலும் அந்தப் பகுதி உழவர்களை படிப்படியாக மிரட்டி நிலவெளியேற்றம் செய்து வந்தான். தாழ்த்தப்பட்ட உழவர்கள் 8 பேர் ஒரு வீட்டில் உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டு இருந்த போது வீட்டை பூட்டி தீ வைத்து விட்டான். ஊர் மக்கள் வீட்டை உடைத்து உழவர்களை காப்பாற்றினர். இப்படி இவனின் உழைக்கும் மக்களுக்கெதிரான கொடுமைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க கட்சியால் அழித்தொழிக்கப்பட்டான்.
- 1976 ல் வடாற்காடு சுந்தரம் பள்ளி கிராமத்தில் ஆனந்தன் என்ற நிலப்பிரபு மக்களுக்கு நீண்ட காலமாக கொடுமை செய்து வந்தான். தன் சாதியைச் சேர்ந்த ஒருவன் தாழ்த்தப்பட்ட பெண்ணை பாலியல் பலாத்காரம் செய்ததினால், திருமணம் செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலையில் இந்நிலப்பிரபுவின் தலைமையில் அந்தப் பெண் படுகொலை செய்யப்பட்டார். இதே போல் இவனுடைய கூட்டாளியான மற்றொரு நிலப்பிரபு தனது கொத்தடிமையினுடைய மனைவியை பாலியல் பலாத்காரம் செய்ததை தட்டிக் கேட்டார் என்பதற்காக அந்த கொத்தடிமையை எரித்து சாம்பல் கூட தெரியாமல் செய்து விடுகிறான். இந்தக் கொடுமைகளை எதிர்த்து மக்களைத் திரட்டி போராளும் பொழுது நிலப்பிரபுக்களின் அடியாட்களை கொண்டு கிராமமக்களை மிகக் கொடுமையாக அடித்து விரட்டுகிறார்கள். இதற்கு பிறகு கிராமத்து இளைஞர்களை கட்சி தலைமையில் திரட்டி கடுமையான தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டது. படுகாயமுற்று உயிர் ஊசலாடிய நிலையில் நிலப்பிரபுக்கள் பிழைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

நலன்களுக்கான போராட்டங்களை சட்டவிரோத போராட்டத்தின் மூலம் வர்க்க எதிரிகளை அம்பலப்படுத்தி, அந்த போராட்டத்தின் போது வரும் உச்சபட்ச உணர்வுடையவர்களை குழுவாக அமைத்து வர்க்க எதிரிகளை அழித்தொழிக்க வேண்டும். இதை நடைமுறைபடுத்தும் குழு நடவடிக்கையைப் பற்றிய விசயத்தை பல்வேறு உணர்வு மட்டம் கொண்டுள்ள மக்களுக்கு

அம்பலமாகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதுவே, கூட்டக் குழு போராட்ட முறையின் சாரமாகும். இதன் மூலம் நிலப்பிரபுவின் ஆதிக்கம் ஒழிக்கப்பட்டு மக்கள் அதிகாரம் நிலைநாட்டப்படும் என்பது ஒட்டு மொத்தமான சாராம்சமாகும்".

மேற்கண்ட கூட்டக் குழு வழியின் அடிப்படையில் அமைப்பு வேலைகள் வடாற்காடு, தருமபுரி, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

குறிப்பாக வடாற்காட்டில் தோழர் சீராளன் தலைமையில் பெண்ணேரி, ஜோலார் பேட்டை பகுதிகளில் நடந்த போராட்டங்கள் மிகச்சிறப்பானவை ஆகும். உழவர், தொழிலாளர், பெண்கள், தாழ்த்தப்பட்டோர் சிக்கல் என்று அரசியல், பொருளியல், பண்பாடு என்று அனைத்து துறைகளிலும் போராட்டங்கள் ஆளும் வர்க்கங்களுக்கு எதிராக தொடுக்கப்பட்டன. இப்பகுதியில் கூட்டக்குழு வழிக்கு சரியான செயல் வடிவம் கொடுக்கப்பட்டது மட்டுமல்லாமல் பின்னர், 1980 களில் எழுச்சி பெற்ற புரட்சிகர மக்கள் திரள் இயக்கத்திற்கு கருவாக அமைந்தது என்றால் மிகையாகாது.

1975 ல் வடாற்காட்டில் பல புதிய இரகசிய செல்கள் கட்டப்படுகின்றன. 1976 இறுதியில் மாநில குழு மேலும் இரண்டு தோழர்களை இணைத்து விரிவாக்கப்படுகிறது. அதில் தோழர் கண்ணாமணியும் ஒருவர். ஆனால், இவரை ஒரு மாதங்களிலேயே மாநில குழுவிலிருந்து நீக்கி விடுகின்றனர்.

1977 ஜனவரியில் தோழர் சீராளன் படுகொலை

செய்யப்பட்டதை கண்கூடாக பார்த்த தோழர்கள் ஜெயா, வேலு ஆகியவர்களை காவல் துறை ஏறக்குறைய இரண்டு மாதங்களுக்கு மேல் மிகவும் மிருகத்தனமாய் சித்ரவதை செய்தார்கள். இந்நிகழ்ச்சி தமிழகம் முழுக்க தோழர்களிடம் பெரும் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியது.

இச்சூழ்நிலையில் தோழர் தமிழரசன் 1977 பிப்ரவரியில் கைது செய்யப்படுகிறார். பெரும்பாலான தோழர்கள்

(செயலர் உட்பட) கைதானதால் அவர்களை விடுவிக்க ஆயுத்த யாரிப்பில் ஈடுபடுவதும், அதற்கு பொருளாதார நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வது என்பது மாக திட்டமிட்டு செயல்பட்டனர். ஆனால், தயாரிப்பில் ஈடுபட்ட தோழர்களும் கைது செய்யப்பட்டனர். இதன் பிறகு படிப்படியாக அமைப்பு வேலைகள் செயலற்றுப் போயின.

இக்கட்டத்தில் அமைப்பில் இருந்த சில தோழர்கள் கூட்டக் குழு வழியை தொடர முடியாது என்று கூறினர். கூட்டக்குழு வழியை தொடர்

வதா வேண்டாமா என்பதை அப்போதைய செயலர் சரியான அரசியல் அமைப்பு முறையில் தீர்க்க முயற்சி செய்ய வில்லை. இச்சூழ்நிலையில் வடாற்காட்டில் ஒரு நிலப் பிரபுவை அழித்தொழிப்பு செய்ய வேண்டும் என்று அம்மாவட்டக் குழுவை சேர்ந்த தோழர்கள் கோரினர். ஆனால், மாநிலத் தலைமை மறுத்து விட்டது.

ஏற்கனவே, மாநிலத் தலைமை மீது அதிருப்தியுற்றிருந்த தோழர் கண்ணாமணி அழித்தொழிப்பு செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்திய வடாற்காடு

● 1975 ல் தருமபுரி மாவட்டம் காட்டுரில் கூலி, ஏழை உழவர்களின் ஐந்து வீடுகளை தீக்கிரையாக்கி குத்தகை நிலத்திலிருந்து அவர்களை நிலவெளியேற்றும் செய்த நிலப்பிரபுக்கெதிராக அவனுடைய சொத்துக்கள் இரகசிய குழுக்களால் அழிக்கப்பட்டது. பின்னர், அவனுக்கு எதிராக மக்களை திரட்டி போராட்டம் நடத்தப்பட்டது.

● இக்கட்டத்தில் ஆட்சியிலிருந்த கருணாநிதி அரசு ஈழத் தமிழ்ப் போராளிகளை கைது செய்ததை கண்டித்து துண்டு பிரசுரங்கள், சுவரொட்டிகள் மூலம் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. மேலும், திருச்சி ஜெயங்கொண்டத்தில் அவர்களை விடுதலை செய்யக் கோரி பிரம்மாண்டமான ஊர்வலமும், ஆர்பாட்டமும் நடைபெற்றது.

● இக்கால கட்டங்களில் குடியரசு தினம், சுதந்திர தினம், காந்தி ஜெயந்தி, நாடாளுமன்றம் ஆகியவைகளை அம்பலப்படுத்தி அரசு அலுவலகங்கள், பள்ளி கல்லூரிகளில் சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டன. கட்சியின் செங்கொடிகள் ஏற்றப்பட்டன.

● 1975 - 76 களில் வடாற்காட்டில் தோழர் சீராளன் தலைமையில் பொன்னேரி, ஜோலார் பேட்டை பகுதிகளில் பல போராட்டங்கள் எடுக்கப்பட்டன. உழவர்களுக்கான கூலி உயர்வு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கான தனி உடம்பளர், முடிவெட்டுவதில்லை போன்ற சாதி சமூக கொடுமைகளுக்கு எதிரான போராட்டம், குறும்பர் பெண்ணை ஏமாற்றிய நிலப்பிரபுவின் மகனுக்கு திருமணம் செய்தல், பீடித் தொழிலாளர் போராட்டம் போன்ற போராட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு வெற்றி பெற்றன.

● இதுமட்டுமல்லாமல் பிற்படுத்தப்பட்ட தோழரின் திருமணத்தை தாழ்த்தப்பட்ட பகுதியில் நடத்தி நிகழ்ச்சிக்கு வந்திருந்த அனைவரையும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வீடுகளில் உணவருந்தி சென்றது போன்ற சாதி எதிர்ப்பு பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றன. பல்வேறு கிராமங்களில் மேநாள் ஊர்வலமும், சில ஊர்களில் கிராமக் கூட்டங்களும் நடைபெற்றன.

தோழர்களுடன் இணைந்து தனியாக செயல்படத் துவங்கினார். 1978 ஜூலையில் சிறையிலிருந்து விடுதலையாகி வந்த தோழர் பாலன் கண்ணாமணி குழுவினரை சந்தித்து இணைப்பிற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். ஆனால் முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தன. மீண்டும், மீண்டும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால், இறுதியில் பலனில்லாமல் போய் விடுகிறது.

அப்பொழுது, ஆந்திராவில் மக்கள் திரள் இயக்கம் வேகமாக வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. கரிம நகர், அடிலாபாத்

மாவட்டங்கள் கல வரப் பகுதிகளாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்தன. ஆந்திரக் கட்சியுடன் 1977 ல் சந்திப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப் பட்டு, 1978 இறுதியில் பேச்சுவார்த்தை தொடங்கியது. இதற்கு பிறகு தரும புரி, சேலம் பகுதியில் அமைப்புகள் வேகமாக வளரத் தொடங்கின. புதிய பிரச்சார முறைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஒலிநாடாவில் பதிவு செய்யப்பட்டு பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது.

அமைப்பு ரீதியாகவும் பேச்சுவார்த்தைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, ஆந்திராவின் நமது போர்தந்திரவழி மற்றும் கடந்த பத்தாண்டு கால அனுபவதொகுப்பு ஆகியவை விவாதிக்கப்பட்டு, செழுமைபடுத்தப்பட்டு அடிப்படை ஆவணங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

தமிழ்நாடு, ஆந்திரா மற்றும் வங்காளத்தைச் சேர்ந்த ஐக்கிய குழு ஆகிய மூன்று குழுக்களும் இணைவது என முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால், 1980 ஏப்ரல் 22ல் தமிழ் நாடு, ஆந்திரா ஆகிய இரு மாநிலக் கட்சிகள் மட்டுமே இணைந்து இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்சிஸ்ட் லெனினிஸ்ட்) மக்கள் யுத்தம் உருவானது.

தொடரும்...

தோழர் கண்ணாமணி

தருமபுரி மாவட்டம் நாகரசம் பட்டிக்கு அருகிலுள்ள முரசுபட்டியில் ஒரு ஏழைச்சிறு விவசாய குடும்பத்தின் ஏழாவது குழந்தையாக 1952 ல் பிறந்தார். உயர்நிலைப்பள்ளி வரை படித்தார். பணையேறும் தொழிலாளியாக தன் வாழ்வை தொடங்கினார்.

முதலில் சி.பி.ஐ. யில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த தோழர் கண்ணாமணி நக்சல்பாரி அரசியலால் ஈர்க்கப்பட்டு புரட்சிகர கட்சியில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார்.

நக்சல்பாரி அரசியலை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, கந்துவட்டி,

நிலமோசடி, குத்தகை, சுரண்டல், கூலி ஏய்ப்பு, சாதிக் கொடுமை, பாலியல் பலாத்காரம், கொலை, கொள்ளை, ரௌடித்தனம் ஆகிய வற்றை அரசின் ஆசியோடு கட்டவிழ்த்து விட்ட சமூக விரோதிகள் தர்மலிங்க செட்டி, பெரியண்ண செட்டி, கேசவரெட்டி போன்ற நிலப்பிரபுக்களை அழித்தொழிப்பதில் முன்னணி பங்கு வகித்தார்.

மேலும், உழைக்கும் மக்களை துன்புறுத்தி வந்த நிலப்பிரபுக்களை ஒன்றிணைந்து, வெள்ளையக் கவுண்டன் என்ற நிலப்பிரபு சங்கம் கட்டினான். தோழர்களின் குடும்பத்தை துன்புறுத்தியும், அறு வடையை கைப்பற்றியும் சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்தும் அட்டகாசம் செய்த இந்த வெள்ளையக் கவுண்டனை அழித்தொழிப்

பதில் முக்கிய பங்காற்றினார்.

அரசியல் ரீதியாக தன் கட்சியிலிருந்து வெளியேறுபவர்களை காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாத சி.பி.ஐ கட்சி புரட்சிகர கட்சியில் இணைந்து பணியாற்றிய ஒரு தோழரை முருகன் என்ற ரௌடி மூலம் சி.பி.ஐ. படுகொலை செய்கிறது. பின்னர் தோழர் கண்ணாமணி தலைமையில், கொலை வழக்கிற்கு சென்று பேருந்தில் திரும்பிக் கொண்டிருந்த ரௌடி முருகன் பேருந்திலேயே மக்கள் முன் அழித்தொழிக்கப்பட்டார்.

இப்படி அமைப்பின் செயல்பாடுகளில் உறுதியாக செயல்பட்ட தோழர் கண்ணாமணி தான் மாநில குழுவிலிருந்து உடனடியாக நீக்கப்பட்டதில் அதிருப்தியடைந்தார். மாநிலகுழு தோழர்களும்

தோழரின் தவறுகளை மாற்றியமைத்து வளர்த்தெடுக்கும் முகமாக அவரை மாநில குழுவிற்ரு உயர்த்தாமல் தவறான அணுகு முறையை கையாண்டனர்.

தோழர் கண்ணாமணி கூட்டக் குழு வழியை தொடர்ச்சியாக நடைமுறைப் படுத்துவேன் என்று கூறிச் சென்றுவிட்டு, பின்னர் அழித்தொழிப்பு வழியை மட்டுமே நடைமுறைப்படுத்தினார். மேலும், இவரது அமைப்பில் பல தவறான சக்திகள் புகுந்தன. இவரது கடைசி கட்டத்தில் மக்களிடம் இருந்து இவரது அமைப்பு தனிமைப்பட நேர்ந்தது. இவருக்கு பிறகு இந்த அமைப்பில் இருந்த சக்திகள் சமூக விரோத சக்திகளாக மாறின.

தோழர் கண்ணாமணியிடம் இருந்த அகநிலைவாத போக்கு இவரது இடது திசை விலகலுக்கு முக்கிய காரணமாகும். அன்றைக்கிருந்த கூட்டக்குழுவின் தலைமையிடம் இருந்த தவறான அணுகு முறையும், தோழர் கண்ணாமணியின் தவறுகளுக்கு துணை புரிந்தன.

எப்படியிருப்பினும், தோழர் கண்ணாமணியின் வாழ்க்கை இறுதி வரை ஒரு புரட்சியாளரின் வாழ்க்கை யாகவே இருந்தது. அவரது உறுதியான, போர் குணமிக்க செயல்பாடுகள் புதிய தலைமுறையினருக்கு ஒரு உத்வேகத்தை எப்பொழுதும் அளிக்கும் என்பது மறுக்கப்படாத உண்மையாகும். ●

● 1979 ல் 'விவசாயி' வேசம் போட்டு விவசாயிகளுக்கும், விவசாய புரட்சிக்கும் துரோகமிழைத்த கொடுங்கோலன் எம்.ஜி.ஆர் அரசை கண்டித்து வள்ளியூர் வாகை குளத்தில் தாய்குலத்தை சுட்டு தன் இரத்த வெறியை தீர்த்துக் கொண்டான் எம்.ஜி.ஆர். இவன் தருமபுரிக்கு வருவதை எதிர்த்து விவசாய சங்கத்துடன் இணைந்து கருப்புக் கொடி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினார்கள். அதே போல், எம்.ஜி.ஆர். கொடும்பாவி எரிப்பதை அறிவித்து ஒரு சிலர் மட்டும் முதலில் எரிக்க முயற்சி செய்யும் போது கைது செய்து காவல்துறையினர் சென்றுவிட்ட பிறகு, பெருந்திரளான மக்களையும், விவசாய சங்கத்தினரையும் திரட்டி எம்.ஜி.ஆரின் கொடும்பாவியை எரித்தனர். இந்த போராட்டம் விவசாய மக்களிடம் பெரும் நம்பிக்கையையும் உற்சாகத்தையும் ஏற்படுத்தியது.

● திருச்சி சிறைத் தோழர்கள் சிறையில் போராடி வந்ததால் அவர்களை தனித்தனியே பிரித்து வெவ்வேறு அறைகளில் அடைக்கப்பட்டனர். தோழர்கள் தொடர்ந்து போராடியதால் தோழர்கள் தமிழரசன், புலவர் கவிய பெருமான், இராதா கிருஷ்ணன், முனிராஜ், இராமகிருஷ்ணன் ஒரே இடத்தில் வைக்கிறார்கள். ஐந்து தோழர்களும் சிறையிலிருந்து தப்பிப்பதற்காக சிறைக்குள்ளேயே கயிறு, சாவி, குண்டுகள் தயாரித்து 1978 ஏப்ரல் 20ம் தேதி திருச்சி சிறையிலிருந்து தப்பிக்கின்றனர். ஆனால், தப்பித்து செல்ல வாகனங்கள் கிடைக்காததாலும் திருச்சி நகரத்திற்கு பெரும்பாலோர் புதியவர்களானதாலும் விரைவிலேயே மீண்டும் கைது செய்யப்படுகின்றனர். இந்நிகழ்ச்சி தமிழக மார்க்சிய - லெனினிசு சக்திகள் மத்தியில் பெரும் உற்சாகத்தையும் வரவேற்பையும் பெற்றது. தமிழக சிறை வரலாற்றிலேயே இது மிகவும் முக்கிய சம்பவமாகவும் ஆளும் வர்க்கத்தை குலை நடுங்கச் செய்ததாகவும் இருந்தது.

● 1979 ல் அரசியல் கைதிகள் விடுதலை இயக்கம் தமிழகத்தில் முதன் முதலாக மக்கள் திரள் வடிவம் பெற்று அதன் மூலம் பரவலான முறையில் பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. தமிழகத்தின் பல்வேறு சிறைகளில் இருக்கும் நக்சல்பாரி புரட்சியாளர்களை வெளிக் கொணரும் முகமாக இவ்வியக்கம் தோழர் கோவை ஈஸ்வரனால் துவக்கப்பட்டது. இவ்வியக்கத்தின் சார்பாக சென்னை, பெண்ணாடம், சேலம், தருமபுரி போன்ற இடங்களில் பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. இக்கூட்டங்களில் சிறையிலிருக்கும் தோழர்களின் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களே, பொதுக் கூட்டங்களில் தங்கள் குடும்பத்தவர்களுக்கும், மக்களுக்கும் காவல்துறையினர் இழைத்த கொடுமைகளை விளக்கி பேசினார்கள். இதனால் மக்கள் மத்தியில் மேலும் பெருமளவு ஆதரவு கிட்டியது.

தோழர் ஓட்சலானை விடுதலை செய் !

கடந்த 14 வருடங்களாக துருக்கிய ஏகாதிபத்திய அடி வகுடி ஆட்சியாளர்களை எதிர்த்து ஆயுதப் போராட்டத்தை தொடுத்து வந்த குர்திஸ்தான் தொழிலாளர் கட்சியின் நிறுவன தலைவரான தோழர் அப்துல்லா ஓட்சலான் துருக்கிய ஆளும் வர்க்கங்களால் நரித்தனமாக கைது செய்யப்பட்டார். கீரிக் மற்றும் கென்ய அரசாங்கங்கள் அமெரிக்கா மற்றும் இஸ்ரேலின் தூண்டுதலின் பேரில் பட்டவாத்தனமாக துரோகம் செய்து, அரசியல் தஞ்சம் கோரிய ஓட்சலானை சதித்தனமாக துருக்கிய அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்தன. 1999 பிப்ரவரி 13 அன்று இவர் கைது செய்யப்பட்ட உடனேயே குர்து மக்கள் வீர தீர்மான போராட்டங்களை நடத்தினர். இஸ்ரேலிய தூதரகங்களை முற்றுகையிட்டனர். கிரீஸ் நாடாளுமன்ற கட்டிடத்தின் முன்னால் குர்து மக்கள் நடத்திய முற்றுகையின் போது ஒருவர் தீக்குளித்து மாண்டார். ஓட்சலானை உடனடியாக விடுதலை செய்யக் கோரிய குர்து மக்களின் போராட்டம் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. மத்திய கிழக்கு பகுதியில் துருக்கி, இரான், இராக், சிரியா ஆகிய நாடுகளில் குர்திஸ்தான் என்ற ஒரு நாட்டையே இழந்து போராட்டத்தின் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் 20 மில்லியன் மக்களின் இதயங்களில் பெரும் நெருப்பை தோற்றுவித்தது. குர்து மக்களின் போராட்ட தலைவன்தான் தோழர் ஓட்சலான். கடந்த 14 வருடங்களாக குர்து மக்கள் குர்திஸ்தான் தொழிலாளர் கட்சியின் தலைமையின் கீழ் ஆயுதப் போராட்டம் நடத்தி வருகின்றனர்

போராட்ட செய்திகள்...

தியாகிகளுக்கு அஞ்சலி செய்ய அணி திரளும் மக்கள்.

தெலுங்கானாவின் கிராமப்புறங்களில் இளம் செயல்வீரர்களை ஒழித்துக்கட்டும் நோக்கத்தில் இறங்கியுள்ள காவல் துறையினரை எதிர்த்து கிராமப்புற மக்கள் வீதிகளிலிறங்கி போராடுகின்றனர். காவல் துறையினரின் கொலைகள் மற்றும் கைதுகளை எதிர்த்து பெருமளவிலான மக்கள் போராட்டங்களில் இறங்கியிருப்பது, தங்களின் விடுதலைக்காக தன்னலமின்றி அர்பணித்த தலைவர்களின் மீது, அவர்கள் கொண்டுள்ள ஆழமான அன்பையும், பற்றையும் காட்டுகிறது. வீரத் தியாகிகளின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவோம் என ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் உறுதியேற்று நிற்பது உன்னத தியாகிகளின் கனவுகளுக்கு மேலும் வலுசேர்க்கிறது.

வாரங்கல் மாவட்டத்தில் சித்தியாலா பகுதியில் தோழர் கண்டிகொண்டா சுதாகர் காவல் துறையினரால் கொல்லப்பட்டபோது மக்கள் வெகுண்டெழுந்தனர். 1998 மார்ச் 17 அன்று போலீஸ் உளவாளியின் தகவலை வைத்து தோழரை காவல்துறையினர் கைது செய்து பின்னர் சுட்டுக் கொன்றனர். தோழர் சுதாகரின் மரணம் காட்டுத் தீ போல் பரவியது. சாலகாரிஜ், ரிபாக்கபாவி, ஜோக்கல், சித்தியால், கட்டாபாவி போன்ற அக்கம் பக்க கிராமத்தின் 5 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் சித்தியாலா - பார்கல் சாலையை மறித்தனர். இரண்டு அரசு போக்குவரத்து பேருந்துகள் சாம்பலாயின. ஆர்பாட்டம் செய்த மக்கள் திரளினர் சித்தியாலா மண்டல் அலுவலகத்தை முற்றுகையிட்டு தங்களின் அன்புத் தலைவரின் உடலை ஒப்படைக்கக் கோரினர். தோழரின் உடலை நோக்கி முன்னேறிய மக்களை காவல்துறையினர் தடுத்து நிறுத்தினர். மக்கள் அவர்களை தள்ளிக் கொண்டு முன்னேறிய போது காவல் துறையினருக்கும் மக்களுக்கும் இடையே மோதல் ஏற்பட்டது. பெண்கள் காவல் துறையின் உதவி ஆய்வாளரையும், காவலர்களையும் செருப்பால் அடித்து கற்களால் தாக்கினர். கண்மூடித்தனமாக தடியடியை துவங்கிய காவல்துறையினரின் லத்திகளை பறித்தெடுத்த மக்கள் திருப்பித் தாக்கினர். கொலை நடந்த இடத்தில் 'பிரேத பரிசோதனை' நடத்திக் கொண்டிருந்த மருத்துவ அதிகாரிக்கும் காவலர்களுக்கும் உதை விழுந்தது. நரபலி கூட்டத்திடமிருந்து தோழர் சுதாகரின் உடலைக் கைப்பற்றிய மக்கள் தீவட்டி ஊர்வலத்தை துவங்கினர். சாலகாரிஜ் பேருந்து நிலையத்திலிருந்து 5 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்களுடன் கிளம்பிய தீவட்டி ஊர்வலம் தோழரின் சொந்த ஊரான முஞ்சினிப்பட்டியை நோக்கி புறப்பட்டது. செம்பதாகைகளும் "தோழர் சுதாகர் எங்களுக்கே !" என்ற முழக்கங்களும் விண்ணை அதிரச் செய்தன. இரவு 9 மணி முதல் அதிகாலை

4 மணிவரையிலும் வீதியெங்கும் திரண்டிருந்த மக்கள் வெள்ளத்தில் தோழர் சுதாகரின் இறுதி ஊர்வலம் நகர்ந்து சென்றது. "அனைத்து மோதல்களும் போலீசின் படுகொலைகளே!", "தோழர் சுதாகர் எங்களுக்கே !" என்ற முழக்கங்கள் மீண்டும் மீண்டும் ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தன.

நிசாமாபாத் மாவட்டத்தின் மாவட்டகுழு உறுப்பினரான தோழர் ராஜி (வினோத்), பன்ஸ்வாடா மைய கெரில்லா குழுவின் கயாண்டர் தோழர் ஜனார்தனன் ஆகியோர் சங்கேஜி பேட் கிராமத்தின் அருகே போலீசுடன் நடைபெற்ற ஒரு மோதலில் கொல்லப்பட்டனர். 1998 அக்டோபர் 10 அன்று நடந்த இச்சம்பவத்தை அறிந்த மக்கள் நூற்றுக்கணக்கில் திரண்டனர். வாரங்கல் மாவட்ட மூப்பன பள்ளி கிராமத்தில் 300க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தீவட்டி ஊர்வலம் நடத்தினர். அக்கிராமத்தில் பொதுக்கூட்டமும் நடைபெற்றது. கம்மம் மாவட்டத்தின் ரோயூருவில், 600க்கும் மேற்பட்டோர் தீவட்டி ஊர்வலம் நடத்தினர். முல்லா கட்டா, ராம்பூர் போன்ற கிராமங்களிலும் பகுதி ஆயுதக்குழுக்களின் தலைமையில் 300க்கும் அதிகமான மக்கள் ஊர்வலம் நடத்தினர். குரிஷலா, லஷ்மிபுரம், தீவர்தூலா, துப்பகுல குடம் கிராமங்களிலும் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் தீ வெட்டிகளுடன் ஊர்வலமாகச் சென்று தங்களின் இன்னுயிர் தியாகிகளுக்கு அஞ்சலி செலுத்தி வீர சபதமேற்றனர்.

வாரங்கல் மாவட்டத்தில் தோழர் குமார் சாமி (சுதர்சன்) தோழர் சம்மாக்கா (சிறி லதா) ஆகியோர் நிலிலவாகு கிராமத்தில் தியாகிகளாயினர். தோழரின் மரணத்தை அறிந்த 2 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தோழரின் சொந்த ஊரான சித்தியால் பகுதியிலுள்ள வோடித்தலா கிராமத்தில் திரண்டனர். இன்னுயிர் தோழர்களின் உடலை செம்பதாகைகளால் போர்த்தி, ஊர்வலமாகச் சென்றனர். ஊர்வலம் சென்ற வழியெங்கும் சுவர் எழுத்துக்கள் எழுதப்பட்டன.

தண்டகாரண்யாவில் தியாகிகள் வாரம்

தண்டகாரண்யா வனப்பகுதியில் காவல் துறையினரின் சிறப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு இடையே தியாகிகள் வாரம் கடைபிடிக்கப்பட்டது. இந்திராவதி நடவடிக்கை, தண்டேஸ்வாரி நடவடிக்கை, வஜ்ரா நடவடிக்கை போன்ற பெயர்களில் காவல் துறையின் அடக்கு முறைகளுக்கு இடையே எண்ணற்ற ஊர்வலங்களும், கூட்டங்களும் நடத்தப்பட்டன. தங்களின் பாரம்பரிய வழியில் கற்குவியல்களை தியாகிகளின் நினைவுத்தூண்களாக எழுப்பிய தண்டகாரண்ய பழங்குடி மக்கள் கடைபிடித்த தியாகிகள் வாரத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அணிதிரண்டனர். ஆயுதக் குழுக்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற நினைவுக் கூட்டங்களில் ஆந்திரா, தண்டகாரண்யா தியாகிகளுக்கும், தோழர் சாரும்ஜிம்தாருக்கும், சர்வதேச கம்யூனிச போராளிகளான தோழர் போல்பாட், தூர்கிஸ்தான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொதுச்

செயலர் மெகம்மத் டிமிர்டாக் போன்றவர்களுக்கும் அஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது.

தியாகிகள் நினைவு வாரத்தை கடைபிடிக்கும் போது போலீசார் குடும்ப கிராமத்திலும், இரால் கிராமத்திலும் இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களிலும் அதிரடி சோதனைகளை நடத்தினர். ஆகஸ்டு 4 ஆம் தேதி புஸ்னார் கிராமத்தில் கூட்ட நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அப்போது அதிரடி தாக்குதல் நடத்திய போலீசார் திரும்பிச் செல்லும் போது ஆயுதக் குழுவின் பதுங்கு தாக்குதலில் சிக்கினர். இதில் எவரும் காயமடையவில்லை எனினும், போலீசார் பின்வாங்கும் போது ஒரு மணி நேரத்திற்கும் மேலாக கண்மூடித்தனமாக கூட்டுக் கொண்டே பின்வாங்கிச் சென்றனர். இந்நடவடிக்கையின் ஒரு பகுதியாக காவல் துறையினர் தால குடும்ப காவல் நிலையத்தில் ஒரு தாக்குதல் நாடகத்தை அரங்கேற்றினர். இக்காவல் நிலைய போலீசார் பல மணி நேரமாக காவல் நிலையத்திலிருந்து தொடர்ந்து கூட்டுக்கொண்டே இருந்தனர். பின்னர் “50க்கும் மேற்பட்ட நச்சடைகுகளின் தால குடும்ப காவல் நிலையத்தின் மீதான மற்றுமொரு தாக்குதலை முறியடித்தோம்” என பத்திரிக்கைகளுக்கு பேட்டியளித்து பெருமை கொண்டாடினர்.

கைதுகளை எதிர்த்த மக்கள் போராட்டங்கள்

கரிம் நகர் மாவட்டத்தில் மேட்பள்ளி நகரில் மோசமான வர்க்க எதிரியான மகேஷ்வர் ராவை மக்கள் யுத்தத்தின் கெரில்லா குழு அழித்தொழித்தது. இதைத் தொடர்ந்து அந்நகரிலும், சுற்றிய கிராமங்களிலும் போலீசார் பீதியைக் கட்டவிழ்த்து விட்டனர். இவைகளைக் கண்டு மக்கள் அஞ்சி வீழ்ந்து விடவில்லை மாறாக பல்வேறு வடிவங்களில் எதிர்ப்புகளைக் காட்டினர். ஊதாரணத்திற்கு ஜாக சாகர் கிராமத்தில் போலீசார் 13 இளைஞர்களை கைது செய்ததை எதிர்த்து 1000 க்கும் அதிகமான மக்கள் காவல் நிலையத்தை முற்றுகையிட்டு, தங்களின் தோழர்களை விடுதலைச் செய்ய வைத்தனர்.

அடிலாபாத் மாவட்டத்தில் இந்திரவல்லி மண்டலில் சிறிகோண்டா கிராமத்தில் கேசவராவ் என்ற விவசாயி கைது செய்யப்பட்டு, சித்திரவதையில் கொல்லப்பட்டார். அவரின் உடலை ஒரு மாட்டுவண்டியில் வைத்து உருக்கு வெளியே கொண்டு சென்று வீசி விட போலீசார் முயற்சித்தனர். ஒட்டு மொத்த கிராம மக்களும் காவல் நிலையத்தை சூழ்ந்து கொண்டு கல்லெறியத் துவங்கினர். 4 மணி நேரத்திற்கும் அதிகமாக நடைபெற்ற இந்த மறியல் பெரும் படையுடன் துணை சூப்பிரண்டு வரும் வரைத் தொடர்ந்தது. போலீஸ் வாகனங்களை மறித்துக் கொண்ட மக்கள் கேசவராவ் சாவுக்கு காரணமான உதவி ஆய்வாளரை உடனே தற்காலிக நீக்கம் செய்யவும், குடும்பத்திற்கு நஷ்ட ஈடு வழங்கவும் கோரினர். போலீசின் அச்சுறுத்தல் போராடிய மக்களின் முன் எடுபடாமல் போகவே, இறுதியாக மக்களிடம் தலைவணங்கிய துணை சூப்பிரண்டு உதவி ஆய்வாளரை உடனடியாக சஸ்பென்ட் செய்தான்.

பவோத் பகுதியில், காண்டி கிராமத்தில் மக்கள் திரள்

அமைப்பின் செயல் வீரர் கைது செய்யப்பட்டபோது மொத்த கிராமமும் கிளர்ந்தெழுந்து அவரை விடுவிக்கச் செய்தனர். நிகினி கிராமத்தின் இளைஞர்களை போலீசார் கண்மூடித் தனமாக கைது செய்தபோது மக்கள் போலீசை தடுத்து நிறுத்தினர்.

கோத்தபள்ளி கிராமத்தில் போலீசார் ஒரு பழங்குடி இளைஞரை அதி காலையில் தூக்கிச் செல்ல முயற்சித்த போது, கிராமத்தின் பெண்களும், ஆண்களும், கோடாரி, கம்புகள், கத்திகள் போன்ற தங்களது மரபு ரீதியான ஆயுதங்களுடன் போலீசாரை சுற்றி வளைத்து கொண்டனர். மக்களின் உறுதியைக் கண்ட போலீசார் அவ்விளைஞரை விடுதலை செய்தனர்.

பட்டனாபூர் கிராமத்திலும் பகுதி இளைஞரை மக்கள் காவல் துறையினரின் கைதிலிருந்து விடுவித்தனர். சாரங்கபூர் மண்டலில் சில்பெல்லி கிராமத்தின் 3 இளைஞர்களை காவல்துறையினர் இழுத்துச் செல்ல முயன்ற போது பஞ்சாரா பழங்குடி மக்கள் கூட்டான எதிர்ப்பைக் காட்டி இருவரை விடுவித்தனர். ஒருவரை அழைத்துச் சென்ற போலீசார் 3 நாட்களாக சித்திரவதை செய்து கொண்டிருந்தனர். ஆனால் மக்கள் மீண்டும் அணிதிரண்டு காவல் நிலையத்திலிருந்து அவரை விடுதலை செய்ய வைத்தனர். ரவீந்திர நகர் கிராமத்தில் கெரில்லா குழுவைப்பற்றிய தகவலை தெரிந்து கொள்ளுவதற்காக வந்த காவல் துறையினருக்கு மக்களை கடுமையாக தாக்க வேண்டியதாயிற்று. மக்கள் கோபத்துடன் திருப்பித்தாக்கத் துவங்கியதும் பின்வாங்கிச் சென்றுவிட்டனர்.

நிரம்ல் பகுதியில் மத்திய கூட்டுறவு வங்கியின் தலைவரை மக்கள் யுத்த கெரில்லாக்கள் அழித்தொழித்ததை ஒட்டி சாரங்கபூர் மண்டலின் பல கிராமங்களில் போலீசார் அதிரடி தாக்குதல்களை நடத்தினர். கண்ணில் கண்டவரை எல்லாம் தாக்கி, வதை செய்தனர். சில பகுதி இளைஞர்களை கைது செய்ய போலீசார் முயற்சி செய்த போது மக்கள் ஒன்றுபட்டு எதிர்ப்பு தெரிவித்து அதை முறியடித்தனர்.

கரிம் நகர் மாவட்டத்தில் ஹஸ்ராபாத் பகுதியில் வல்சாபூர் கிராமத்தில் ஏழை நிலமற்ற விவசாயிகள் நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்து நிலத்தைக் கைப்பற்றி பயிரிடத்துவங்கினர். போலீஸ் இவர்களை தாக்கி 6 பேர்களை கைது செய்தது. 200க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் காவல் நிலையத்திற்கு சென்று தர்ணா மேற்கொண்ட போது மேலும் 15 பேர் கைது செய்யப்பட்டனர்.

ஜெகத்தியால் பகுதியின் ரங்காபூர் கிராமத்திலிருந்து ‘தனி சனநாயக தெலுங்கானா’ வின் பொதுக் கூட்டத்திற்காக சென்று கொண்டிருந்த 40 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். இந்த செய்தி ரங்காபூரை எட்டியதும் 120 பேர் மண்டல பரிசித் அலுவலகம் மற்றும் காவல் நிலையத்தின் அருகே மறியல் செய்தனர். இதனால் சிலர் உடனடியாக விடுவிக்கப்பட்டனர், மற்றவர்கள் மீது வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டது.

கடுமையான அடக்கு முறைக்கு இடையில் வளர்ந்து வரும் மக்கள் போராட்டங்கள் தெலுங்கானாவின் பிற பகுதிகளிலும் பரவுகிறது. தங்கள் கிராமங்களின் பகுதி இளைஞர்களை வேட்டையாடி ஒழித்துவிட துடிக்கும், சந்திரபாபு நாயுடுகள், அத்வானிகள், டேரா மற்றும் அரவிந்தாஸ் போன்றோர்களின் முயற்சியை மக்கள் வீரதிரமுடன் எதிர்த்து முறியடித்து வருகின்றனர்.

அடக்கு முறைக்கிடையிலும் தொடரும் நிலப்போராட்டம்.

கடந்த இரண்டு வருடங்களாக தெலுங்கானாவின் கிராமப்புறங்களிலும், ஆந்திராவின் வடகிழக்கு பகுதியிலும் 600 க்கும் மேற்பட்டவர்களை கொன்று போலீசார் வெள்ளை பயங்கரவாதத்தை போராடும் மக்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளனர். ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். பெண்களை மாண்பங்கம் செய்துள்ளனர். மக்களின் சொத்துக்களை நாசம் செய்து கண்மூடித்தனமாக தாக்குகின்றனர். கெரில்லா குழுக்களைப் பற்றியும் செயல்வீரர்களைப் பற்றிய செய்திகளையும் சேகரிக்க கிராமங்கள் தோறும் ஏஜென்டுகள் நிறுவியிருக்கிறார்கள். செயல்வீரர்களின் சுற்றத்தாரை கொன்றொழிக்க ஆயுத நடவடிக்கை குழுக்களை அமைத்துள்ளனர். ஆயினும் மக்கள் யுத்தத்தையும், அதன் தலைமறைவு மக்கள் திரள் அமைப்புகளின் செயல்வீரர்களையும் ஒழித்து மக்கள் இயக்கத்தை ஒழித்துவிடலாம் என்று எண்ணியவர்களின் நோக்கம் முழுமையாக தோல்வியடைந்தது.

தேடுதல் வேட்டைகள், பதுங்கு தாக்குதல்கள், மோதல்களுக்கு இடையில் விவசாயிகள் நூற்றுக்கணக்கான போராட்டங்களை நடத்த முன்வந்தனர். நிலம், வாழ்விடமான ஆதாரம், தங்களது புரட்சிகர அதிகார அமைப்புகளை நிறுவுவது போன்றவைகளை ஆயுதப்போராட்ட பகுதிகளில் முன்னெடுத்து வரும் விவசாயிகள் நிலப் போராட்டம் மட்டுமின்றி கூலி, விலை நிர்ணயம், மானிய வெட்டு போன்றவற்றையும் எதிர்த்து போராடினர்.

நிசாமாபாத் மாவட்டத்தில் 1998 ஜனவரி- மார்ச்சிற்கு இடையே 18 கிராமங்களில் உள்ள நிலப்பிரபுக்களின் 916 ஏக்கர் நிலம் கைப்பற்றப்பட்டு 540 குடும்பங்களுக்கு வினியோகிக்கப்பட்டது. 40 ஏக்கர் பழத்தோட்டமும், 20 ஏக்கர் பாரஸ்டு நிலமும் கூட பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. கைப்பற்றப்பட்ட மூன்று டிராக்டர்கள் மற்றும் 2 கரும்பு அரைவை இயந்திரங்கள் அந்த குறிப்பிட்ட கிராமத்தின் கூட்டுமையாக்கப்பட்டது.

1998 மே 10 ல் வாரங்கலின் கோட்டாஞ்சா கிராமத்தின் நிலப்பிரபுவுக்கு சொந்தமான 12 ஏக்கர் மாந்தோட்டம் 600 மக்களால் கைப்பற்றப்பட்டது. மாங்காய் மரங்கள் தங்களுக்குக்கிடையில் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டன.

கரீம் நகர் மாவட்டத்தில் வல்லபூரில் நிலப்பிரபுவுக்கு

சொந்தமான 16 ஏக்கர் நிலம் கைப்பற்றப்பட்டது. 200க்கும் அதிகமான மக்கள் 20 ஏக்கல்பைகளை பூட்டி நிலத்தை சாகுபடி செய்தனர். இவர்களில் பெண்கள் 60 பேர் . 5 பேர் கொண்ட 'நிலப்போராட்ட கமிட்டி' அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வாரங்கல் மாவட்டத்தில் ராம்பூர் கிராமத்தில் மூன்று நிலப்பிரபுக்களுக்கு சொந்தமான 54 ஏக்கர் நிலம் விவசாயிகளால் கைப்பற்றப்பட்டது. 2 ஏக்கர் நிலம் குடியிருப்பு பகுதிக்கு ஒதுக்கப்பட்டு வீடில்லாதவர்களுக்கு வினியோகிக்கப்பட்டது.

இந்த நிலங்கள் எல்லாம் 1990-91 ல் கைப்பற்றப்பட்டவை. காவல் துறையினரின் அச்சுறுத்தல் காரணமாக கடந்தசில வருடங்களாக தரிசாகக் கிடந்தன. கிராமங்களை விட்டு ஓடிய நிலப்பிரபுக்கள் மக்களிடம் சரணடைந்து தங்களது உபரி நிலத்தை மக்களுக்கு பகிர்ந்திட சம்மதித்துள்ளனர்.

1998 மார்ச் 10 அன்று கரிம் நகரின் மேட்பள்ளி பகுதியைச் சேர்ந்த 7 கிராமங்களின் 500 க்கும் மேற்பட்ட விவசாயிகள் மஞ்சளுக்கு கட்டுப்படியாகும் விலை கோரி நகரச் சந்தையை நோக்கி ஊர்வலமாகச் சென்றனர். மஞ்சளுக்கு சந்தை விலையை விட குறைந்த விலையை கொடுத்து குர்தாலா மற்றும் மேட்பள்ளி சந்தையின் வர்த்தகர்கள் விவசாயிகளை சுரண்டி வருகின்றனர். வர்த்தகர்கள் அனைவரும் சங்கமாக சேர்ந்து கொண்டு இரக்கமற்ற சுரண்டலை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

பண்ணையாட்கள் மற்றும் விவசாய கூலிகளின் போராட்டம்

பண்ணையாட்களுக்கு வருடத்திற்கு 13 ஆயிரம் ரூபாய் கூலியும், இலவச மருத்துவ உதவியும், இரு ஜோடி உடைகளும், வேலையின் போது விபத்தில் மரணமடைந்தால் ரூ 60 ஆயிரம் நஷ்டஈடாக வழங்க வேண்டும், ஒரு பேட்டரி விளக்கு, மூன்று ஜதை காலணிகள், வருடத்திற்கு ஒரு போர்வை, மாதத்திற்கு மூன்று நான் விடுமுறை மற்றும் இரவு நேர வேலையை நிறுத்துவது போன்ற கோரிக்கைகளை முன்வைத்து பண்ணையாட்கள் அணிதிரட்டப்பட்டனர்.

கரிம் நகரின் எலுகுமண்லி கிராமத்தில் 200 பண்ணையாட்கள் இரண்டு நாள் வேலைநிறுத்தம் செய்ததுடன், கூட்டத்தையும் ஏற்பாடு செய்தனர். பண்ணையாட்களை வேலைக்கு அமர்த்தியிருந்த நிலப்பிரபுக்களும், பணக்கார விவசாயிகளும் வருடத்திற்கு 12 ஆயிரம் ரூபாய் கூலியும் விபத்தில் மரணமடைந்தால் ரூ 30 ஆயிரம் நிவாரணமும் வழங்குவது என ஏற்றுக்கொண்டனர். இத்துடன் பிற அனைத்து கோரிக்கைகளும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

பல்வேறு கிராமங்களில் தினக்கூலி உயர்வுக்காக விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இரண்டு நாள் முதல் 5 நாட்கள் வரை வேலை நிறுத்தம் செய்தனர். தினக்கூலியானது ஆண்களுக்கு ரூ 25

லிருந்து 35 ஆகவும், பெண்களுக்கு ரூ 20 லிருந்து 30 ஆகவும் உயர்த்தப்பட்டது. இப்போராட்டங்களை வெட்கடராவ்பேட், ரானாபூர், நகரம், லிங்காலா, ரோம்பி குண்டா, தெனுகுபாலி போன்ற கரிம் நகரின் மாவட்டத்தின் கிராமங்களில் விப்ளவ ரயத்து கூலி சங்கம் மற்றும் மகிலா விழுக்கி சங்கம் ஆகிய அமைப்புகள் தலைமை தாங்கி நடத்தின.

பஞ்ச நிவாரண பறிமுதல்கள்

1998 ஜனவரி-பிப்ரவரி மாதங்களில் நிசாமாபாத் மாவட்டத்தின் 11 கிராமங்களில் நடத்தப்பட்டன. 2,100 மக்கள் கலந்து கொண்டு 1511 குவிண்டால் நெல் மற்றும் சோளத்தையும் பிற உணவுத் தானியங்களையும் பறிமுதல் செய்தனர். பஞ்சத்தால் வாடிய கூலி, ஏழை விவசாயிகளுக்கு இவை பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன.

கலந்துண்ணல் விருந்து

1998 செப்டம்பர் - அக்டோபர் மாதத்தில் வாரங்கல் மாவட்டத்தின் சில கிராமங்களில் கலந்துண்ணல் விருந்துகள் நடத்தப்பட்டன. பாரக்கல் பகுதியில் பெட்டாபுரம் கிராமத்தில் செப். '98ல் நடைபெற்ற விருந்தில் அனைத்து சாதியையும் சேர்ந்த 1300 மக்கள் பங்கேற்று கூட்டாக உணவருந்தினர். அனகாபேட் கிராமத்தில் 800 பேர் இந்த கூட்டு விருந்தில் கலந்து கொண்டனர். நிலப்பிரபுக்கள் மற்றும் பணக்கார விவசாயிகளிடமிருந்து இதற்காக வசூலிக்கப்பட்ட அரிசி பயன்படுத்தப்பட்டது. இரு கிராமங்களிலும் தலித் மக்கள் விருந்து பரிமாறினர். கடந்த சில மாதங்களாக தெலுங்கானாவின் சில கிராமங்களிலும் இன்னமும் சிறப்பான முறையில் இது போன்ற அதிகமான கூட்டுவிருந்துகள் நடைபெற்று வருகின்றன. பண்பாட்டு ரீதியாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடையே காணப்படும் ஒற்றுமையை கண்டு நிலப்பிரபுக்களும், சுயநலமிகளும் ஆடிப்போயுள்ளனர். சில இடங்களில் போலீசை உசுப்பிவிட்டு கூட்டு விருந்தை சீர்குலைக்கவும் இவர்கள் முயற்சிகளை செய்தனர். ஒரு கிராமத்தில் விருந்தில் கலந்து கொண்டு வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்த மக்களை காவல் துறையினர் அச்சுறுத்தியதுடன், சிலரை கைதும் செய்தனர்.

சாதி ஒடுக்கு முறையையும், சாதிய தப்பெண்ணங்களையும் உடைக்கும் நோக்கில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுவரும் இந்த கலந்துண்ணல் காலாவதியான சாதிய சிந்தனையையும், தப்பெண்ணங்களையும் மெதுவாக உடைத்தெறிந்து மேலும் ஒற்றுமையையும், ஒன்று கலத்தலையும் சாதிக்கும் என்ற நோக்கத்தில் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

பீடி இலை தொழிலாளர் போராட்டம்.

தண்டகாரணியாவின் பீடி இலைத் தொழிலாளர்களின் போராட்டம் இ.க.க(மா-லெ)(மய) தலைமையில் 18 வருடங்களாக நடைபெற்று வருகிறது. 18 வருடங்களுக்கு முன்னர் 1981-82ல்

கட்சிரோலி மாவட்டத்தில் 70 இலைகளைக் கொண்ட கட்டு ஒன்றிற்கு 3 காசுகள் மட்டுமே கூலி வழங்கப்பட்டது. பஸ்தாரில் 50 இலைகளைக் கொண்ட கட்டிற்கு 2 முதல் 3 காசுகள் வழங்கப்பட்டன. தொடர்ச்சியான பல வருட கால போராட்டத்தின் விளைவாக தற்போது பன்மடங்கு உயர்ந்த அளவிலான கூலியை பெறுகின்றனர்.

1998 ன் கோடை காலத்தில் "பீடி இலை தொழிலாளர் போராட்ட கமிட்டிகள்" கட்சிரோலி மற்றும் பண்டாரா மாவட்டத்தின் 1000 கிராமங்களில் கட்டப்பட்டன. தொழிலாளர்களின் போராட்டத்திற்கு தலைவணங்கிய அரசாங்கம் கட்டு ஒன்றிற்கு 66.5 காசுகள் வழங்குவதாக அறிவித்தது. ஆனால் மக்கள் காண்டிராக்டர்களிடமிருந்து கட்டு ஒன்றிற்கு 135 காசுகளை பெறுவதற்கு உத்திரவாதம் செய்து கொண்டனர். நாட்டிலேயே மிக அதிகமான கூலியை கட்சிரோலி மற்றும் பண்டாராவின் பீடி இலை தொழிலாளர்கள் தான் பெறுகின்றனர். அரசாங்கத்தின் கடுமையான அடக்கு முறைகளுக்கு இடையே மக்களின் உறுதியான ஒன்று பட்ட போராட்டத்தால் முடியாதது எதுவும் இல்லை என்பதை இது நிரூபித்தது.

மத்திய பிரதேசத்தின் பாலகாட், கன்சீர், தண்டேவாடா, பஸ்தார், ராஜ் நந்துகோன் பகுதியில் அரசாங்கம் பீடி இலை பொறுக்குவதற்கான கூலியை முடக்கிவைத்திருந்தது. பழங்குடி மக்களின் கோரிக்கைக்கு அடிபணிவதைவிட பீடி இலையிலிருந்து வரும் வருவாயை இழக்கக் கூட அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. தனியார் காண்டிராக்டர்களை விட அரசாங்கம் மிகப்பெரிய சுரண்டலாளன் என்பதை இது அப்பட்டமாக காட்டியது. அரசாங்கத்தின் பிடிவாத போக்கினால் ஆத்திரம் கொண்ட ஆறு மாவட்டங்களின் பீடி இலை தொழிலை சார்ந்த குடும்பங்கள் தாலுகா மையங்களில் ஆயிரக்கணக்கில் ஊர்வலங்கள் கூட்டங்கள், மாறியல்கள் மூலம் தங்களது கோபங்களை வெளிப்படுத்தினர்.

இதன் ஒரு பகுதியாக குந்தா நகரில் 10 ஆயிரம் மக்கள் கலந்து கொண்ட மாபெரும் எதிர்ப்பு பேரணி நடைபெற்றது. மற்றொரு ரேகு பகுதியில் 20 ஆயிரம் மக்கள் ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டனர். நத் கோன், பால் காட் கோட்டம் மற்றும் தெற்கு பஸ்தாரில் மக்கள் குடிப்படையினர் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள மூங்கில் சேமிப்பு கிடங்குகளுக்கு தீ யிட்டனர். ஏப்ரல் 7 அன்று 'முழு அடைப்பு' நடத்தப்பட்டது. மக்களின் கடுமையான போராட்டத்தினால் கட்டு ஒன்றிற்கு 45 காசிலிருந்து 50 காசாக கூலி உயர்த்தப்பட்டது.

தண்டகாரணியா ஆதிவாசி கிசான் மஸ்தூர் சங்கடனா, சிராந்திகாரி ஆதிவாசி மகிளா சங்கடனா, போன்ற அமைப்புகளும், மக்கள் குடிப்படையினரும் போராட்டங்களில் செயலூக்கமுடன் தலைமையேற்றனர். சாலைகளை வெட்டி போக்குவரத்தை தடை செய்தது, மரங்களை வெட்டி சாலைகளை மறித்தது போன்ற பல வழி முறைகளில் மக்கள் குடிப்படையினரின் செயல்பாடுகள் சிறப்பாக அமைந்தது.

போர்க்கள செய்திகள் ...

1998 ஜூன் மாதத்தில் மத்திய உள்துறை அமைச்சர் அத்துவானி தலைமையில் 'கூட்டு ஒருங்கிணைப்பு மையம்' அமைக்கப்பட்ட பின்னர் உலகவங்கியின் செல்ல நாய்க்குட்டியான சந்திரபாபு நாயுடுவின் அரசாங்கம் இ.க.க.(மா-லெ) (மய) மீதும், அதன் கெரில்லா குழுக்கள், செயல்வீரர்கள், மக்கள் திரள் அமைப்புகளின் தலைவர்கள் மீது கொடூர தாக்குதலை கட்டவிழ்த்து உள்ளது. இதன் ஒரு பகுதியாக தண்டகாரணியாவில் 1998 ஜூன் முதலாக எதிரியின் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட தாக்குதல்கள் துவங்கின. ஜூன் முதல் ஆகஸ்டு மாதத்திற்குள் தண்டேஸ்வாரி நடவடிக்கை, இந்திராவதி நடவடிக்கை, வஜ்ரா நடவடிக்கை என்ற பெயர்களில் சிறப்பு அடக்கு முறை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சிறப்பு ஆயுதப் படையினரை முதன்மையாகக் கொண்டு மாவட்ட காவல் துறை துணை கண்காணிப்பாளர் (டி.எஸ்.பி.) மற்றும் உட்கோட்ட அதிகாரிகள் (காவல் துறை) தலைமையில் இவைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

தண்டேஸ்வாரி, வஜ்ரா போன்ற நடவடிக்கைகள் கிராம மக்களிடையே பீதியை உருவாக்குவது, சிறிய கடை வியாபாரிகளை அடையாளம் கண்டு தொடர்புகளை உடைப்பது, ஆயுதக் குழுக்களுக்கு உதவி செய்யும் வர்த்தகர்கள் மற்றும் கீழ்மட்ட அரசு ஊழியர்களை அடையாளம் காண்பது போன்ற நோக்கங்களை மையமாக வைத்து நடத்தப்பட்டது. இந்திராவதி நடவடிக்கை ஜூலை 28 தியாகிகள் தினத்தை முறியடிக்கும் நோக்கத்தில் நடத்தப்பட்டது.

கிராமங்களில் தொடர்ந்து அதிரடி தாக்குதல்களை நடத்துவது, கிராம வளர்ச்சிக் குழு மற்றும் அதன் பணிகளை தடுப்பது. கிராம ஆட்சி மன்ற குழுக்கள் மற்றும் பிற அமைப்புகளின் செயல்வீரர்களை தேடுவது, கைது செய்வது என வெறியாட்டம் நடத்தப்பட்டது. கடை வியாபாரிகள், பாதுகாப்பு வியாபாரிகள் போன்றவர்களிடம் பெரும் தொகையில் லஞ்சம் வசூலிக்கப்பட்டது. நக்சலைட்டுகளுக்கு உதவுவதாக வழக்கு போட்டு விடுவோம் என மிரட்டி பணம் பறித்தனர். துவக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் பலர் கைது செய்யப்பட்டனர். கடைவாசல்களிலும், சந்தைகளிலும் உளவு போலீஸ் மோப்பம் பிடித்துக் கொண்டிருக்க அமர்த்தப்பட்டனர். பாஸ்தார் வணிக கழகம் போலீஸ் அராஜகத்தைக் கண்டித்து ஜூலை 23 அன்று 'முழு அடைப்பு' நடத்தியது. காவல் துறையினரின் பணப் பறிப்பையும், அடக்கு முறையையும் கண்டித்து ஜகதால்பூர் நகரில் ஊர்வலம் நடத்தினர்.

இது போன்ற கடுமையான சிறப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு மக்களிடமிருந்து கெரில்லா படைகளை தனிமைப்படுத்திவிட முயற்சி செய்யும் அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு முயற்சிகளையும் கெரில்லா படை மக்களின் இன்னும் சிறப்பான ஒத்துழைப்புடன் எதிர்கொண்டு முறியடித்து வருகின்றனர்.

● 1998 பிப்ரவரி - அக்டோபருக்கு இடையே 6 அதிகாரிகள் உட்பட 28 காவல்துறையினர் அழித்தொழிக்கப்பட்டனர். 3

அதிகாரிகள் உட்பட 39 காவல்துறையினர் ஊனப்படுத்தப்பட்டனர். கெரில்லாக்கள் தொடர்ந்து நடத்திய சில பதுங்கு தாக்குதல்கள், மற்றும் ஆயுத மோதல்களைக் காண்போம்.

● 1998 பிப்ரவரி - கட்சிரோலியில் காவல்துறை உதவி ஆய்வாளர் அழித்தொழிக்கப்பட்டார்.

● 1998 மே 18 அன்று தெற்கு பஸ்தாரில் ஓசூர் காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த இணை உதவி - ஆய்வாளரும் தலைமைக் காவலரும் கொல்லப்பட்டனர். மக்கள் குடிப்படையைச் சேர்ந்த நடவடிக்கை குழு இந்த தீர்மிகு தாக்குதலை நடத்தியது.

● 18 ஜூன் அன்று தெற்கு பஸ்தாரின் பாமேட் காவல் நிலையத்தின் எ.எஸ்.ஐ காவல் நிலையத்திற்கு அருகே வைத்து கெரில்லாக்கள் மற்றும் குடிப்படை உறுப்பினர்களால் அழித்தொழிக்கப்பட்டனர்.

● பண்டாரா - பாலகாட் கோட்டத்தில் இணை கண்காணிப்பாளர் (எ.எஸ்.பி) தலைமையில் வந்த காவல் அணி மக்கள் யுத்தத்தின் பன்ஸ் வாடா தளத்தை எதிர்கொண்டது. தளத்தின் மீது துப்பாக்கி சூடு நடத்திய காவல் அணி மீது கெரில்லாக்கள் பதிலடி தாக்குதல் தொடுத்தனர். எ.எஸ்.பி. ஆர்.என். பன்சால் என்பவனும், எ.எஸ்.ஐயும் கொல்லப்பட்டனர். எந்தவித சேதமும் இன்றி கெரில்லாக்கள் பாதுகாப்பாக பின்வாங்கினர்.

● ஆகஸ்டு 5 ம் தேதியில் கட்சிரோலி கோட்டத்தின் மக்கள் யுத்த கெரில்லாக்களின் பதுங்கு தாக்குதலில் சிக்கி 5 காவலர்கள் ஒழிந்தனர்.

● அக்டோபர் 10 அன்று கெரில்லாக்களின் கண்ணி வெடியில் சிக்கி 16 காவலர்கள் சின்னா பின்னமாயினர். ஒரு டி.எஸ்.பி. மற்றும் எஸ்.ஐ. உட்பட 15 பேர் பயங்கரமாக படுகாயமுற்றனர்.

இதே காலகட்டத்தில் கெரில்லாக்கள் 8 தோழர்களை இழந்தனர். தெற்கு பஸ்தாரின் தாலகூடம் காவல் நிலையத்தின் மீது அதிரடி தாக்குதல் நடத்திய போது 5 பேரும், வடக்கு பஸ்தாரில் மோதலின் போது இரு தோழர்களும், பாலகாட்டில் மோதலில் ஒரு தோழரும் இறந்தனர்.

ஆளும் வர்க்கங்களின் ஏவல் நாய்களாக வந்து சிறப்பு நடவடிக்கைகள் என்ற பெயரில் மக்களையும், மக்கள் இயக்கத்தையும் ஒழிக்க வரும் எதிரிகளுக்கு தண்ட காரணியாவில் மட்டுமல்ல, நாட்டின் எந்த ஒரு பகுதியிலும் இதே கதிதான் ஏற்படும். மக்களின் உண்மையான ஆதரவுடன் அவர்களை போராட்டங்களிலும், ஆயுத எதிர்ப்புகளிலும் ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் மக்கள் விரோதிகளின் புதிய தாக்குதல்களை வெற்றிகரமாக முறியடித்து புரட்சிகர இயக்கத்தை முன் கொண்டு செல்ல முடியும் என இச்சம்பவங்கள் கட்டியம் கூறுகின்றன.

ஆக்சிஜனுக்கு ஏங்கும் ஒரு நலிந்த நோயாளி

இ.க.க. (மா.லெ) செங்கொடிக்கு ஒரு பதில்

இந்திய கம்யூனிஸ்ட்கட்சி (மா-லெ) செங்கொடி தனது ரெட்ஸ்டார் செப்- 98 இதழில் “மருத்துவர்தனக்கு முதலில் மருத்துவம் செய்து கொள்ளட்டும்” என்று தலையிடப்பட்ட கட்டுரையில் (இ.க.க. (மா.லெ) மக்கள் யுத்தம், செங்கொடியினர் மீதுவைத்த விமர்சனத்திற்கு பதிலாக எழுதப்பட்டது) கட்டுரையாசிரியர் அக்கட்சியின் மாறிக்கொண்டிருக்கும் நிலைபாடுகள் மற்றும் முக்கிய வலது திசை விலகல்களை நியாயப்படுத்த முயற்சிக்கிறார். சம்மந்தப்பட்ட விசயங்களில் இருந்த முக்கிய பிரச்சனைகளை குழப்புவுதன் மூலம் தெளிவான பதிலை தவிர்த்து விட அக்கட்டுரை முயற்சிக்கிறது.

அவர்களின் பதிலில் இருந்து எழும் கேள்விகளாவன:

(1) நீண்டகால மக்கள் யுத்தத்தின் மூலம் பகுதிவாரியாக அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் மூல உத்தியை இ.க.க. (மா-லெ) செங்கொடி (இனி செங் கொடி என குறிப்பிடுவோம்) ஏற்றுக் கொள்கிறதா? ஆம், எனில் அதன் தற்போதைய செயல் உத்திகள் மூல உத்தியுடன் எவ்வாறு இணைக்கப்பட்டுள்ளன? இல்லை, எனில் ‘நவ காலனிய முதலாளிய வளர்ச்சி’ என்று அழைக்கப்படும் இக் கட்டத்தில் அதிகாரத்தை கைப்பற்ற அதன் மூலஉத்தி என்ன?

(2) புதிய சனநாயக புரட்சியின் அச்சாணியாக விவசாய புரட்சியை அது ஏற்றுக் கொள்கிறதா? இல்லை எனில், எப்படி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவது? ஆம் எனில், இந்த முக்கிய பணியை முன்கொண்டு செல்ல என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது?

(3) இந்தியாவில் இன்று மேலாதிக்கத்தில் இருக்கும் உற்பத்தி முறை எது என தெளிவுப்படுத்த வேண்டும். ‘சிதைக்கப்பட்டதாகவோ அல்லது நவ காலனிய மாகவோ’ எப்படியிருப்பினும், ‘முதலாளிய வளர்ச்சியை’ நோக்கி உற்பத்தி முறை வேகமாக சென்று கொண்டிருந்தால் (ரெட்ஸ்டார் - செப் 98-பக்.13) இந்திய புரட்சியின் மூலஉத்தியில் ‘பண்பு ரீதியான மாற்றம்’ என அழைக்கப்படுவதில், அது என்ன பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது?

(4) மிகச் சொற்ப சனநாயக அமைப்புகளும் மரபுகளும் கொண்ட இந்தியா போன்ற நாட்டில், அடிப்படையிலேயே சட்டரீதியான கட்சி அமைப்புடன் (தலைமை உட்பட) வாக்க போராட்டத்தை எப்படி கூர்மைப்படுத்த செங்கொடி கருதுகிறது. மேலும், சட்ட ரீதியாக இருந்து கொண்டே பாசிச சக்திகளை எவ்வாறு எதிர்கொள்ள எண்ணுகிறது?

(5) வாக்கப் போராட்டத்தை கூர்மைப்படுத்தாமல் கட்சியின் போல்கவியமயமாக்கலை அடைய முடியுமா?

இக்கேள்விகளை முன்வைத்துவிட்டு, நாம் இப்போது செங்கொடியின் ரெட் ஸ்டார் செப்-98 இதழில் எழுப்பியிருந்த சில முக்கிய விசயங்களை எடுத்துக் கொள்வோம்.

1. மூல உத்தி மற்றும் செயல் உத்திகள் பற்றி

‘ஆயுத போராட்டம்’ பற்றிய தலைப்பிட்ட பகுதியில் (ரெட்ஸ்டார் பக் 19-20) இன்றைய ஆயுதப் போராட்டங்களை தெலுங்கானா ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு எதிராக நிறுத்துகின்ற அதேவேளையில், “மய மற்றும் வேறு சில அமைப்புகளும் ஆயுதக் குழுக்களை (தளங்களை) தொடர்ந்து வைத்திருப்பினும் அதன் எண்ணிக்கைகள் அதிகரித்திருப்பினும் புதிய சனநாயக புரட்சியை வெற்றியை நோக்கி வழிநடத்துவதில் உண்மையான முன்னேற்றம் (break-through) என்பது சாத்தியப்படவில்லை” என்று ரெட்ஸ்டார் தொகுத்து கூறுகிறது. முதலில், கடந்த காலத்தின் ஒரு ஆயுதப் போராட்டத்தை தற்போதைய ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு எதிராக நிறுத்துவது என்பது அப்பட்டமான கருத்துத் திரிப்பு ஆகும். ஒன்றை உயர்த்திப் பிடிக்கும் அதே வேளையில் மற்றதை ‘குறுங்குழு வாதம்’ எனக் கூறு கிறது. இரண்டாவதாக, அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப் பற்ற மாற்றுவழியை முன்வைக்காமல் இன்றைய ஆயுதப் போராட்டம் தோல்விக்கு இட்டுச்செல்லும் என்று கூறுவது தோல்வி மனப்பான்மையே ஆகும் மூன்றாவதாக, முந்தைய ஆயுத போராட்டங்களை உண்மையில் உயர்த்திப் பிடிக்கும் போது, அக்கொள்கைகளை தங்களின் தற்போதைய நடைமுறைக்கு கொடி கேள்விக்குள்ளாக்குகிறதா? அப்படித் தான் தெரிகிறது! இந்திய புரட்சி சாரத்தில் சீனப் பாதையை பின் பற்றும் என மய தெளிவாக கூறுகிறது. இதில் காணப்படும் வேறுபாடுகளைப் பற்றி மயவின் ‘மூலஉத்தி மற்றும் செயல் உத்திகள்’ ஆவணத்தில் தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது.

தற்போதைய ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு செங் கொடியின் மாற்றுதான் என்ன? “மக்கள்திரளை புரட்சிக்கு தயார்படுத்த, சமூக, பண்பாட்டுத் தளங்கள் உட்பட எல்லா துறைகளிலுமுள்ள எதிர்புரட்சிகர ஏகாதிபத்திய தாக்குதலை முறியடிக்க மாபெரும் அரசியல், தத்துவார்த்த இயக்கத்திற்காக” என்பது ஒரு பரிதாபகரமான அறைகூவலாகும். வாக்கப் போராட்டத்தைக் கூர்மைப்படுத்துதலுக்கு மாறாக வெறும் பிரச்சார நடவடிக்கைகளை முன்னிறுத்துவது என்பது, மலட்டுத்தனத்தின் ஆழத்தை நோக்கி செங்கொடியின் தலைமை வீழ்ந்துள்ளதை வெளிப்படுத்துகிறது. இம்மாதிரியான பிரச்சாரம் கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் எத்தனை பத்தாண்டுகளுக்கு செங்கொடியின் தலைமை தனது கட்சியின்

செயல்பாடுகளை முதன்மையாக பிரச்சாரத்துடன் சுருக்கிக் கொள்ள திட்டமிட்டுள்ளது?

ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான பிரச்சாரம் என்பது நிச்சயமாக தவிர்க்க முடியாததுதான். ஆனால் அதுவே ஒரு பாட்டாளிவர்க்க கட்சியின் செயல்பாட்டிற்கான காலவரையறையற்ற சாரமாக இருக்க முடியாது. அதுமட்டுமின்றி, நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு ஆயுதப் போராட்டத்தை அதன் மைய இலக்காக கொண்டிருக்கும் அதே வேளையில், ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக இதுபோன்ற பிரச்சாரங்கள் மற்றும் 'அரசியல், தத்துவார்த்த இயக்கங்களை' மயு செயலுக்கமுடன் நடத்தி வருகிறது. செங்கொடி செய்ய முயற்சிப்பது போல இவ்விரண்டையும் எதிரெதிராக நிறுத்த வேண்டியதில்லை. மயுவின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு நிகழ்ச்சிகளின் சில உதாரணங்களை இப்போது காண்போம்.

ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு உணர்வை கட்டியமைக்க ஒவ்வொரு வருடமும் மயு தனது எல்லா பகுதிகளிலும் ஆகஸ்டு 15, ஜனவரி 26 ஆகிய தினங்களை 'கருப்பு தினமாக' செயலுக்கமுடன் கடைபிடிக்கிறது. மேலும் டங்கல் எதிர்ப்பு தினமாக ஏப்ரல் 4 அனுசரிக்கப்படுகிறது. மேலும் அரசாங்கத்தின் தாராளமயக்கொள்கைகளையும், டங்கல்-காட் (GAT) தாக்குதல்கள், வளைகுடா யுத்தம், யூனியன் கார்பைடின் போபால் படுகொலை போன்றவைகளுக்கு எதிராக நாடு தழுவிய இயக்கங்கள் நடத்தப்பட்டன. ஏகாதிபத்திய தரகு முதலாளிகளால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட நிலக்கரி கொள்கை, கல்விக் கொள்கை, சுற்றுச் சூழல் அழிவுகள் போன்றவற்றிற்கு எதிராக மக்கள் திரள் அமைப்புகள் கருத்தரங்குகள் நடத்தின. உலக அழகிப் போட்டிக்கு எதிரான கூட்டு நடவடிக்கை மற்றும் கெரில்லாமண்டல பகுதிகளில் கேபிள் டிவிக்கு எதிராக இயக்கம்... சில கிராமங்களில் கேபிள் டி.வி. ஒளிபரப்பு வெற்றி கரமாக நடுக்கப்பட்டது. இதுபோன்ற ஏகாதிபத்திய பண்பாட்டிற்கு எதிராக மக்கள்திரள் அமைப்புகள் பண்பாட்டுத்துறையில் செயலுக்கமுடன் போராடுகின்றனர்... பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் சிறிய மினி-சிகரெட்டுகளை அறிமுகப்படுத்தியதற்கு எதிராக வடதெலுங்கானா கெரில்லா மண்டல பகுதிகளில் இளைஞர் அமைப்புகள் பரந்த இயக்கங்களை நடத்தினர். சில கிராமங்களில் இது வெற்றிகரமாக ஒழிக்கப்பட்டது. இதுமட்டுமின்றி, போர்டு அறக்கட்டளைக்கு எதிராக கர்நாடக மாணவர்களின் இயக்கம், புதிய நிலக்கரி கொள்கைக்கு எதிரான நிலக்கரி சுரங்கத் தொழிலாளர்களின் இயக்கம் போன்ற எண்ணற்ற குறிப்பான இயக்கங்கள் பகுதியளவில் நடத்தப்பட்டன.

எனவே, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு பிரச்சாரத்தையே ஒருவழிபாடாக்கி ஆயுதம் தாங்கிய நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு போராட்டங்களுக்கு எதிராக நிறுத்துவது என்பது வர்க்கப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லுவதில் தனது சொந்த செயலற்ற தன்மையை மூடி மறைக்கப் பயன்படுத்தும் ஒரு வெற்று வழிமுறையாகும். உண்மை என்னவெனில், செங்கொடிக்கு அதிகாரத்தை கைப்பற்ற ஒரு தெளிவான மூலஉத்தி எதுவுமில்லை. எனவே, "அவர்களிடமிருந்து கற்றுக்

கொள்வது (அதாவது பிற புரட்சிகளில் இருந்து), நாட்டின் மக்கள் திரளினரிடமிருந்து கற்றுக் கொள்வது, அரசியல் அதிகாரத்தை கைப்பற்ற நம்மை நாம் தகுதியானவர்களாக்கிக் கொள்வது, புதிய சனநாயக இந்தியாவை உருவாக்குவது" போன்ற பொதுப் படையான கருத்துக்களைக் கூறி திருப்தியடைகிறது, தனது எல்லா சுயதம்பட்டங்களிலும் தத்துவார்த்த தூய்மைக்கு உரிமை கொண்டாடும் செங்கொடி, மூலஉத்தி மற்றும் செயல் உத்திகளில் உள்ள அடிப்படையான கேள்விகளின் மீது கொண்டிருக்கும் தெளிவற்ற நிலை முக்கியமானதாக கருதப்பட வேண்டியதாகும்.

2. கோட்பாடு மற்றும் நடைமுறை பற்றி

செங்கொடியிடம் உள்ள பிரச்சனை என்னவெனில், 'கோட்பாட்டிற்கு' பதிலாக 'இடது' வார்த்தை ஜாலங்களை போட்டு குழப்பிவிடு, வேன்காட்டு விமர்சகர் செயல் நலனுக்காக கோட்பாட்டை மறுக்கிறார் என குற்றம் சாட்டுவதாகும், இதற்கு முற்றிலும் மாறாக, வேன்காட்டு விமர்சனம், செயலுக்கு வழிகாட்டியாக கோட்பாட்டின் முக்கியத்துவம் இருக்க வேண்டும் என அழுத்தம் கொடுக்கிறது... நேர்மையான அணிகளை ஏமாற்றுவதற்கான 'இடது' முழுக்கங்களுக்காக அல்ல. இ.க.க. (மா-லெ) மற்றும் நச்சல்பாரியின் பாரம் பரியத்திற்கு செங்கொடி உரிமை கோருவது, சாரு மஜலிம்தாரை புகழ்வது, பெரு மற்றும் பிலிப்பைன்ஸ் புரட்சிகர இயக்கங்களுக்கு அதன் ஆதரவு போன்றவை எந்த விதத்திலும் அதன் தற்போதைய கொள்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகளுடன் இணைந்திருக்கவில்லை. அல்லது, திரிபுவாதிகள் மற்றும் எதிர் புரட்சிக்காரர்களுடன் புதிதாக உருவாக்கிய உறவுகளுடனும் எவ்விதத்திலும் தொடர்புடையவை அல்ல.

இதைவிட மோசமானது என்னவெனில், உண்மையான புரட்சியாளர்களை லின்பியோ வாதிகளுடன் இணைத்தும், மக்கள்யுத்த கட்சி ஆயுதப் போராட்டத்தில் 'ஃபோகோ கோட்பாட்டை' பின்பற்றுகிறது என்றும் தவறான புரளிகளை பரப்பிட முயற்சிப்பதன் மூலம், தனது வலது சாரி போக்கை மறைக்கும் ஒரு புகைத் திரையாக 'கோட்பாட்டை' திரித்துக் கூறுகிறது. மயு "ஃபோகோ (கடிஉடி) கருத்தின் மீது எங்கே நிற்கிறது என எந்த ஒரு கட்டுரையிலும் அல்லது நடைமுறையிலும் அது ஒரு போதும் கூறவில்லை, இருந்தும் இந்த அவதூறுகளில் செங்கொடி விடாப்பிடியாக நிற்கிறது,

மக்கள் திரள் வழி, ஆயுதப் போராட்டத்திற்காக மக்களைத் தட்டி எழுப்ப வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி மயு தொடர்ந்து வலியுறுத்துவதை செங்கொடி அறியாதா? மக்களின் அதிகார அமைப்புகளை நிறுவுவதிலும் வளர்ச்சி குழுக்கள், கல்வி குழுக்கள், நீதி குழுக்கள் மற்றும் கிராம குடிப்படைகளை நிறுவி கெரில்லா மண்டலத்தை கட்டியமைக்கும் மயுவின் கருத்துக்கள் கியூப பாணியிலான (போகோ) கோட்பாட்டிற்குள் பொருந்துமா? விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், இளைஞர், பெண்கள் மற்றும் மாணவர்களின் நிலவுகின்ற மக்கள் திரள் அமைப்புகளுக்கும், வேகமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் பண்பாட்டு இயக்கங்களுக்கும் இந்த ஃபோகோ கருத்திற்கும் பொருந்துமா? இந்த

உண்மைகளை செங்கொடி அறியவில்லையா அல்லது 'கோட்பாடு'களுடன் வினையாடுகிறதா?

3. ஐக்கிய முன்னணி பற்றி

பல்வேறு திரிபுவாத கூட்டணிகளுடன் கூடிய அவர்களது 'முழக்க அடிப்படையிலான கூட்டு இயக்கத்தில்' ஒரு பகுதியாக இல்லாமல் குறுங்குழுவாதியாக மயு இருக்கிறது என முதலில் குறை கூறிவிட்டு, மயு பணக்கார விவசாய சக்திகளுடன் தவறாக அணிசேர்ந்துள்ளது என அடுத்தமூச்சிலேயே குறை கூறும் ரெட்ஸ்டாரின் கூற்றுகள் (ரெட்ஸ்டார் பக். 21) முரண்பட்டதாக உள்ளன.

முதலில், ஒன்றை தெளிவு படுத்திக்கொள்வோம். பணக்கார விவசாயிகள் புதிய சனநாயக புரட்சியின் ஐக்கிய முன்னணியில் ஒரு பகுதியாக அமைகின்றனர். ஆனால் திரிபுவாதிகள் அவ்வாறு அமைவதில்லை. வெனின் கூறியது போல, திரிபுவாதிகள் தொழிலாளிவர்க்க இயக்கத்தில் உள்ள முதலாளிய ஏஜெண்டுகளே தவிர வேறொன்றும் இல்லை, அவர்கள் புரட்சியின் எதிரிகள், பிற்போக்கின் இறுதி அடைக்கலம் ஆவர். இ.க.க (மா-லெ) லிபரேசன், இ.க.க (மா-லெ) புதிய சனநாயகம், சி.ஓ.ஐ (மா-லெ) மற்றும் எம்.சி.பி.ஐ போன்ற திரிபுவாதிகளுடன் 'முழக்க அடிப்படையிலான கூட்டு இயக்கம்' என அழைக்கப்படும் கூட்டணியில் செங்கொடி அணி சேருவதானது (இது உண்மையில் போலியான ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு ஐக்கியம் ஆகும்) அனைத்து உண்மையான ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு போராட்டங்களையும் நீர்த்துப்போகச் செய்வதற்கே பயன்படும். எல்லாவித கூப்பாடுகளையும் போடும் திரிபுவாதிகள் என்னதான் சொற்சால் அறிக்கைகளை வெளியிட்டாலும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பில் அவர்கள் எந்த ஒரு குறிப்பிடத்தகுந்த பாத்திரத்தையும் ஆற்ற முடியாது. குறிப்பாக, எம்.சி.பி.ஐ வாரங்கல் மாவட்டத்தில் நர்சோம் பேட் பகுதியில் அதன் மக்கள் விரோத செயல்பாடுகளில் மிகவும் மோசமானது. அதன் தலைவன் ஓம்கார் இப்பகுதியின் முதல் தரமான வர்க்க எதிரியாவான். இ.க.க (மா.லெ) (மயு) வின் கெரில்லாக்களின் அழித்தொழிப்பிலிருந்து மூன்று முறை தப்பியவனாவான். இது போன்ற சக்திகளைக் கொண்ட ஒரு முன்னணி தனது ஊழியர்கள் மற்றும் தங்களது செல்வாக்கின் கீழ் இருக்கும் மக்களிடையே காணப்படும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு உணர்வுகளை ஒன்றுமில்லாமல் செய்யும் ஒரு செயல்திறனுள்ள காப்பு அடைப்பானாகவே (Safty valve) பணிபுரியும்.

கார்கில், கெண்டு கி சிக்கன் போன்ற ஏகாதிபத்திய இலக்குகளுக்கு எதிராக கூட்டு செயல்பாடுகளை மேற்கொள்வது என்பது ஒன்று, திரிபுவாதிகளுடன் சேர்ந்து 'கூட்டு இயக்கத்தை' கட்டி எழுப்புவது என்பது வேறொன்று. யாரெல்லாம் பங்கேற்க விரும்புகிறார்களோ அவர்களை எல்லாம் ஈடுபடுத்தி முடிந்த அளவிற்கு பரந்ததாக பிரச்சனையை ஒட்டிய செயல்பாடுகள் இருக்கலாம், இருக்கவும் வேண்டும். ஆனால், ஐக்கிய முன்னணி பணியை கட்டியமைக்கும் போது, விவசாயி - தொழிலாளர் ஒற்றுமையை

அடிப்படையாக கொண்ட நான்கு வர்க்க கூட்டணியை கட்டுவது நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். புரட்சியின் எல்லா எதிரிகளையும் தனிமைப்படுத்துவது குறிப்பாக 'இடது' முகமூடி அணிந்து கொண்டு இதில் நுழைய விரும்புகிறவர்களை குறிப்பாக தனிமைப்படுத்துவதும் ஆகும். இறுதியாக பகுத்தாயும்போது, லிபரேசன் மாதிரியான குழுக்களுடன் செங்கொடி 'கூட்டு இயக்கத்திற்கு' அழைப்பு விடுவதும், சி.பி.ஐ (எம்) மாதிரியான ஆளும் வர்க்க கட்சிகளுடன் 'இடதுசாரி ஐக்கியத்திற்கு' இ.க.க (மா-லெ) லிபரேசன் அழைப்பு விடுவதும், சி.பி.ஐ (எம்) காங்கிரஸ் (ஐ) யுடன் 'மதசார்பற்ற ஐக்கியத்திற்கு' அழைப்பு விடுவதும்... ஒரு சொகுசான ஐக்கிய சங்கிலித் தொடர்களாகும். இருப்பதற்கு எல்லோரும் முயற்சி செய்வதாகும்!

4. புரட்சி மற்றும் எதிர்ப்புரட்சி பற்றி

செங்கொடியிடம் உள்ள உண்மையான பிரச்சனை என்னவெனில், தனது எல்லா 'ஐக்கிய' முயற்சிகள் மற்றும் 'கூட்டு இயக்கங்களில்' புரட்சிகர சக்திகள் மற்றும் திரிபுவாதி சுளுக்கு இடையே தெளிவான பாகுபாட்டை அது வரையறுக்க முடியாததாகும். சி.பி.ஐ (எம்-எல்) லிபரேசனுடனான தனது நிலைபாட்டை மாற்றியது முதலாகவே, இந்த பார்வையானது குறிப்பாக தெளிவற்றதாகத் துவங்கியது. முதலில் அதை திரிபுவாத அமைப்பாக நடத்தினர், தற்போது வலது திசைவிலகலுக்குச் சென்று அதை புரட்சிகர முகாமின் ஒரு பகுதியாக காணுகின்றனர்.

மாவோ கூறியது போல, சயனுக்கும் ஏனானுக்கும் அதாவது எதிர்ப்புரட்சிக்கும், புரட்சிக்கும் இடையே பாகுபடுத்தி பார்க்க முடிவது பாட்டாளி வர்க்க கட்சிக்கு தவிர்க்க முடியாததாகும். இதை மேற்கொண்டு விட்டால், ஒவ்வொன்றுடனான அணுகுமுறையும் மாறுபடும். புரட்சியாளர்களை நோக்கியதில் (தவறுகள் இருப்பினும் கூட) அது சாதகமானதாக இருக்கும். மேலும் விமர்சனங்கள் உதவி செய்து மாற்றியமைக்கும் நோக்கில் இருக்கும். அதே வேளையில் திரிபுவாதிகளுடனான அணுகு முறையானது மாறுபட்டதாகவே இருக்கும். இங்கு விமர்சனங்கள் அம்பலப்படுத்துவது, கண்டிப்பது ஆகிய நோக்கிலேயே இருக்கும். மயு மற்றும் லிபரேசன் பற்றிய செங்கொடியின் சமீபகால விமர்சனங்களில் இது போன்ற ஒரு மாறுபட்ட அணுகு முறை புலப்படவில்லை.

இதிலும் கொடுமை என்ன வெனில், சி.பி.ஐ. (எம்-எல்) லிபரேசன் நாடளமன்ற பாதைக்குள் விழுந்தது, முன்னாள் சோவியத் ஒன்றியத்தை ஆதரித்தது, டெங்கின் சீனாவிற்கு வக்காலத்து வாங்குவது போன்றவைகள் இருப்பினும், மயு வழியும் லிபரேசன் வழியும் சாரத்தில் ஒன்றுதான் என செங்கொடி உரிமை கொண்டாடுகிறது. ஏனெனில், நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கும் மக்களுக்கும் இடையிலான முரண்பாடு முதன்மையானது என்று லிபரேசன் பெயரளவில் தொடர்ந்து கூறி வருவதனாலேயே ஆகும். இந்த இரு கட்சிகளும் சாரத்தில் இரு துருவங்களாக இருப்பது தெளிவாக இருக்கும் போது

இப்படிப்பட்ட அரசியல் விவாதங்கள் ஏதேனும் “அக்கரை கொண்டதாக இருக்குமா? குதிரைக்கு நான்கு கால்கள் உண்டு, சுழுவதைக்கும் நான்கு கால்கள் உண்டு, எனவே குதிரை சுழுவதைக்கு சமமானது என்று கூறுவது உண்மையை திரிப்பதற்கான குதர்க்க வாதமன்றி வேறல்ல!

5. முதன்மை முரண்பாடு பற்றி

இந்திய சனநாயக புரட்சியில் உள்ள நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்புக் கடமையை கீழ்ப்படுத்துவதற்காக, செங்கொடி மாவோவின் தத்துவார்த்த கருத்துக்களை இயந்திரகதியாக பொருத்தவும், இலக்கியங்களை திரித்துக் கூறவும் செய்கின்றனர்.

முதலாவதாக, மயு “ தனது கட்சி திட்டத்தில் சர்வதேச அளவில் முதன்மை முரண்பாட்டை நீக்கிவிட்டு, தேசிய அளவில் அதோடு விசுவாசமாக ஒட்டிக் கொண்டுள்ளது. இது அதன் புரிதலில் உள்ள பல்கூற்றுத் தன்மையாகும் என ரெட்ஸ்டார் கூறியுள்ளது. முதன்மை முரண்பாட்டை சர்வதேச மற்றும் தேசிய அளவில் நீக்கிவிட்டதால் அது அதிக உறுதித் தன்மை கொண்டிருப்பதாக செங்கொடி மேலும் கூறியது. இது மிகவும் தர்க்க பூர்வமானதாகத் தோன்றலாம்.. ஆனால் தூய்மையான தர்க்க வாதத்துக்கு வரையறைகள் உண்டு. குறிப்பாக அது உண்மைகளை மழுடி மறைக்க முயற்சிக்கும் போது இது மேலும் சரியாகப் பொருந்தும். உலக சோசலிச புரட்சியின் உட்பொருளை இந்திய புரட்சியோடு ஒப்பிடுவது என்பது பிரச்சனையை குழப்புவதற்காகும். உலக சோசலிச புரட்சி என்பது பல்வேறு நாடுகளின் தனித்தனியான புரட்சிகளின் ஒரு தொகுப்பாகும். அதற்கு ஒரு ‘முதன்மை முரண்பாடு’ இருக்கலாம் அல்லது இல்லாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் இந்திய புரட்சி (அல்லது எந்த ஒரு நாட்டின் புரட்சியும்) என்பது தனித்தனியான ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு புரட்சிகள், நிலப்பிரபுத்துவ எதிர்ப்பு புரட்சிகளின் தொகுப்பு அல்ல மாறாக, பின்னிப் பிணைந்த ஒரு முழுமையாகும். இதில் வெவ்வேறு சமயங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட முரண்பாடு முதன்மையாக இருக்கும்.

அடுத்து, “ 1968 வரையிலும், சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உட்பட கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள், சர்வதேச கம்யூனிச இயக்கம் ஆகியவற்றின் ஆவணங்கள், முதன்மை முரண்பாடு பற்றிய கருத்தை அதுவரையிலும் அவற்றில் எந்த சமயத்திலும் முன்வைக்க வில்லை என்பதைக் காட்டுகின்றன” என செங்கொடி கூறுவது அப்பட்டமான நேர்மையின்மை ஆகும். உலக சோசலிச புரட்சி பற்றிய விசயத்தில் சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒரு முதன்மை முரண்பாடு பற்றிய கருத்தை எப்போதுமே முன்வைக்க வில்லை. ஆனால், மிக உயர்ந்த பட்சமாக, உலகபுரட்சியின் புயல்மையங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டது. மறுபுறத்தில், சீனப் புரட்சி குறித்த விசயத்தில் சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சி முதன்மை முரண்பாடு பற்றிய கருத்தை எப்போதும் முன் வைத்துள்ளது. பொதுவாக இது நிலப்பிரபுத்துவம் மற்றும் சீன மக்களின் மக்கள் திரளுக்கு இடையிலானதாக இருந்தது. ஜப்பான் ஆக்கிரமிப்பின் போது அது ஜப்பானிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் சீன தேசத்திற்கும் இடையிலானதாக மாறியது.

இந்திய புரட்சியில் முதன்மை முரண்பாடு நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கும் பரந்து பட்ட மக்கள் திரளினருக்கும் இடையிலானதாகும் என்ற பிரிவை நீக்கிவிட்டு அதை நியாயப்படுத்த முதலாளிய சொற்பொருள் ஆராய்ச்சியில் செங்கொடி புகலிடம் தேடுகிறது. இ.க.க (மாவெ) திட்டத்தின் இந்த அடிப்படை சாரத்தையும், அதன் அடிப்படையிலான மூலஉத்தி மற்றும் செயல் உத்திகளை செங்கொடி மாற்ற விரும்பினால் அதை வெளிப்படையாக கூறவேண்டும், அதை விட்டு இது போன்ற குதர்க்க வாதங்களில் ஈடுபடக் கூடாது.

6. நவ காலனியம் பற்றி

‘நவ காலனிய கட்டம்’ என செங்கொடியால் அழைக்கப்படுவது இரு பிரச்சனைகளுக்குள் சென்று மாட்டிக் கொள்கிறது. முதலாவதாக, அது ஏகாதிபத்தியத்தில் ஒரு புதிய கட்டமா? இரண்டாவதாக, அப்படியாயின் இந்தியாவிற்குள் வர்க்க உறவுகள் எவை? செங்கொடி என்ன கூறுகிறது என்பதை இப்போது காண்போம்.

முதல் விசயத்தில், ‘மயு போன்ற அமைப்புகளிடம் உள்ள பிரச்சனை என்னவெனில், அவர்கள் மாற்றங்களை எண்ணிக்கை ரீதியான வளர்ச்சிகளில் மட்டுமே காணுகின்றனர். நவகாலனிய கட்டத்தில் ஏற்பட்ட பண்புரீதியான மாற்றங்களை அவர்கள் காண மறுக்கின்றனர்’ என செங்கொடி கூறுகிறது. (ரெட்ஸ்டார் செப் - 98, பக்.15) அளவு ரீதியான (அல்லது எண்ணிக்கை ரீதியான) மாற்றங்கள் முழுமையின் தன்மை மாற்றத்திற்கு இட்டுச் செல்லாது. ஆனால் அத்தகைய மாற்றத்திற்கு பண்பு ரீதியான மாற்றங்கள் இட்டுச் செல்லுகின்றன. நவகாலனிய கட்டத்தில் ஏகாதிபத்தியத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பண்புரீதியான மாற்றங்கள் என்னென்ன என்பதை செங்கொடி அவசியம் விளக்க வேண்டும். தற்போதைய வளர்ச்சிகள் ஏகாதிபத்தியத்தில் ஒரு பண்பு ரீதியான மாற்றங்களுக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது என மயு உறுதியாக நம்பவில்லை. ஆனால் தற்போதைய நவ காலனிய கொள்கைகள், லெனினால் விளக்கப்பட்ட ஏகாதிபத்தியத்தின் எல்லா அம்சங்களையும் அழுத்தம் பெறவே செய்துள்ளது.

இரண்டாவதாக, செங்கொடியின் நவகாலனிய கோட்பாட்டின் படி நாட்டில் மேலாதிக்கம் செய்யும் உற்பத்தி முறை எது என்பது தெளிவாக இல்லை. நவகாலனி, அரைக்காலனி, காலனி போன்றவை ஒரு பின்தங்கிய நாட்டிற்கும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் இடையிலான உறவுமுறையை விளக்குகிறது. இது ஒரு நாட்டிற்குள் உள்ள வர்க்க உறவுகள், நிலப்பிரபுத்துவ, அரை நிலப்பிரபுத்துவ அல்லது முதலாளிய உறவுகளா என்பது பற்றி கூறுவதில்லை. இந்த விசயத்தில் செங்கொடி தொடர்ந்து குழப்பத்தில் உள்ளது. முதலாவதாக, அது “அரை நிலப்பிரபுத்துவ உறவுகளின் மேலாதிக்கத்தை” மறுக்கிறது (ரெட்ஸ்டார் பக் - 13) “முதலாளிய மேலாதிக்கத்தை” யும் கூட மறுக்கிறது. எனவே, செங்கொடியின் கணிப்பில் தற்போதைய மேலோங்கிய உற்பத்தி முறைபற்றி விளக்கப்படாமலேயே உள்ளது. ஆனால், ‘ஒரு சிதைக்கப்பட்ட அல்லது நவகாலனிய முதலாளிய

வளர்ச்சியை நோக்கி வேகமாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது என கணிக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதெனில், தற்போது, நாட்டின் மேலோங்கிய உற்பத்தி முறையை விளக்க செங்கொடியால் இயலவில்லை, மேலும் வரும் காலத்தில் அது தன்மையில் "சிதைக்கப்பட்ட அல்லது நவகாலனிய" முதலாளியமாக இருப்பினும் விரைவில் அது முதலாளியமாகிவிடும் என்பதாகும். இந்த புரிதலானது, 1970 ன் இ.க.க (மா-லெ) கட்சி திட்டத்துடன் எவ்வகையிலும் தொடர்புடையது அல்ல. ஆன்ரு குந்தர் பிராங், சமீர் அமின் போன்றவர்களின் சார்புக் கோட்பாடுகளுடன் நெருங்கியதாகும்.

இந்தியாவிற்குள் மாறிக் கொண்டிருக்கும் விவசாய உறவுகளின் பகுப்பாய்வின் அடிப்படையிலும், 'விவசாயத்தில் முதலாளிய வளர்ச்சி பற்றிய மாவோ, லெனின் கருத்துக்களை வழிகாட்டியாக கொண்டும் இந்தியாவில் மேலோங்கிய உற்பத்தி முறை அரைநிலப்பிரபுத்துவம் என மய தெளிவாகக் கூறுகிறது.

7. அரசியல் வழி மற்றும் ஆயுதப் போராட்டம் பற்றி

அரசியல் வழியை ஆயுதப் போராட்டத்திற்கும், மக்கள் திரள் பாதையை ஆயுதப் போராட்டத்திற்கும் எதிராகக் கொண்டு நிறுத்தும் ஒரு போக்கு செங்கொடியில் காணப்படுகிறது. இதன்மூலம், இந்தியாவில் ஆயுதப் போராட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை மறுக்கிறது. இந்த வாதத்திற்கு மதிப்பூட்ட எண்ணற்ற ஆயுதப் போராட்டங்களின் தோல்விகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

எந்த ஒரு இயக்கத்தின் கம்யூனிசப் பற்றிற்கு ஆதாரமாக ஆயுதப் போராட்டம் மட்டுமே ஒரே அடிப்படையாக காணப்படுவது இல்லை என்பதை நாம் முதலில் தெளிவுபடுத்திக் கொள்வோம். உண்மையில், பெரும்பாலான பின்தங்கிய நாடுகளில் மனிதத் தன்மையற்ற ஒடுக்கு முறையின் காரணமாகவும், பாசிச கொடூரங்களாலும் ஒடுக்கப்பட்டோர் தங்களது குறைந்தபட்ச சனநாயக, குடியரிமை மற்றும் மனித உரிமைகளை பாதுகாக்க வன்முறையை மேற்கொள்ள நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். எனவே, பெரும்பாலும் ஆயுதப் போராட்டங்கள் கம்யூனிஸ்டுகளால் மட்டுமன்றி ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்கள் மற்றும் பல்வேறு பிற சனநாயக சக்திகளாலும் தொடுக்கப்படுகின்றன.

இந்தியாவிலும் கூட ஒடுக்குமுறை மற்றும் சுரண்டல் தாங்க முடியா எல்லைகளை எட்டியுள்ளது என்பது மட்டுமன்றி, அரசு மற்றும் பாசிச கும்பல்களின் கொடூரங்கள் புரட்சியாளர்களை மட்டுமன்றி ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய இனங்கள், தலித்துகள், சிறுபான்மையினர், தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயிகளைக் கூட வன்முறைக்கு நிர்ப்பந்திக்கிறது. இன்று, உதாரணத்திற்கு, குறைந்தபட்ச தொழிற்சங்க உரிமைகள் கூட மறுக்கப்படுகின்றன. நியோகி, சமந்த் போன்ற தாராளவாத தொழிற்சங்க தலைவர்கள் கூட வெளிப்படையாக

கொல்லப்படுகின்றனர், 1 லட்சம் நிலக்கரி சுரங்க தொழிலாளர்களைக் கொண்ட சங்கமான சிகாசா தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது, பொதுத்துறை அலகுகளில் வேலைநிறுத்தங்களின் மீது அத்தியாவசிய பணி பாதுகாப்பு சட்டம் பிணைக்கப்பட்டு அதன் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். இது போன்ற ஒரு சூழ்நிலையில் எல்லா சமாதான பூர்வ வடிவிலான செயல்பாடுகளும் அதிக அளவில் அர்த்த மற்றவைகளாகி வரும்போது, ஆயுதப் போராட்டத்தை குறைத்து மதிப்பிடுவது என்பது ஆளும் வர்க்கங்கள் மற்றும் பாசிச சக்திகளின் நோக்கங்களுக்கு இரையாகுவது என்பதாகாது? சிவசேனா, ஆர்.எஸ்.எஸ், பஜ்ரங்தன் போன்ற பாசிச சக்திகள் வெளிப்படையாக அவர்களது அரை ராணுவ படைகளை கட்டியமைக்கும் போது, செங்கொடி போன்ற 'புரட்சியாளர்கள்' 'ஆயுதப் போராட்டம்' என்ற வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே நிலை குலைந்து நிற்பது என்பது பரிதாபக ரமானதாகும். பாசிச சக்திகளை எதிர்த்து போராடுவது பற்றி செங்கொடி தொடர்ந்து பேசிவருகிறது. இருந்தும் தன்னை இக்கடமைக்காக தயாரிக்க மறுக்கிறது. இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் போது பாசிஸ்டுகளை எதிர்த்து கம்யூனிஸ்டுகள் வீதிகளிலும், கெரில்லா யுத்தத்தின் மூலமும் போர்குணமாக போரிட்ட பாசிச எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் கடந்த கால வரலாற்றிலிருந்து கற்றுக் கொள்ளக் கூட முடியவில்லையா?

மொத்ததலைமை உட்பட, முழுக்கட்சியும் வெளிப்படையாக இருந்து கொண்டு, ஆயுதப் போராட்டத்தை தொடுப்பதற்காக எவ்வித தயாரிப்பின் இடமிருக்கும் செங்கொடி வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் பாசிச அபாயத்தை எப்படி எதிர் கொள்ளும் என்பதை சற்று சிந்தித்தால் ஆச்சரியம்தான் ஏற்படும்.

இரண்டாவது அகிலத்தின் திரிபுவாத கட்சிகளைப் போல செங்கொடியின் தலைமையும் கட்சியை முற்றிலும் பாதுகாப்பற்றதாக மாற்றும் குற்றத்தைச் செய்ய வில்லையா? தானே விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இயக்கத்தை முன்னெடுத்துச் செல்லக் கூட நிலவும் அதன் வெளிப்படையான கட்சி அமைப்பை நம்பியிருக்க முடியுமா? தொடர்ந்து அது கடைபிடித்து வரும் செயலுக்கமற்ற சீர்திருத்த வழியானது பாசிச தாக்குதல்களை எதிர்கொள்ளும் போது கட்சியை சின்னா பின்னமாக்கி விடாது? (ஆம் ஆளும் வர்க்கம் உங்களை ஒரு உண்மையான அச்சுறுத்தல் என்று கருதினால்) செங்கொடி தலைமை இக்கேள்விகளை கவனத்துடன் பரிசீலிக்க மாறு நாங்கள் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

ஆயுதப் போராட்டத்தை கம்யூனிசத்திற்கு ஒப்பாக காணமுடியாதெனினும், இந்தியா போன்ற ஒரு நாட்டில் எந்த ஒரு அக்கரையுள்ள கம்யூனிஸ்டும் அதைக் கைவிட முடியுமா? இங்கு ஆயுதப் போராட்டம் என்பது இந்த புரட்சிகர இயக்கத்தின் துவக்கம் முதலே நிகழ்ச்சி நிரலில் உள்ளது, எந்த ஒரு அக்கரையான கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் ஒன்று அதை தலைமைதாங்க வேண்டும் அல்லது அதற்காக தயாரிக்க வேண்டும். அரசியல் வழி பற்றிய விசயங்களை ஆயுதப் போராட்டத்திலிருந்து பிரித்துப் பார்ப்பதும் அல்லது ஒன்றிற்கு எதிராக மற்றதை நிறுத்துவதும் எல்லாவிதமான திரிபுவாத

சீர்திருத்தவாதத்திற்கே நிச்சயமாக இட்டுச் செல்லும். அரசியல் வழி குறிப்பிட்ட அக்காலத்தின் புரட்சியின் நண்பர்கள் மற்றும் எதிரிகளை தீர்மானிப்பதையும், அந்நேரத்திய பாட்டாளி வர்க்க கட்சியின் நடத்தை வழியையும் பின்பற்ற வேண்டிய செயல் உத்திகள் போன்றவற்றையும் தீர்மானிப்பதாகும். இவை அனைத்தும் புரட்சியின் பொதுவான மூல உத்தி திட்டத்திற்குட் பட்டே தீர்மானிக்கப்படும். ஆயுதப் போராட்டம் இதன் மிக முக்கியமான ஒரு பகுதியாகும். மேலும் இது உண்மையில் அரசியல் வழியை நடைமுறைப்படுத்துவதன் மையமும் ஆகும்.

இந்தியா போன்ற ஒரு நாட்டில், ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டத்தில் அக்கரை கொண்டுள்ள கம்யூனிச புரட்சியாளர்கள் மட்டுமே புரட்சியை உருவாக்குவதில் எந்த ஒரு முக்கியத்துவத்தையும் கொண்டவராக இருப்பர். தேசிய மற்றும் சர்வதேசிய சூழல் பற்றிய பகுப்பாய்வில் அல்லது அமைப்புகள் மற்றும் செயல் உத்திகள் போன்ற விசயங்களில் இக்கட்சிகள் மற்றும் குழுக்களிடையே அரசியல் வேறுபாடுகள் கூட நிலவலாம். . . ஆனால், இவை வர்க்கப் போராட்டத்தின் முன்னேற்றத்தின் நிகழ்வுப் போக்கினூடே விவாதங்கள், கலந்துரையாடல்கள் மூலம் தீர்க்கப்பட முடியும் ஆனால் ஆயுதப் போராட்டத்தைப் பற்றி அக்கரையற்று இருப்பவர்களுக்கும், வர்க்கப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல இயலாதவர்களுக்கும் விவாதங்கள் கூட அக்கரையற்றதாகவே இருக்கும்.

இறுதியாக, புரட்சிகர வன்முறையையும், ஆயுதப் போராட்டத்தையும் எதிர்த்ததன் மூலமே குருசேவிய நவீன திரிபுவாதிகள் அவர்களது மூன்று 'சமாதான பூர்வ' கோட்பாடுகளை உருவாக்கினர் என்பதை செங்கொடி அவசியம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். புரட்சிகர வன்முறை மற்றும் ஆயுதப் போராட்டம் அப்போது மிக முக்கியமான ஒரு அரசியல் விசயமாகும். இன்றும் கூட அது அவ்வாறே உள்ளது.

8. அகில இந்திய போல்கவிக் கட்சியை கட்டியமைப்பது பற்றி.

மயுவின் 'குறுங்குழுவாதத்தை' நிரூபிக்க வேண்டி, ஆயுதப் போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் மூன்று அமைப்பு களுக்கு இடையே ஐக்கியம் ஏற்படாததை உதாரணமாகக் காட்டி, செங்கொடி அதுபற்றி கூறுகையில், "மயு மற்றும் பியு ஐக்கியத்திற்கான கடைசி நிமிட முயற்சிகளும் கூட தகர்ந்தன" என்று கூறியது. உண்மையான புரட்சிகர சக்திகளுக்கு இடையே ஐக்கியத்தைக் கண்டு பயம் கொள்ளும் செங்கொடி தலைமையின் தரப்பில் உள்ள நல்லெண்ணமாக மட்டுமே, இது இருக்க முடியும். இதற்கு மாறாக, செங்கொடியே தனது சொந்த அணிகளிடையே கடுமையான பிளவுகளை எதிர்கொள்கிறது, செங்கொடியின் தலைமையின் மீது கடுமையான அரசியல் அமைப்பு விமர்சனங்களை வைத்து விட்டு ஒரு கணிசமான பகுதியினர் கட்சியிலிருந்து வெளியேறி மற்றொரு சி.பி.ஐ. (மா-லெ) பிரிவை ஏற்படுத்தினர்.

இந்தியாவிலுள்ள மா-லெ சக்திகளுக்குகிடையே, அதி

கமான வறட்டுவாதமும் குறுங்குழுவாதமும் இருந்து வருவதும், அது தவறுகளை சீர்செய்வதற்கும் ஐக்கியத்திற்கும் தடைகளாக இருந்துவருகின்றன என்பதும் உண்மையாகும். சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி அது எங்கு இருந்தாலும் சரி செய்யப்பட வேண்டும். ஆனால், குறிப்பாக கடந்த இருபது வருடங்களாக, இதைவிட மிகவும் அதிகமான அபாயத்திற்கான ஆதாரமாக இருந்து வந்தது என்னவெனில் வலதுசாரி குழுக்களின் பரவலான உருவாக்கமாகும். . . கடந்த காலத்தின் வறட்டு வாதத்தையும் குறுங்குழுவாதத்தையும் எதிர்க்கிறோம் என்று கூறிக் கொள்வதன் மூலம் இவர்கள் எல்லோரும் தமக்கு நம்பகத்தன்மையை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முயற்சிக்கின்றனர். உண்மையில் ஒரு ஒன்றுபட்ட புரட்சிகர இ.க.க. (மா-லெ) வை கட்டியமைக்க மாபெரும் கேடுகளை ஏற்படுத்தியது இவைகள் தான்.

ஒரு அகில இந்திய போல்கவிக் பாணியிலான கட்சியாக நாம் அவசியம் ஒன்றுபட்ட வேண்டும். ஆனால், வெனின் கூறியது போல ஒன்று படுவதற்கு முன், ஒன்று படுவதற்காக மார்க்சியத்திற்கும் திரிபுவாதத்திற்கும் இடையே தெள்ளத் தெளிவான பாகுபாட்டை வரைய வேண்டும். திட்டம் பற்றிய விசயங்களில் மட்டுமல்ல, செயல்உத்திகள் மற்றும் அமைப்பு பற்றிய விசயங்களிலும் கூட ஒற்றுமை அவசியம் இருக்க வேண்டும். கோட்பாடு பற்றிய விசயங்களில் மட்டுமல்ல, ஒரு பொதுவான நடைமுறையிலும் ஐக்கியம் அவசியம். ஐக்கியப்படும் அமைப்புகளில் சனநாயக மத்தியத்துவத்தின் உண்மையான உணர்வு இருக்க வேண்டும், அது, எல்லா விதமான அதிகாரத்துவ போக்கு, குட்டி முதலாளிய தனிநபர் போக்கு மற்றும் தற்பெருமை, அல்லது தம்மை மேலாகக் கருதிக் கொள்ளும் மனநிலையை வெற்றி கொள்ளும். அப்போது மட்டுமே அடையப் பெறும் ஐக்கியம் நீடித்ததாகவும், வர்க்க போராட்டத்தை முன் கொண்டு செல்ல உதவிகரமாகவும் அமையும். மக்கள் யுத்தம் கடுமையான அனுபவங்களிலிருந்து இதைக் கற்றுக் கொண்ட பின்னர், எந்த ஒரு அவசரமான ஐக்கிய முயற்சிகளுக்கும் செல்லாமல் மேற்கண்ட எல்லா அம்சங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டது. . . இக் காரணத்தினால்தான் முன்னாள் மயு மற்றும் பியு இடையே ஐக்கியமாதல் சில காலத்தை எடுத்துக் கொண்டது. மேற்கண்ட எல்லா விசயங்களிலும் பொதுக் கருத்தை வேண்டிய இதே காரணங்களுக்காகத்தான் எம்.சி.சி யுடனான ஐக்கியம் தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டது. இரு கட்சிகளும் புரட்சிகர பாதையில் தொடர்வதால் வரும் காலத்தில் ஒரு நாள் ஐக்கியம் சாதிக்கப்படும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. அதே வேளையில் தத்துவார்த்த மற்றும் அரசியல் தளத்தில் அதனுடன் போராடும் போதே எம்.சி.சி மற்றும் அதன் இயக்கத்தின் பால் மயு ஆக்கபூர்வ அணுகு முறையையே கொண்டுள்ளது.

ஆனால், வலதுசாரி மா-லெ குழுக்கள் மற்றும் கட்சிகளை பொறுத்த வரையில், அவைகளில் பல ஆயுதப் போராட்டம் பற்றிய விசயத்தை கால வரையறையின்றி ஒத்திப் போட்டுள்ள துடன் அல்லது தங்களது நிகழ்ச்சி நிரலில் இருந்தே நீக்கிவிட்டன. சரியான மூலஉத்தி மற்றும் செயல் உத்திகளை ஏற்றுக்கொள்வது

மட்டுமன்றி சரியான நடைமுறையையும் வளர்த்துக் கொள்வதுடன் முழுநேரப் புரட்சியாளர்களை தனது உட்கருவாகக் கொண்ட ஒரு போல்கவிக் கட்சியை கட்டியமைப்பது ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய முழுமையான சீர் செய்தலுக்குப் பின்னர் தான் இவற்றுடன் ஐக்கியப்படுதல் சாத்தியமாகும். இது போன்ற அமைப்புகள் தங்களது கடந்த காலத்தை விமர்சன பூர்வமாக மீளாய்வு செய்யாவிட்டால், அவைகளில் உள்ள உண்மையான புரட்சியாளர்கள் அவ்வமைப்புகளின் பயனற்ற தன்மையை நிச்சயம் உணர்ந்துகொண்டு உண்மையான புரட்சிகர கட்சியின் பின் அணி திரள்வர்.

செங்கொடியின் சமீபத்திய பிளவை எடுத்துக் கொள்வோம். பிரிந்து போன குழுவினர் புரட்சிகர பாதையிலிருந்து இயக்கத்தை திசைதிருப்பியதாக செங்கொடி தலைமையை குற்றம் சாட்டினர் . . பல அடிப்படையான விசயங்களில் . . . தவறான அமைப்புத்துறை வழிமுறை களுக்காகவும் கூட அவர்களை குற்றம் சாட்டினர். 1998 மே 20 தேதியிட்ட ஒரு அறிக்கையில் சி ஆர் சி உறுப்பினர் ஒருவர் (செங்கொடியின் தலைமை அமைப்பு) கூறியதாவது : “கட்சி தனது வழியின் முக்கிய அம்சங்களை மாற்ற விரும்பினால் அது ஒரு ஆவணத்தை கொண்டுவரவேண்டும். அதை தலைமை மற்றும் அணிகளுக்கிடையில் சுற்றுக்கு விட்டு போதுமான விவாதங்களுக்குப் பின்னர் அதை இறுதி செய்ய வேண்டும். இந்த குறிப்பின் துவக்கத்தில் எழுப்பப்பட்டுள்ள எந்த ஒரு முக்கிய விசயத்திற்கும் எந்த ஒரு ஆவணமும் இல்லை (அதாவது, பகுதிவாரியான அதிகாரக் கைப்பற்றுதல், முதன்மை முரண்பாடு, ஆயுதப் போராட்டம் மற்றும் மக்கள் படை, தேர்தல் புறக்கணிப்பு, ரகசிய கட்சி அமைப்பு பற்றிய கருத்து மற்றும் தேசிய இனச்சிக்கல்) . . . ரெட் ஸ்டாரின் கட்டுரைகளின் மூலமும், சி ஆர் சி கூட்டங்களின் போது பக்க விவாதங்களின் மூலமும் தான் நாங்கள் புரிதல்களைப் பெற்றுள்ளோம். ஒரு அக்கரையான புரட்சிகர கட்சி இது போன்ற நேர்மையற்ற வழிமுறைகளை மேற்கொள்ளலாமா?” இந்த நலிந்த நோயாளி, மயுவின் மீது கண்மூடித்தனமான குற்றச் சாட்டுகளை வீசுகின்ற அதே வேளையில் “டாக்டர் தன்னை முதலில் கவனித்துக் கொள்ளட்டும்” என கோரியிருப்பது என்பதே உயிர்வாழ் அது ஆக்சிஜனுக்காக ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

பல்வேறு தேசிய இனங்களாக, மொழிகளாக, சாதிகளாக, மதங்கள் மற்றும் இது போன்ற பிறவாக பிளவுண்டு இருக்கும் இந்தியா போன்ற ஒரு பரந்த நாட்டில், ஒரே மாதிரியான அகில இந்திய பாட்டாளிவர்க்க கட்சியை கட்டுவது என்பது சுலபமான பணி அல்ல. நக்சல்பாரிக்கு முந்தைய பல ஆண்டுகளின் திரிபுவாதத்தினாலும், நக்சல்பாரிக்குப் பிந்தைய கால் நூற்றாண்டு கால துண்டுபடுதல்களாலும் இந்த பிரச்சனை மேலும் சிக்கலானதாக இருந்து வருகிறது. வர்க்கப் போராட்டத்தை மேலும் ஆழப்படுத்துவது, அரசின் அடக்கு முறையை வெற்றிகரமாக முறியடிப்பது, முழு கட்சி அமைப்பின் தத்துவார்த்த அரசியல் மட்டத்தை உயர்த்துவது, இந்தியாவிற்குள்

உள்ள குறிப்பான சூழ்நிலைகளில் நமது புரிதல்களை ஆழப்படுத்துவது மற்றும் மா-லெ-மா சிந்தனை, கட்சியமைப்பில் சனநாயக மத்தியத்துவ கோட்பாடுகளை கறாராக கடைபிடிப்பது, நேர்மையான மற்றும் சுயவிமர்சன அணுகுமுறை . . . போன்றவற்றின் மூலமாக மட்டுமே ஒரு உண்மையான போல்கவிய மயமான அகில இந்திய கட்சியை கட்ட முடியும். இந்த மிகப்பெரிய கடமையில் மயு ஒரு முதல் அடியை மட்டுமே முன்னெடுத்துள்ளது.

முடிவுரை

ரெட்ஸ்டார் கட்டுரையில் எழுப்பியிருந்த முக்கிய விசயங்களில் சிலவற்றை நாம் இந்த பதிலில் எடுத்துக் கொண்டோம். 1998 மே-ஜூன் வேன்கார்டு இதழில் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட விசயங்களை நாம் மறுபடியும் குறிப்பிடவில்லை. ரெட்ஸ்டார் கட்டுரையில் நம்மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள கண் மூடித் தனமான குற்றச்சாட்டுகள் சிலவற்றைக் குறித்து அவர்களுக்கு மறுப்புரைப்பது அவசியமற்றது என நாம் கருதுகிறோம் . . . இங்கு யார் சரி, யார் தவறு என்பதை நடைமுறை மட்டுமே நிரூபிக்கும். மயு கட்சிக்குள் உள்ள தவறுகள் சிலவற்றைக் குறித்து, கட்சி ஏற்கனவே விரிவான சுய விமர்சன மீளாய்வை மேற்கொண்டு, தனது அரசியல் மற்றும் அமைப்புத்துறை குறைபாடுகளை மாற்றியமைக்க முயற்சித்துள்ளது.

இந்திய புரட்சியின் எல்லா சிக்கலான விசயங்களையும் தீர்த்து விட்டது என மயு எப்போதும் உரிமை கோரியதில்லை . . . இது கல்வி மற்றும் பகுப்பாய்வின் நீண்டகால நிகழ்வுப் போக்காகும் . . . ஆனால் அது செய்தது என்னவெனில், ஒரு அடிப்படையான சர்வதேச நிலைப்பாடு, இந்திய சமூகத்தை பற்றிய ஒரு அடிப்படை பகுப்பாய்வு, ஒரு விரிவான மூலஉத்தி மற்றும் செயல் உத்திகள், தேசிய இனச்சிக்கலில் ஒரு நிலைப்பாடு, பெண்கள் மற்றும் சாதி பற்றிய ஒரு கொள்கை அறிக்கை போன்றவையாகும். இது மட்டுமின்றி, 1967 முதல் 80 வரையிலான காலகட்டம் மற்றும் 1980 முதல் 95 வரையிலான காலகட்டத்திற்கான இரு விரிவான சுயவிமர்சன மீளாய்வுகளை இது பெற்றுள்ளது. மற்றவர்களின் அனுபவங்களிலிருந்து, குறிப்பாக இந்தியாவிலோ அல்லது வெளிநாட்டிலோ வர்க்கப்போராட்டத்தை வெற்றிகரமாக முன்கொண்டு செல்ல முடிந்தவர்களின் அனுபவங்களிலிருந்து கற்றுக் கொள்ள மயு எப்போதும் தயாராகவும், ஆர்வமாகவும் இருக்கிறது.

இந்திய அரசின் பெரும் பலத்தைக் கணக்கில் கொண்டு பார்க்கும் போது, மாபெரும் பலத்தை பெற்றுவிட்டதாக மயு எப்போதும் உரிமை கொண்டாடவில்லை. ஆனால் அது என்ன சாதித்தது எனில், இந்தியாவின் சில பகுதிகளில், படிப்படியான அதிகாரத்திற்கான அமைப்புகளின் வளர்ச்சி மேலும் வளர்த்

தெடுக்கப்பட்ட ராணுவ வழி மற்றும் அரசை எதிர்த்து தாக்குப்பிடிப்பதில் அதன் திறமை ஆகியவற்றில் முந்தைய தெலுங்கானா ஆயுதப் போராட்டத்தை (1948-51) விட ஒரு படி முன்னேறியுள்ளது என்பதுதான். நிச்சயமாக நமது பயணத்தில் இன்னும் நீண்ட தூரம் பாக்கி உள்ளது... இந்திய புரட்சி என்பது ஒரு நீண்ட கால மக்கள் யுத்தம் தானே.

செங்கொடியினரிடமிருந்து விமர்சனங்கள் அல்லது எந்த ஒரு தரப்பினரிடமிருந்து வருவதாயினும், அவைகள் ஆயுதப் போராட்டத்தை முன் கொண்டு செல்லவும், உண்மையான தவறுகளை மாற்றுவதாகவும் இருந்தால் அவைகளை

வரவேற்கிறோம். அது புதிய சனநாய புரட்சியை விரைவாக சாதிக்க உதவும், அதன் மூலம் இந்தியாவின் பரந்துபட்ட மக்களின் தாங்கமுடியாத துன்பங்களை துடைத்தெறிய முடியும். செங்கொடி விவசாயப்புரட்சியில் இல்லாவிடினும் தனது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு கடமைகளில் குறைந்தபட்சம் அக்கரையுடன் இருந்தால் அவர்கள் அரசாங்கங்கள் மற்றும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் தாக்குதலுக்கு எதிராகவும் ஏகாதிபத்திய சார்பான கொள்கைகளுக்கு எதிராகவும் அவர்கள் போராட்டங்களை தீவிரப்படுத்துவார்கள் என நாங்கள் நம்புகிறோம்.

பின் அட்டை தொடர்ச்சி

தாழ்ந்த ஜீவன்களாக பார்க்கப் படுவது தொடர்வதும், தங்களை பூண்டோடு ஒழிக்கும் அடுத்த சுற்று தாக்குதல் தங்கள் மீது எப்போது என அறிய முடியாத நமது முஸ்லீம் சீக்கியர் போன்றவர்களின் மனித வாழ்வுகளுடன் தொடர்பு கொண்டவையே இந்த புள்ளி விவரங்கள்.

இவ்வனைத்து மக்களின் வாழ்க்கை என்பது பேரேசம் வாழ்ந்ததாகும். மனித மேன்மையை சாகடிக்கும் பீதியும், சுயமரியாதையை திணறடிப்பதும் ஆகும். இது வாழ்வின் இருத்தலுக்கான மூர்க்கத்தனமான போராட்டமும் ஆகும். அந்த புள்ளி விவரங்களின் பொருள் இவைதான். இதோடு பூமியின் நரகமான கல்வியறிவின் மையம் துன்பங்களுக்கான காரணத்தை அறியாமையும், மூடநம்பிக்கைகளும் சேர்ந்து கொண்டன. சில இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகள் தங்களை விடுவிக்கும் என்ற நம்பிக்கையும் கூட குறைந்து கொண்டே வருகிறது. வாழ்வின் பொருளியல் ரீதியான வக்கற்ற நிலை, விலங்குகளைப் போல வாழ்ந்து வருவது மட்டுமின்றி, மனரீதியான நம்பிக்கையின்மையும் ஏமாற்றமும், அன்றாட இருத்தலுக்கு போராட்டமும் இருந்து வருவது என்பது நடைபிணம் போன்றதாகும். இங்கு எந்த வளர்ச்சியும் இல்லை அடுத்த வேளை உணவிற்கு மிக்கக் கடுமையான முயற்சி செய்தாலும் கூட முன்கூட்டியே உத்திரவாதப்படுத்தப்பட முடியாத நிலையே உள்ளது. வாழ்க்கை என்பது ஒரே இடத்தை சுற்றிச் சுற்றி வருவதாக உள்ளது. நம்பிக்கைகள் தகர்ந்து போய் அபிலாஷைகள் அடக்கப்பட்டு, விருப்பங்கள் முடமாக்கப் பட்டு... வாழ்க்கையின் இருத்தலுக்கான... உயிர் வாழ்வதற்கான... கடுமையான போராட்டம், எங்கு துவங்கியதோ அங்கேயே மீண்டும் முடிவடைகிறது. இல்லை இது

சுதந்திரம் இல்லை. இது விடுதலை இல்லை. இந்த சமூக அமைப்பில் நமது மக்களுக்கு எந்த எதிர்காலமும் இல்லை.

நாம் எவற்றிலிருந்து சுதந்திரமாக இருக்கிறோம்? சுதந்திரம் என அழைக்கப்பட்டது முதலாக ஐம்பது வருடங்களுக்கு பின்னர், இன்று நாம் 1947ல் இருந்ததை விடவும் மேலும் அதிகமாக ஏகாதிபத்திய சக்திகளிடம் அடக்குவைக்கப்பட்டுள்ளோம். ரூ 31 லட்சம் கோடி அன்னிய கடனால், நாட்டின் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ரூ 25 ஆயிரம் அன்னியக் கடன் ஏற்பட்டுள்ளது, இன்று, எல்லா முக்கிய முடிவுகளும் உலக வங்கி - ஐ. எம். எப் கூட்டோடு எடுக்கப்படுகின்றன. உற்பத்தி அனைத்தும் பன்னாட்டு வாதிகளால் கட்டுப்படுத்தப் படுகிறது. எல்லா நிதி நடவடிக்கைகளும் டாலரால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. நாட்டின் செல்வங்களும் மூலப்பொருட்களும் மனித உழைப்பும் சர்வதேச சுறாக்களால் திருடப்பட்டு, நாட்டைவிட்டே கடத்தப்படுகின்றன. தங்களது ஆராய்ச்சி மற்றும் பரிசோதனைகளுக்காக நமது மக்கள் சர்வதேச நிறுவனங்களால் சீமைப் பெருச்சாளிகளாக பயன்படுத்தப்படுகின்றனர், அபாயகரமான கொடிய விசக் கழிவுப் பொருட்களை கொட்டும் குப்பை மேடாக நமது நாடு ஆக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் அறிவு வளம் அயல்நாடுகளில் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு சேவை செய்ய எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. நமது மனித மற்றும் தாவர மரபணுக்கள் கூட விற்கப்படுகின்றன அல்லது பன்னாட்டு நிறுவனங்களால் காப்புரிமை கொள்ளப்படுகின்றன. அந்த சுதந்திரம் எங்கே? ஒவ்வொரு காலை முதல் இரவு வரையிலும் நாம் பயன்படுத்துகின்ற ஒவ்வொரு நுகர்வுப் பொருளும் நேரடியான அன்னிய தயாரிப்புகள் அல்லது அன்னிய

கூட்டுத் தயாரிப்புகளே. இப்போது ஊக்குவிக்கப்படும் தொலைக்காட்சி பண்பாடு மேற்கத்திய பண்பாடாகும். அது போல, அதிகாரப்பூர்வ மொழி ஆங்கிலம். சுய சார்பு என்ற வார்த்தையே மோசமான ஓர் வார்த்தையாகியுள்ளது. எல்லாவற்றிற்கும் அன்னிய மோகம் என்பது இன்றைய புதிய நாகரீகமாகி உள்ளது. அப்படியானால், என்ன 'சுதந்திரத்தை' நாம் கொண்டாடிக் கொண்டு இருக்கிறோம்?

அரசியல் துறையில் நமது ஆட்சி யாளர்கள் முன்னரைவிட மேலும் அதிகமாக ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு விசுவாசமான ஏஜெண்டுகளாகி இருப்பது இன்னும் மோசமானதாகும். மய்ய அல்லது மாநில அளவிலான கட்சி என்றும், எந்த கட்சி என்ற பாகுபடு இன்றியும் அரசியல் வாதிகள் அனைவரும் அன்னிய மூலதனத்தின் முன்னர் மண்டியிடுவதில் போட்டியிடுகின்றனர். புதிய புதிய கொள்கைகள் இந்த எடுபிடிகளால் ஒவ்வொரு நாளும் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் அமைக்கப்பட்ட பல்வேறு குழுக்களின் கட்டளைகளுக்கேற்ப செய்யப்படுகின்றன. நமது ஒட்டுமொத்த எதிர்காலத்தையே அடக்குவாக்கும் உலக வர்த்தக அமைப்பு போன்ற சமனற்ற ஒப்பந்தங்களில் உத்திர வாதத்துடன் கையெழுத்திடுவது மிகவும் வேதனைக்குரியதாகும். வர்த்தகம் நமது நாட்டிற்கு மேலும் மேலும் சாதகமற்ற வகைகளில் நடத்தப்படுகிறது. பணத்தின் மதிப்பு ஒரு துண்டுக் காகிதத்தின் மதிப்பின் அளவிற்கு குறைக்கப்பட்டுள்ளது. பண மதிப்பு மேலும் மேலும் குறைக்கப்பட்டு வருகிறது. 1950ல் ஒரு டாலருக்கு ரூ 2.5 என இருந்தது இன்று ரூ 42.35 எனக் குறைந்துள்ளது.

இந்தியா சுதந்திரமானது அல்ல. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் காலனியிலிருந்து எல்லா ஏகாதிபத்திய சக்திகளுக்கும், குறிப்பாக அல்வேளையில் மிகவும் மேலாதிக்கமான சக்தியின் அரைக் காலனியாக வெறுமனே மாற்றப்பட்டது. ஆகஸ்டு - 15 இந்நாட்டிற்கு கருப்பு தினமாகும்.

இந்த நாளுக்காகத்தான் 50 வருடங்களுக்கு முன்னர் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர்கள் மக்களின் தேசிய நலன்களுக்கு துரோகம் செய்தனர். சுதந்திர இயக்கத்தின் முதுகில் குத்தினர். தங்களையும், நமது நாட்டையும் சர்வதேச நிதி மூலதனத்தின் முன்னர் தலைவணங்கச் செய்தனர்.

இதை கொண்டாடுவதற்கு இங்கு எதுவுமில்லை, ஆனால் சிலருக்கு கொண்டாடுவதற்கு அதிகம் உள்ளது. சில கொண்டாட்டங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். தாங்கள் நேரடியாக இந்நாட்டை ஆண்ட போது அபகரித்ததை விட 'சுதந்திரம்' என்ற போலியான பெயரின் கீழிருந்து கொண்டு அதிகமானவற்றை அபகரிக்கும் ஏகாதிபத்திய வாதிகள், பன்னாட்டுவாதிகள் தான் அதிக கொண்டாட்டக்காரர்கள். இந்த 50 வருடங்களில் இந்திய பெரு முதலாளிகளின் செல்வம் அவர்கள் கணவிலும் எண்ணியிராத அளவிற்கு பன்மடங்கு ஆகியதால் மிகவும் களிப்படைந்துள்ளனர். மேலும் நமது அரசியல்வாதிகள், மேல்மட்ட அதிகாரவர்க்கத்தினர், இவர்களை அண்டிப்பிழைப்போல் ஆகியோர் கண்ட பெரும் செல்வம் நேற்றைய ஆண்டுகளின் மகாராஜாக்களையும் பொறாமை கொள்ளச் செய்துள்ளது. இவர்கள் இதற்காக அதிகமாக கொண்டாட வேண்டும். இந்த கொண்டாட்டங்கள் அவர்களின் தனிப்பட்ட 'சாதனைகளை' பற்றியதாக இருக்காது... 'நமது நாடு மேற்கொண்ட பெரும் முன்னேற்றங்கள்', 'நாட்டின் பெரும் சாதனைகள்', 'நாட்டின் பெரும் முன்னேற்றங்களும் வளர்ச்சியும்', 'நாட்டின் நவீனமயமாக்கல்' பற்றும் '21 ஆம் நூற்றாண்டிற்கான பாய்ச்சல்' போன்ற வார்த்தைகளில் ஒளிவுமறைவாக கூறப்படுவது மிகவும் அடிப்படையானதாகவும், செம்மையானதாகவும் கூடதோன்றலாம்.

ஆனால் அவர்கள் சுதந்திரத்தை கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் போது, நாம் இந்தியாவின் 50 வருட பொருளியல் வளர்ச்சியினை கணக்கெடுப்போம். இந்த 50 வருடங்களாக நமது நாடு நடைபோட்ட

திசையானது, ஒவ்வொரு படியிலும் மேலும் மேலும் ஆழமாக ஏகாதிபத்திய புதைகுழியில் பிடிக்கப்பட்டதற்கான காரணங்களாயின. இந்த வரலாற்றை நாம் மூன்று கட்டங்களாக பிரிக்கலாம். முதலாவதாக, 1947ல் உண்மையான அதிகாரமாற்றம் ஏற்பட்ட போது, சுயசார்பு பற்றிய எல்லாவித ஆரவாரங்கள் இருந்தும், அன்னிய மூலதனத்திற்கு எதிராக எந்த ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இரண்டாவதாக, 1981 வரையிலும் தொடர்ந்த 'நேரு சோசலிசம்' இந்திரா 'தேசியமயமாக்கல்' என்றழைக்கப்பட்ட கட்டமாகும், அர்சு மூலதனம் அன்னிய மூலதனம் ஆகிய இரு சக்திகளின் மீதான இந்த பொருளியலின் உயர்வு எப்படிப்பட்டது என்பதை நாம் இங்கு காணலாம் மூன்றாவதாக. நாம் இந்திய வளர்ச்சியின் மூன்றாவது கட்டத்தைக் காணலாம். 1981ல் 'புதிய பொருளியல் கொள்கை' துவக்கப்பட்டு 1986ல் அது முறையான வடிவத்தை எடுத்து 1991ல் நாடு முழுவதும் விற்கப்படுவதில் ஒட்டு மொத்தப் பாய்ச்சலை ஏற்படுத்தியதை நாம் இக்கட்டத்தில் காணலாம்.

இந்த காலகட்டம் முழுவதும் ஏகாதிபத்திய பிடியிலிருந்து சுதந்திரமாக துண்டித்துக் கொள்வது என்பதைப் பற்றிய எந்த கேள்வியுமின்றி சுருக்குக்கயிறு உண்மையில் மேலும் தொடர்ந்து இறுகியது. இந்த அதிகாரமாற்றம் என்பது, ஏகாதிபத்தியம் நமது நாட்டை நேரடியாக கட்டுப்படுத்த முடியாமல் போனபோது, அவர்களின் மேலாதிக்கத்தைத் தொடர ஏகாதிபத்தியம் செய்த ஒரு சூழ்ச்சியாகும்.

1. அதிகார மாற்றம்

பிரிட்டிஷ் தனது அதிகாரத்தை 1947ல் இந்திய தேசிய காங்கிரசுக்கு மாற்றிட தயாரிப்புகளைச் செய்துவந்த போது, தொழில்துறை மற்றும் வர்த்தகத்தில் இருந்த தனது முதலீடுகளைப் பராமரித்து வந்த அதே வேளையில், நாட்டிலிருந்து ஏராளமான செல்வத்தை அள்ளிச் சென்றனர். 180 வருட காலத்திற்கும் அதிகமான காலனிய ஆட்சியின் போது நாட்டை கொள்ளையிட்டு அழித்ததுடன், நாட்டைவிட்டுச் செல்லும் போது இந்த பேராசைப் பேய்கள் தங்களால் முடிந்த அளவு அதிகபட்சமானதை கொள்ளையிட்டுச் சென்றனர். 1943ன் பெங்கால் பஞ்சத்தின் போது கொல்லப்பட்ட 30 லட்சம் மக்களின் பிணங்களின் மீது, 1942க்கும் '48ற்கும் இடையே பிரிட்டிசார்

பெரும் தொகையான ரூ 1,300 கோடியை கப்பலேற்றிச் சென்றனர். இது வருடாந்திர கப்பத்தை விட அதிக தொகையாகும். பெங்காலில் லட்சக்கணக்கானோர் பட்டினியால் செத்துக்கொண்டிருந்த போது, பிரிட்டிசார் ஒருபைசா கூட நிவாரணமாக செலவிடவில்லை மாறாக, தங்களது ஸ்தம்பிட்டிற்கான தயாரிப்பில் அதிகமான வற்றை பிழிந்தெடுத்தனர். காங்கிரசின் அமைதியும் மறுப்பற்ற கூட்டும், இந்தக் கொள்ளையை ஆதரித்ததும் மிக மோசமான கிரிமினல் நடவடிக்கையாகும்.

நாட்டிலிருந்து ஏராளமான செல்வம் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதால் அதிகார மாற்றம் நடைபெற்ற போது, இந்திய பொருளியலில் பிரிட்டிஷ் மூலதனம் தான் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. 413 மிகப் பெரிய கூட்டு நிறுவனங்களை 10 மேலாண்மை முகவான்மை (ஏஜென்சி) நிறுவனங்கள் கட்டுப்படுத்தின. மொத்த வங்கி வைப்புகளில் 64%த்தை 15 அன்னிய வங்கிகள் கட்டுப்படுத்தின. 85% தேயிலை தோட்டங்களையும் 70 முதல் 95% சணல் உற்பத்தியையும் 70% நிலக்கரி சுரங்க அகழ்வும், தங்கம் உட்பட பிற சுரங்க அகழ்வுகளில் 73% த்தையும் அன்னிய மூலதனம் கட்டுப்படுத்தியது. மேலும், இறக்குமதி வர்த்தகத்தில் 40% மும், ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தில் 45% மும் அவர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. எஞ்சியிருந்த விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சில 'இந்திய' பெரு முதலாளிகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவும், அவைகளின் இருப்பிற்காக பிரிட்டிசாரை முழுமையாக சார்ந்தும் இருந்தன.

அதிகாரமாற்றத்தின்போது, பிரிட்டனில் நிதி மூலதனம் மேலாதிக்கம் கொண்டதாகி, மூலதனத்தை ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலமான சுரண்டல் முக்கியத்துவம் பெற்றது. ஆகையால், நாட்டைக் கொள்ளையிடுவதை அதிகபட்சமாக்க அவர்களின் தற்போதைய கவனம் முக்கியமாக முதலீடுகளுக்கு மாற்றப்பட்டது. இந்திய தொழிலில் அதன் முந்தைய மேலாதிக்க பாதிரத்துடன் (மேலே கூறியபடி) அது இந்தியாவில் தனது முதலீடுகளுக்கான உபரிமதிப்புச் சுரண்டலை அதிகரிக்கச் செய்ய ஓர் இரட்டைக்கவை தந்திரத்தை மேற்கொண்டது. முதலாவதாக, தனது தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கான உட்கட்டமைப்பை வளர்க்க தனது சொந்த நிதியை பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக பொதுமக்கள் நிதியைக் கொண்ட

அரசுத்துறை மூலம் மேற்கொள்வது என்பதாகும். இரண்டாவதாக, இந்தியாவிற்குள் அதன் புதிய ஊடுருவலுக்கு இருக்கும் குறைந்தபட்ச எதிர்ப்பையும் எளிமையாக்க இந்தியாவின் தரகு முதலாளிகளுடன் கூட்டுத் தொழில்களையும், இணைவுகளையும் வளர்த்தனர். மேலும், இந்திய நிறுவனங்களின் உட்கட்டமைப்பையும், நிறுவப்பட்ட சந்தைகளையும் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். நேரு அரசாங்கம் அதி காரத்தை எடுத்துக் கொண்ட பின்னர் இவ் விரு கொள்கைகளைத்தான் இழைவழி வாமல் மேற்கொண்டதை நாம் கண்டோம்.

முதலில், அரசுத்துறை பற்றிய விசயத்தையும், இந்த எண்ணத்தின் தோற்றத்தை பற்றியும் நாம் எடுத்துக் கொள்வோம். இதைப்பற்றி மிகையான பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. குறிப்பாக சி.பி.ஐ., சி.பி.ஐ. (எம்) கட்சிகளால் செய்யப்பட்டது. நேருவால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது, சோசலிச சாரத்தைக் கொண்டது, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பின் ஒருபடி என அவர்கள் கூறியதுடன், அதன் அடிப்படையில் நேருவுக்கு முற்போக்கு சான்றிதழையும் கொடுத்தனர். இன்றுவரையிலும் கூட அவர்கள் இந்த கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டு இருக்கின்றனர். இந்த திரிபுவாத கருத்து ஏராளமான அறிவுத் துறைபிளவையும் தொற்றியுள்ளது. ஆனால் உண்மை என்ன?

1945ல் பிரிட்டிஷ் வைசிராயாக இருந்த வெவல் ஒரு 'தொழிற் கொள்கை'யை (Statement of Industrial Policy) தயாரித்தான். அதே போன்ற திட்டவரைவைக் கொண்ட பம்பாய் திட்டம் என்ற ஒரு அறிக்கையை தொழில்துறை வளர்ச்சிக்காக இந்தியாவின் முனைப்பான முதலாளிகள் தனியாக தயாரித்தனர். இவ்விரு திட்டங்களும் உள்ளடக்கத்தில் ஒன்றுதான். வரும் காலத்தின் உரிம அரசு (Licence Raj), பொதுத்துறை ஆகியவற்றின் அடிப்படைகளை இவை முன்வைத்தன. டாடா, பிரீலா மற்றும் பிறரால் வரையப்பட்ட இந்த பம்பாய் திட்டம், அரசுமூலதனம், அன்னிய மூலதனம் ஆகிய இரு ஆதாரங்களை பயன்படுத்தி வேகமாக தொழில்வளர்ச்சியை அடைய வரையப்பட்ட ஒரு திட்டமாகும். முதல் பதினைந்து வருடங்களுக்கு "பொருளியல் வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சமும் நடைமுறையில் அரசாங்கத்தினால் மிகக் கடுமையாக கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும், நிறுவனங்களின் தனிப்பட்ட சுதந்திரம் மற்றும்

தனியுரிமை ஒரு தற்காலிக இருளில் துன்பப்பட வேண்டியிருக்கும்" என பம்பாய் திட்டம் கூறியது. 1945 ஏப்ரலில், வைசிராயின் செயலாண்மை கவுன்சில், "தேவையான தனியார் மூலதனம் முன்வராவிடில்.... ஆயுத தளவாட தொழிற்சாலைகள் தவிர பொதுமக்கள் பயன்பாட்டிற்கானவை, ரயில்வே, தேசியமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த அடிப்படையான தொழில்கள் போன்றவை தேசியமயமாக்கப்படும் எனக் கூறியது.

ஏகாதிபத்தியவாதிகள் மற்றும் தரகு முதலாளிகளின் அந்த திட்டங்கள் 'நேருவின் சோசலிசம்' என பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டன. மேலும், நேருவின் தேசியமயமாக்கத்தின் முதல் நடவடிக்கைகள் மேற்கண்ட நோக்கங்களை அடைய குறிப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டவைகளே. தேசியமயமாக்கலுடன் முழு நஷ்ட ஈடும் வழங்கப்பட்டது. முக்கிய மாநகரங்களுக்கும் வெளிநாடுகளுக்கும் விமானப் போக்குவரத்தை விரிவாக்க நிதியைப் பெறுவதற்காக 1953ல் விமானப் போக்குவரத்து முதலில் தேசியமயமாக்கப்பட்டது. அடுத்து, சிறு நகரங்களுக்கு கிளைகளை அதிகரிக்க 1955ல் இம்ப்ரியல் வங்கி தேசியமயமாக்கப்பட்டது. பின்னர், சேமிப்புகள் மூலமாக சேகரிக்கப்பட்ட ஏராளமான நிதியை ஒன்றுகூட்டுவதற்காக செய்யும் விதத்தில் 1956ல் ஆயுள் காப்பீட்டு கழகம் தேசியமயமாக்கப்பட்டது. மேலும், கோலார் தங்க சுரங்கங்களின் சேம கையிருப்புகள் குன்றியிருந்தபோது பிரிட்டிஷ் உரிமையாளர்களுக்கு நஷ்டஈடு வழங்கப்பட்டு 1956ல் தேசியமயமாக்கப்பட்டது. இவைதான் மிகவும் பிரபலப்படுத்தப்பட்ட 'சோசலிச' துறையை நோக்கிய முதல் படிகளாகும்.

'நாட்டுடமையாக்கல்', 'அரசுத்துறை' போன்றவை எதார்த்தத்தில் அதுவே ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, அன்னிய மூலதன எதிர்ப்பு என முதலாளிகளுக்கு பரிந்து பேசியவர்களால் கூறப்பட்ட அன்னிய முதலீடு பற்றிய விசயத்திற்கு இப்போது வருவோம். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல 1947ல் இந்தியாவில் இருந்த பிரிட்டிஷ் மூலதனத்தின் மேலாதிக்கம் தொடர்படாமலேயே இருந்தது. இத்தோடு, மேலும் அதிக அளவிலான அன்னிய மூலதனம் தொடர்ந்து சேர்க்கப்பட்டது. ஆனால், இரண்டாவது உலக யுத்தத்திற்கு பின்னர், பிரிட்டிஷ் மிகவும் சக்திவாய்ந்த ஏகாதிபத்திய நாடு என்ற நிலையை அமெரிக்கா

மாற்றிவிட்டது. எனவே, பிரிட்டிஷ் மூலதனத்துடன் அமெரிக்க மூலதனத்தின் வளர்ச்சியையும் நாம் இப்போது காணுகிறோம். 1948 வாக்கில் இந்தியாவில் அமெரிக்க மூலதனத்தின் முதலீட்டின் அளவு ஏற்கனவே ரூ18 கோடியாக இருந்தது. இது மட்டுமின்றி நேருவின் முதல் முக்கிய பொருளியல் நடவடிக்கை ஏகாதிபத்திய வாதிகளின் நலன்களுக்கு சரணாகதியடைந்ததைச் சுட்டிக் காட்டியது. 1949ல் நேரு அரசாங்கம் பணத்தின் மதிப்பை ஏரத்தாழ 33.5% குறைத்தது. மேலும் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலேயே மொத்த ஒதுக்கீடான ரூ 1,960 கோடியில் 200 கோடி அல்லது 10% 'அன்னிய சேவைக்காக' ஒதுக்கப்பட்டது. உண்மையில், 1953ல் இந்தியாவின் பெரிய தொழில்களான சுரங்கம், தோட்டத் தொழில், வங்கிகள் போன்றவற்றின் மொத்த மூலதனத்தில் பாதியை அன்னிய மூலதனம் கட்டுப்படுத்தியது.

எனவே, அதிகாரமாத்றம் நாட்டின் ஏகாதிபத்திய கொள்கைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கவில்லை. காலனிய இந்தியாவை புதிய காலனிய வழிமுறையிலான சுரண்டலுக்கு மட்டுமே மாற்றியது. இந்திய 'சுதந்திரம்' போலியானது. எழுந்துகொண்டிருந்த தேசிய விடுதலை இயக்கத்தின் முன்னே ஏகாதிபத்திய மேலாதிக்கத்தை தொடருவதற்கு வசதியான ஒரு அரசியல் உத்தியே இந்த அதிகாரமாத்றமாகும். இந்த அதிகாரமாத்றத்திற்கு பின்னால் உள்ள உண்மையை வைசிராய் வெவலே, கூறும் போது இவ்வாறு கூறினான். "தொகுத்துக் கூறுவதெனில், இந்தியாவில் பிரிட்டன் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கும் போது ஒரு நிலையான நட்புரிதியான அரசாங்கத்திற்கு அதைக் கொடுப்பது என்பதும், அதனுடன் ஒரு உண்மையான பாதுகாப்பு கூட்டணியை ஒப்பந்தமிடுவதும் மிக முக்கியமானதாகும்... இந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்பட்டால், இவ்வரசியல் அதிகாரக் கைவிடல் சாதகங்களைக் கொண்டு வரும், இழப்புகளை அல்ல..."

2. நேரு 'சோசலிசம்' 1951 - 1981

இந்த 30 ஆண்டு காலகட்டத்தில், பொருளியலில் அரசுத் துறையின் அபரிமிதமான வளர்ச்சியைக் கொண்ட முதலாளிய வளர்ச்சி பற்றிய கெய்னீசியன்

கோட்பாடே அடிப்படையாக இருந்ததை நாம் காணலாம். அதுவும் பன்னாட்டு வாதிகளின் கூட்டுகளுடனேயே கட்டியமைக்கப்பட்டது. பின்னர், சோவியத் ஏகாதிபத்தியத்தின் மேலாதிக்கத்தில் இது கட்டப்பட்டது. அதேவேளையில், தனியார் துறையில் அன்னிய மூலதனத்தின் தொடர்ச்சியான மேலாதிக்கத்தையும் கூட நாம் காணலாம். துவக்கத்தில் இருந்தே பொருளியலின் கிராமப்புறத் துறையிலும் ஏகாதிபத்தியம் ஏராளமான பங்கு வகித்ததையும் நாம் காணலாம். அதே வேளையில், மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் தொடர்ந்து மோசமடைவதையும் பன்னாட்டு வாதிகளின் லாபங்கள் மற்றும் பெரும் முதலாளிகளின் சொத்துக்களின் அபரிமிதமான வளர்ச்சியையும் நாம் காணுகிறோம். இறுதியாக இத்தகைய மாதிரியான வளர்ச்சியானது 1970 களின் இறுதியில் கடுமையான நெருக்கடியை சந்தித்தன காரணமாகவும் 1973ன் எண்ணை நெருக்கடியினால் சர்வதேச பொருளியல் நெருக்கடி தீவிரமடைந்த தன் காரணமாகவும் 1980களின் துவக்கத்தில் தனியார் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த ஒரு மாற்றத்தை நோக்கிய துவக்கத்தை நாம் காணுகிறோம்.

ஆனால், இந்த 30 ஆண்டு காலம் முழுவதற்கும் இந்தியப் பொருளியலின் மீதான ஏகாதிபத்திய கிடுக்கிப்பிடி பலவீனமடையவில்லை. மாறாக, அது மேலும் இறுகியது. குறிப்பான ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் பாத்திரங்கள் மாறியிருக்கலாம் ஆனால், நிதிமூலதனத்தின் ஆதிக்கம் தொடர்ந்தது. இந்த 30 ஆண்டு கால பொருளியல் வளர்ச்சியை நாம் துறைவாரியாக இப்போது பகுத்தாயலாம்.

அரசுத்துறை

முன்னர் குறிப்பிட்டது போல, தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கான பொருளியல் தளம் மற்றும் உட்கட்டுமானத்தைக் கட்டியமைக்க ஏராளமான மூலதனம் தேவைப்பட்டதால், இந்திய பொருளியலில் நிதிமூலதனம் பெருமளவில் ஊடுருவுவது அவசியமான ஒரு முன்னிபந்தனையாக இருந்தது. 180 வருட கால காலனிய ஆட்சியின் போது பொருளியல் குறையாடப்பட்டதும் எலும்புக் கூட்டை மட்டும் எஞ்சவிட்டு விட்டு நாட்டின் செல்வங்கள் முழுவதுமாக உறிஞ்சப்பட்டதும், மக்களின் வாங்கும் சக்தியை

முற்றிலுமாக அழித்து விட்டதையும் இன்றும் கூட தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கான அடித்தளம் பலவீனமாக இருப்பதையும் நாம் அவசியம் மறந்துவிடக்கூடாது. எனவே, தனியார் துறையின் வளர்ச்சிக்கு இந்த குறைந்தபட்ச புத்திளமையூட்டல் அவசியமானதாகியது. மேலும் ஒவ்வொரு அடுத்தடுத்த திட்டங்களிலும் ஏராளமான பணத்தை ஒதுக்க அரசுத்துறை இந்த தூண்டுதலைச் செய்தது. மக்களின் மீதான மறைமுகவரியை தொடர்ந்து அதிகரித்ததன் மூலமான பொதுநிதியைக் கொண்டு இவற்றில் ஏராளமானவை செய்யப்பட்டன. தனியார் பெரும் தொழில்களுக்கான உட்கட்டமைப்பு வளர்ச்சிக்காக அரசு இதை பயன்படுத்தியது. மூன்றாவது திட்டத்திலேயே (1961) அரசாங்க நிதியில் பாதி அளவு இந்த பொதுத்துறைக்கு சென்றது.

1950-51க்கும் 1978-79க்கும் இடையே மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் நிரந்தர மூலதனத்தின் அரசுத்துறை பங்கு 2.3% லிருந்து 9.2% மாக அதிகரித்தது. 1979 வாக்கில் 179 பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் மொத்த முதலீடுகள் 1960-61 ஆம் ஆண்டின் ரூ 1,136 கோடியையும் கடந்து 15,600 கோடி ரூபாயை எட்டியது. 1960-61ல் தனியார் துறையில் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் பங்கு 25% மாக இருந்தது 1970களின் நடுப்பகுதியில் 65% மாகியது.

இதுமட்டுமின்றி, தனியார் துறையை கட்டியமைப்பதற்கான ஒரு உட்கூடாக செயல்பட்ட இந்த பொதுத்துறை கூட ஏராளமான அன்னிய மூலதனத்தில் கட்டியெழுப்பப்பட்டதாகும். 1953-54லிருந்து துவக்கப்பட்ட இந்துஸ்தான் மெசின் டூல்ஸ் (ஹெச்.எம்.டி), இந்துஸ்தான் கேபிள்ஸ், இந்துஸ்தான் கப்பல் கழகம், இந்தியன் டெலிபோன் மற்றும் முதல் இரும்பு எஃகு ஆலை போன்ற பல துவக்க கால அரசுத் துறை ஆலைகள் எல்லாம் பன்னாட்டுவாதிகளின் கூட்டுகளின் மூலமாக கட்டப்பட்டவையே. அதுமட்டுமின்றி, இரண்டாவது திட்டத்திலேயே 'அன்னிய உதவிகள்' திட்ட ஒதுக்கீட்டில் 30% இருந்தது. இது மூன்றாவது திட்டத்தில் 33% மாகவும் 1966-69 கால கட்டத்தின் வருடாந்திர திட்டங்களில் அதிகப்பட்சமாக 49% மாகவும் அதிகரித்தது. இது அன்னிய கடனுக்கு இட்டுச் சென்றது. 1951ல் எதுவுமின்றி இருந்த அன்னிய கடன் 1961ல் ரூ 1,073 கோடியாகவும், 1967ல் இருமடங்கு

அதிகரித்து ரூ 2,341 கோடியாகியது.

அரசுத்துறை அபரிமிதமாக அதிகரித்த போதும், அளப்பரிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அன்னிய மூலதனத்தின் பங்கை நாம் இதில் காணுகிறோம். மேலும் இது வளர்ச்சியடைந்த போதிலும் திரிபுவாதிகளால் நம்பப்படுவது போல தனியார் துறையின் செலவில் இது வளர்க்கப்படவில்லை.

தனியார் துறை

இதே 30 வருட காலத்தில் பொருளியலில் தனியார் துறையின் பெரும் வளர்ச்சியையும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் பங்கையும் கூட நாம் காண்கிறோம். இதுமட்டுமின்றி, மொத்த தனியார் துறையில் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் விகிதத்திலும் ஓர் உண்மையான வளர்ச்சியை நாம் காண்கிறோம். திரிபுவாதிகளால் கூறப்படுவது போல நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட துறையானது 'சோசலிசமாக' இருந்திருப்பின் அது தரகுப் பெரு முதலாளிகள் மற்றும் பன்னாட்டு வாதிகளின் வளர்ச்சியை தளர்ச்சியடையச் செய்திருக்கும். ஆனால் நாம் முற்றிலும் எதிர்மறையான ஒன்றையே துல்லியமாகக் காண்கிறோம்.

டாடாவின் சொத்து 1951ல் இருந்த ரூ 116 கோடியிலிருந்து 1981ல் ரூ 1,692 கோடியாக அதிகரித்தது, பிரிவாவினுடையது 150 கோடியிலிருந்து ரூ 1,840 கோடியாகவும், சிங்கானியாவினுடையது ரூ 37 கோடியிலிருந்து 520 கோடியாகவும், தாப்பருடையது 16 கோடியிலிருந்து ரூ 430 கோடியாகவும் மபதலாலது ரூ 13 கோடியிலிருந்து ரூ 563 கோடியாகவும்... அதிகரித்தது. இதில் மேலும் ஆச்சரியமானது என்ன வெனில், தனியார் துறைக்குள் அன்னிய மூலதனத்தின் வளர்ச்சியும், அதன் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கும் கொள்ளையும் ஆகும்.

1957க்கும் '73க்கும் இடையே மொத்த தனியார் துறை விற்பனையில் அன்னிய நிறுவனங்களின் விற்பனை 21% லிருந்து 30% மாக அதிகரித்தது. அதே வேளையில், மொத்த லாபத்தில் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் லாபங்கள் 26% லிருந்து 39% மாக அதைவிட அதிகரித்தது. நேரு 'சோசலிசத்தின்' முதல் 13 வருடங்களில் (1948 முதல் 61 வரை) பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் முதலீடு செய்த தொகையைப் போல மூன்று மடங்கு தொகையை நாட்டிலிருந்து எடுத்துச் சென்றன என்பதைக் காணும் போது

இவ்வருடங்களில் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் அடித்த கொள்ளை (லாபங்கள்) மிகவும் வெளிப்படையானதாகும். அதுமட்டுமின்றி, 1964ல் இந்தியாவின் எல்லா முக்கிய காப்புரிமைகளில் 89% த்தை அன்னிய யர்களே சொந்தமாக கொண்டிருந்தனர். 1981 வரை அனுமதிக்கப்பட்ட அன்னிய கூட்டுகள் மொத்தம் 6,596. 1948க்கும் '79க்கும் இடையே அன்னிய தனியார் முதலீடுகளின் மொத்தத் தொகை 8 மடங்கு அதிகரித்தது.

இதுவல்லாது, இன்னும் மோசமானது என்னவெனில், கொள்கை உருவாக்கும் உறுப்புகள் அனைத்திலும் பன்னாட்டுவாதி களின் பிரதிநிதித்துவம் இருந்ததை நாம் காண்கிறோம். வணிகம் மற்றும் தொழில் துறை அமைச்சரகத்தின் எல்லா 34 போர்டுகள், கமிட்டிகள் அல்லது ஆலோசனை கவுன்சில்களிலும் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் குறைந்தபட்சம் ஒரு பிரதிநிதியையாவது கொண்டிருந்தனர். தேயிலை போர்டில் 6 பன்னாட்டு நிறுவன பிரதிநிதிகளும், ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்பு ஆலோசனைக் கவுன்சிலில் 4 பேரும் இருந்தனர். 1990களின் போதுதான் இது இவ்வாறு தலைகீழாக மாறியது என திரிபுவாதிகள் கூறுவதை போல இல்லாமல் இருக்கும் போது பன்னாட்டுவாதிகள் மற்றும் ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து சுதந்திரம் எங்கே இருந்தது?

ஆனால், இப்போது நாம் கிராமப்புற துறையை நோக்கினால் இன்னும் அதிக மான சூறையாடலை செய்யும் ஏகாதிபத் தியத்தின் பாத்திரத்தை நாம் மேலும் காணலாம்.

கிராமப்புறத் துறை

கிராமப்பொருளியலுக்கு 'உதவிகள்' என்ற பெயரில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத் திற்கு நாட்டை முழுமையாக கீழ்படுத்திட நேரு துவக்கம் முதலே அனுமதித்தார். பிரிட்டிஷ் பலவீனமடைந்து வருவதை காங்கிரஸ் கண்ட போது நேரு 1945 முதலே அமெரிக்காவுடன் தொடர்புகளை நிறுவி னார். அமெரிக்காவின் தூதுவனாக இந்தியாவிற்கு வந்த சியாங்கே சேக் மூலமாகத்தான் தொடர்புகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன.

1948ல் அமெரிக்காவின் அரசு

துறையான 'விவசாய தூதுக்குழு'வை இந்தியாவில் நிறுவ நேரு அனுமதித்தார். 1952ல் நிலவிய விவசாய அமைதி யின்மையை திசைதிருப்ப அமெரிக்காவின் முக்கிய நிதிவழங்கும் ஏஜென்சிகளில் ஒன்றான போர்டு அறக்கட்டளை இந்தியாவின் கிராமப்புறங்களில் சமுதாய வளர்ச்சி திட்டம் என்றழைக்கப்பட்ட திட்டத்தை துவங்கியது. எல்லாவற்றிலும் மிக மோசமானது என்னவெனில், 1954 முதல் பி. எல். 480 என்ற அமெரிக்க கடன் திட்டங்களை மேற்கொள்ள முடிவெடுத்த தாகும். கொடுமையான இவ் 'உணவுக் கடன்கள்' அமெரிக்க கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொள்வது அல்லது பட்டினி கிடப்பது என்று நாட்டை உண்மையில் அச்சுறுத் துவதாகும். பி.எல். 480 என்பது 'வேலைக்கு உணவு' என்ற திட்டமாகும். இதன்படி அமெரிக்கா தனது உபரியான உணவுத் தானியங்களை இந்தியாவில் கொட்டியது. கட்டிடங்கள், சாலைகள், வாய்க்கால்கள் மற்றும் பிற உட்கட்டமைப்பு வளர்ச்சிப் பணிகளில் வேலை செய்த உழைப்பாளி களுக்கு கூலியாக கொடுக்க அது பயன்படுத்தப்பட்டது. பி.எல் 480 கடன்களை ரூபாயாக திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும் என்பதே ஒப்பந்தமாகும். திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய நிதி இந்தியாவில் குவியத் துவங்கி 1960களின் துவக்கத்தில், இந்திய பணத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு அமெரிக்கா விற்கு சொந்தமாகியது.

இறுதியாக, இக்கடனுக்கு உலகெங்கும் எதிர்ப்புகள் வெடித்தபோது இத்திட்டம் கைவிடப்பட்டது. ஆனால் இந்தியாவில் திரண்டிருந்த பெருமளவிலான இந்நிதி 'கல்வி', அதிகார வர்க்கத்தினர் மற்றும் அரசியல்வாதிகளை விலைக்கு வாங்குவது, சி.ஐ.ஏ. போன்ற பிற திரைமறை நடவடிக்கைகளுக்கு பயன் படுத்தப்பட்டது. இவ்வேளையில் தான், நேரு, சி.ஐ.ஏ. (அமெரிக்க உளவு நிறுவனம்) வுடன் ஒரு ரகசிய பேரத்தை ஏற்படுத்தி, அப் போதைய கம்யூனிச சீனாவை வேவுபார்க்க இமாலயத்தில் அணுசக்தியால் இயங்கும் 'ஸ்நாப் ஜெனரேட்டர்' என்ற உளவு நிலையத்தை அமைத்தார். மேலும், பி.எல் 480 என்ற திட்டத்தின் வாயிலாக இந்திய விவசாயிகள் ஒரு கூடுதலான வெகுமதி யையும் பெற்றனர். மிகவும் அழிவுத் தன்மை கொண்ட 'காங்கிரஸ் புல்' என்ற களைகள் பி.எல். 480 உணவுத் தானியங்களுடன் கலந்து இந்தியாவிற்குள் வந்தன.

பி.எல். 480 திட்டம் நிறுத்தப்பட்ட உடனேயே அமெரிக்காவின் ராக்கெட்ஸ் அறக்கட்டளையை அவர்களது புதிய பரிசோதனையான வீரிய ரக விதைகளை இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்திட நேரு அழைத்தார். இதனால், 1960களின் நடுப்பகுதியில் உலகவங்கி ஆதரவிலான 'பசுமை புரட்சி' திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டது. இத்திட்டம் பின்தங்கிய நாடுகளின் கிராமப்புற சந்தைகளை அமெரிக்காவின் விவசாய தொழிலுக்காக திறந்துவிடு வதாகும். கிராமப்புற இந்தியாவில் செயல் பட்ட அமெரிக்க நிறுவன உறுப்புகள் ஒருமுறை கூட நிலச்சீர்திருத்தத்தை ஆலோசனையாக கூறவில்லை. அதற்கு முற்றிலும் எதிராக இருந்தன. நிலவிக் கொண்டிருந்த நில உறவுகளில் குறைந்த அளவிலான மாற்றங்களுடன் 'பசுமை புரட்சி' திட்டத்துடன் கிராமப்புற சந்தையில் ஊடுருவது அவர்களது நோக்கமாக இருந்தது. 'நிலச்சீர்திருத்தம்' கையகப்படுத் துதல் போன்ற காங்கிரசின் முக்கிய வாக்குறுதிகள் இறுதியில் தான் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் அவை பெரும்பாலும் காகிதங்களிலேயே உள்ளன. உண்மையில், 1977 வரையிலும் மொத்த சாகுபடி நிலமான 360 மில்லியன் ஏக்கர் நிலத்தில் 4.3 மில்லியன் மட்டுமே உபரிநிலமாக அறிவிக்கப்பட்டது. அதில் 1.3 மில்லியன் (அல்லது 0.5%) ஏக்கர் மட்டுமே வினியோகிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு, விவசாயத்தில் நேருவின் கொள்கை நிலச்சீர்திருத்தத்தின் மூலமாக அல்லாது இறக்குமதி தொழில் நுட்பத்தின் மூலம் உற்பத்தியை அதிகரிப்பது என்பதாகும்.

'பசுமை புரட்சி' அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட துடன் வீரிய ரக விதைகள் பயிரிடப்பட்ட பகுதி அதிகரித்தது. இது 1966-67ல் இருந்த 1.2% லிருந்து 10 வருடங்களில் 20% மாக துரிதமாக அதிகரித்தது. இதற்கான இடுபொருள் நுகர்வின் வளர்ச்சியோடு ஒப்பிடுகையில் உணவுத்தானிய உற்பத்தி யின் வளர்ச்சியானது மிகக் குறைவாகும். இவ்வாறு, உணவுத்தானிய உற்பத்தியின் வளர்ச்சியானது 1951ன் 55 மில்லியன் டன்னிலிருந்து 1981ல் 130 மில்லியன் டன்னாக மூன்று மடங்கு அதிகரித்த போது ரசாயன உரங்களின் நுகர்வு 1951ன் 29000 டன்னிலிருந்து 1980-81ல் 55 லட்சம் டன்னாக அதாவது 55000% அதிகரித்தது.

இதோடு, பசுமை புரட்சியின் முதன் 10 வருடங்களில் உரங்களின் விலை 150% விண்ணைமுட்டி உயர்ந்து, உரத்தொழிற் சாலைகளுக்கு பெரும் அதிர்ஷ்டகரமான லாபங்களைக் கொடுத்தது.

நிலப்பிரபுக்கள், பணக்கார விவசாயிகளில் ஒரு பகுதியினர் மட்டுமே பசுமை புரட்சியால் பயனடைந்தனர். பசுமை புரட்சி ஏழை நடுத்தர விவசாயிகளை அழித்தது மட்டுமின்றி நமது நிலத்தையும் அழித்தது. பெருமளவிலான பகுதி உண்மையில் பாலைவனமாக்கப்பட்டு வந்தன. அமெரிக்க விவசாயத் தொழிலை திருப்திப்படுத்த இறக்குமதி செய்யப்பட்ட வீரியரக விதைகளுக்கும், உரங்களுக்கும் மாணியங்களை வழங்க காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கில் செலவிட்டது. ஆனால், பாசனத்திற்கு போதுமான எந்த செலவையும் செய்ய தயாராக இருக்கவில்லை. இதனால், இன்று வரையிலும் சாகுபடி நிலங்களில் 35% மட்டுமே பாசன வதி பெற்றுள்ளது. குறைவான பாசனம், உரங்களின் அதிக அளவிலான பயன்பாடு ஆகிய இரண்டின் விளைவாக 'பசுமை புரட்சியின்' முதல் 10 வருடங்களுக்குப் பின்னர் விவசாய உற்பத்தியின் வளர்ச்சி விகிதத்தில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. பசுமை புரட்சியின் முழு பாதிப்பும் ஏற்பட்டு, பரந்த நிலப்பரப்பும் மில்லியன் கணக்கான ஏக்கர்களும் பயனற்று போகும். அப்போது, அமெரிக்கர்கள் அவர்கள் து புதிய கண்டுபிடிப்பான 'மரபு' புரட்சியுடன் மீண்டும் வருவர்.

சோவியத் சமூக ஏகாதிபத்தியத்தின் பங்கு

மேற்கத்திய கொள்ளையினால் பாழாக்கப்பட்ட இந்திய பொருளியல் 1960களின் நடுப்பகுதியில் ஆழமான நெருக்கடியை எதிர்கொண்டது. 1964 முதல் '69வரையிலான காலகட்டத்தில் மூலதனத்தின் வரத்தை விட மூலதனத்தின் வெளியேற்றம் 430% அதிகமாக இருந்தது. இந்த பொருளியல் நெருக்கடி அரசியல் நெருக்கடிக்கு சென்றடைந்து 1967ல் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் 8 மாநிலங்களில் தோற்கடிக்கப்பட்டது. அதே வேளையில் சோவியத் ஒன்றியம் ஒரு மேல்நிலை வல்லரசாக எழுந்து அமெரிக்காவுடன் போட்டியிட்டு உலகில் தனது சொந்த செல்வாக்கு பகுதிகளுக்காக தேடிய லைந்தது. இந்திய ஆளும் வர்க்கங்கள்

அமெரிக்காவிடமிருந்து சோவியத் ஏகாதிபத்தியவாதிகளை நோக்கி தங்களது கூட்டணியை மெதுவாக மாற்றினர். இது பொருளியலில் சில அமைப்பு சார்ந்த மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தது. இதன் முக்கிய கவனமானது சோவியத் ஏகாதிபத்திய உதவியுடன் அரசுத் துறையை பலப்படுத்துவதாகும். 1966ல் ரூபாயின் மதிப்பை 57.5% மாக பெருமளவில் குறைத்து ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்கு ஏராளமான சலுகைகளை வழங்கிய பின்னர் அவர்கள் இதைச் செய்தனர்.

பின்னர், 1969ல் ஏகபோக மற்றும் வணிக செயல்பாடுகள் தடுப்புச் சட்டத்தை (எம்.ஆர்.டி.பி) அறிமுகப்படுத்தியது. 1970ல் இந்திய காப்புரிமை சட்டமும் 1973ல் அன்னிய செலாவணி முறைப்படுத்தல் சட்டமும் (பெரா) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அப்போதே வங்கிகள் நாட்டுமையாக்கப்பட்டன. அதைத் தொடர்ந்து பிற கேந்திர தொழில்துறைகள் நாட்டுமையாக்கப்பட்டன. சில தனியார் நிறுவனங்களின் மீது சில கட்டுப்பாடுகளை கொண்ட வருவதன் மூலம் அரசுத் துறையை ஊக்குவிக்கும் தன்மையை இக்கொள்கைகள் அடிப்படையாக கொண்டிருந்தன. ஆனால் முக்கிய தரகு முதலாளிய குழுமங்கள் அல்லது பன்னாட்டு நிறுவனங்களை இது எவ்வகையிலும் பாதிப்படையச் செய்யவில்லை. அவை தொடர்ந்து பூத்துக் குலுங்கின. இதிலும் கொடுமை என்னவெனில், பெரா சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, இந்திய கூட்டுத் தொழில்களில் அன்னிய மூலதனத்தின் அளவை தளர்த்தியது ஆகியன உண்மையில் பன்னாட்டு வாதிகளுடன் தரகு முதலாளிகளின் பிணைப்பை மேலும் ஆழப்படுத்தியது.

அரசுத் துறையின் மேலாண்மை, உயர்தகுதி வர்த்தகம் (சமனற்ற வர்த்தகம்) ஆகிய இரு நடவடிக்கைகளால் இந்திய பொருளியலின் மீதான சோவியத்தின் பிடி இறுக்கப்பட்டது. எண்ணற்ற பரஸ்பர உடன்படிக்கைகளால் இது ஊக்குவிக்கப்பட்டது. இதில் மிகவும் மோசமானது என்னவெனில் 1971ல் போடப்பட்ட 20 வருடத்திய இந்திய சோவியத் ஒப்பந்தமாகும்.

1970களின் பிற்பகுதியில் சோவியத் 'உதவியுடன்' (பெரும்பாலும் காலாவதியான தொழில் நுட்பத்துடன்) கட்டப்பட்ட நிறுவனங்கள் இந்தியாவின் மின் உற்பத்தி,

இரும்பு எஃகு மற்றும் பெட்ரோலியப் பொருள் உற்பத்தியில் 30% த்தையும் மின் துறைக்கான கருவிகள் உற்பத்தியில் 60% த்தையும் எரி எண்ணை உற்பத்தியில் 70% த்தையும், சுரங்க மற்றும் இரும்பு எஃகு தொழிலுக்கான கருவிகளின் உற்பத்தியில் 80% த்தையும் உற்பத்தி செய்தன.

1979ல் வர்த்தகத்தின் அளவு 24 மடங்கு அதிகரித்து ரூ 1,100 கோடியை எட்டியது. இந்தியாவின் ஏற்றுமதியில் 13%மும், இறக்குமதியில் 10% மும் சோவியத் ஒன்றியத்துடன் இருந்தது. இந்தியா விற்கான பாதுகாப்பு கருவிகள் விற்பனை குறிப்பாக மேலாதிக்கம் பெற்றிருந்தது. இந்தியாவுடனான சோவியத் வர்த்தகத்தில், சோவியத் காலாவதியான பாதுகாப்பு மற்றும் மூலதனப் பொருட்களை உயர்ந்த விலையில் விற்பனை மிகக் குறைந்த விலையில் நுகர்வுப் பொருட்களை வாங்கிக் கொண்டது. ரூபாய்-ரூபிள் மாற்று விகிதத்தில் சூழ்ச்சி கரமான கையாளுதல்களை வழக்கமாக செய்து வந்தது இந்த வர்த்தக கொள்ளையை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்தது. இந்த 20 வருடங்களில் (1965-85) ரூபிளுக்கு எதிராக ரூபாயின் மதிப்பு 64% குறைக்கப்பட்டது.

இக்காலகட்டத்தில் மேற்கத்திய மூலதனத்தின் அளவு தனியார் துறையிலும் திட்ட ஒதுக்கீடுகளுக்கான 'உதவிகளிலும்' சிறிதளவு குறைந்திருந்த அதே வேளையில் அது சோவியத் ஏகாதிபத்தியத்தின் மூலதனம் மற்றும் 'உதவிகளால்' ஈடுசெய்யப்பட்டது. எனவே, இந்தியாவின் ஏகாதிபத்திய சார்பானது தொடர்ந்து... பிரிட்டன் மற்றும் அமெரிக்க மூலதனத்துடன் இப்போது சோவியத் ஒன்றியத்தின் மூலதனமும் சேர்ந்து கொண்டது. இதுவல்லாது, இந்திய சோவியத் ஒப்பந்தம், பல்வேறு வர்த்தக உடன்பாடுகள், இந்திய திட்ட கமிசனை சோவியத்திற்கு கீழ்ப்படுத்துவதற்கான ஓர் உடன்படிக்கை போன்றவைகளால் சோவியத் ஏகாதிபத்திய நலன்களுடன் இந்தியா பிணைக்கப்பட்டது.

குறிப்பு:- இந்திய சுதந்திரத்தின் வரலாறு பற்றிய கட்டுரைத் தொடரின் இந்த மூன்றாம் பகுதியின் தொடர்ச்சி வரும் இதழில் முடியும்.

சிலருக்கு தங்கமாகவும் பலருக்கு துருமிடித்து போனதுமான

50 ஆண்டு கால அடிமைத்தனம்

'பொருளியல் வளர்ச்சியின்' அரை நூற்றாண்டிற்குப் பின்னரும் சுமார் 45 கோடி மக்கள் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வாழுகின்றனர், அல்லது, நமது மக்கள் தொகையில் 46% பேர் மிகவும் வறுமையில் உள்ளனர், 20 கோடி மக்களுக்கு பாதுகாப்புப் பாண குடிநீர் இல்லை. எவ்விதமான அடிப்படை மருத்துவ வசதியின்றி 13 கோடி பேர் உள்ளனர். நாட்டின் மக்கள் தொகையில் 70% பேர் கழிப்பிட வசதியின்றி இருக்கின்றனர். மக்கள் தொகையில் பாதிபேர் இன்னமும் கல்வியறிவற்றவர்கள். மக்கள் தொகையில் வெறும் 7%த்தினரே நல்ல வேலையைப் பெற்றுள்ளனர். இரண்டரை கோடி குடும்பங்களின் வீடுகளுக்கோ கூரைகளில்லை. இந்திய குழந்தைகளில் 5 வயதுக்கு உட்பட்டவர்களில் பாதி பேருக்கு ஊட்டச் சத்து இல்லை. 40% பெண் குழந்தைகள் பள்ளிக்குச் செல்வதே இல்லை. இன்று வரையிலும் நமது மொத்த சாகுபடி நிலத்தில் 35% மட்டுமே பாசனவசதி பெற்றவை. தனிநபருக்கு நாளொன்றிற்கு கிட்டும் உணவுத்தானியம் 400 கிராமிலிருந்து 474 கிராமாக சற்று உயர்ந்துள்ளது. நபர் ஒருவருக்கு ஆண்டுக்கு 27 மீட்டர் துணி குறைந்தபட்ச தேவையாக இருக்கும் போது கிடைப்பதோ வெறும் 15 மீட்டர். இது நீண்டகாலமாக மாறாமலேயே உள்ளது.

உலகின் மிகவும் ஏழைகளில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினரின் இல்லமாக இந்தியா இன்று இருப்பது மட்டுமின்றி உலகின் கல்வியறிவற்றவர்களில் பாதிக்கும் மேலானோரையும் கொண்டுள்ளது. பெண்களுக்கு ஆண்கள் என்ற விகிதத்தில் உலகின் மிகக் குறைந்த அளவையும், ஊட்டச்சத்துணவு இல்லாத குழந்தைகளின் உயர்ந்தபட்ச வளர்ச்சி விகிதத்தையும் கொண்டுள்ளது,

உயர்ந்தபட்ச வளர்ச்சி விகிதத்தையும்

கொண்டுள்ளது, உலக வறுமைத் தரத்தில் 1970ல் 70வது இடத்திலிருந்து இந்தியா இன்று 135வது இடத்திற்கு வீழ்ந்துள்ளது. மற்ற வளர்ச்சியடையாத பின்தங்கிய நாடுகளின் வளர்ச்சியோடு ஒப்பிட்டால் இந்தியாவின் வளர்ச்சி மிகவும் மோசமான ஒன்றாகும், 1987ல் உலகவங்கியின் ஒரு அறிக்கையின் படி இந்தியாவின் வருடாந்திர தனிநபர் வருமானம் 270 டாலராகும். இது சீனாவில் 310 டாலர், சிறிலங்கா, பாகிஸ்தானில் 380 டாலர், இந்தோனேசியாவில் 530 டாலர், தாய்லாந்தில் 860 டாலர், மலேசியாவில் 2000 டாலராகும்.

காலனிய ஆட்சியாளர்களை எதிர்த்த போராட்டத்தில் தங்களது இன்னுயிரை ஈந்த ஆயிரக்கணக்கான தியாகிகளின் கனவு இதுவாகவா இருந்தது? இவை படித்துவிட்டு மறந்துவிடக்கூடிய வெறும் புள்ளி விவரங்கள் அல்ல. மாறாக, பசிக்கும் குழந்தைக்கு தண்ணீரை ஊட்டும் மனநிறைவற்ற தாய், சாதாரண மருந்துகளைக் கூட வாங்க காசின்றி இயலாமல் போன நோயாளிகள் வீணானவர்களாக்கப்பட்டு துயரங்களில் இறப்பதும், கோடிக்கணக்கானோர் ஒரு வேளை உணவோடு திருப்தியடைந்து விட வேண்டியவர்களாக இருப்பதும், ஊட்டச்சத்தின்றி குழந்தைகள் சிதைக்கப்பட்ட பலவீனமான வளர்ச்சியை எதிர்நோக்கி இருப்பதும், வேலைவாய்ப்பின்றி இளையோர் எதிர்காலத்தை வெறும் இருளடர்ந்த பாலை வனத்தில் தேடியவைவதும், நமது பெண்கள் மிகவும் பாகுபடுத்தலுக்கு உள்ளாகி பிறக்கும் போதே மூச்சுத் திணற ஒழிக்கப்படுவதும், அடித்து உதைத்து துன்புறுத்தப்படுவது முதல் திருமணத்திற்குப் பின் எரித்து கொல்லப்படுவது வரையிலும், ஒரு சாதியில் பிறந்து விட்டதற்காகவே நமது தலித்துகள் தாழ்ந்த

தொடர்ச்சி . . . 42 பக்கம்